

Milujte se!

Časopis pro novou evangelizaci

Milujte se navzájem, jak jsem já miloval vás.
Jan 15,12

Nejsme sirotci, máme v nebi matku,

kteřá je svatou Matkou Boží. Učí nás totiž ctnosti čekání i tehdy, zdá-li se, že všechno postrádá smysl. Neustále důvěřuje mystériu Boha i tehdy, zdá-li se, že Bůh je vinou zla tohoto světa zahalován. Maria, Matka, kterou Ježíš daroval nám všem, kéž je nám oporou na cestě a stále promlouvá k našemu srdci: „Vstaň! Pohled' vpřed, pohled' k obzoru,“ neboť Ona je Matkou naděje.

Příloha: **Biblický rozjímavý růženec**
s růžencovými tajemstvími v umění
a se záběry ze Svaté země

Z katecheze papeže Františka o Panně Marii

V roce 2002 svatý papež Jan Pavel II. ve svém apoštolském listu o modlitbě růžence napsal: „*Dívám se na vás na všechny, bratři a sestry každého stavu, na vás, křesťanské rodiny, a na všechny, kdo jste pokročilého věku či nemocní, a také na mládež: vezměte růženec s důvěrou opět do rukou a objevte tuto modlitbu znovu ve světle Písma, v souladu s liturgií a v kontextu každodenního života.*“ (sv. Jan Pavel II., *Rosarium Virginis Mariae*, čl. 43)

Dvacetistránková příloha tohoto čísla (strany 23 až 42, které se dají i vyjmout) nabízí texty, s jejichž pomocí můžeme hlouběji poznat některé další biblické souvislosti, biblické pozadí růžencových tajemství. Současně nabízí i umělecká

díla inspirovaná těmito událostmi. Mohou být potravou pro naši představivost při rozjímání stejně jako fotografie z míst, kde se dle tradice tyto události dějin spásy odehrály. Děkujeme otci Mons. Janu Peňázovi, že nám i vám dal k dispozici své texty biblického rozjímavého růžence, který postupně vylepšuje již několik desetiletí.

Hlavní téma čísla – bl. Bartolo Longo a Pompejská novéna – je také inspirováno slovy sv. Jana Pavla II., kterými před dvěma desetiletími uzavřel svůj růžencový

apoštolský list: „... *svěřuji tento apoštolský list do moudrých rukou Panny Marie a v duchu se skláním před jejím obrazem v nádherném chrámu vystaveném k její poctě blahoslaveným Bartolem Longem, apoštolem růžence. Ochoťně přijímám za svá jímavá slova, kterými tento služebník Páně uzavírá slavnou „Modlitbu ke Královně svatého růžence“: „Požehnaný růženec Mariin, líbezná pouta pojící nás s Bohem! Pouto lásky, které nás pojí s anděly, útočiště spásy v útocích pekla, bezpečný přístav v každém nebezpečí ztroskotání, který už nikdy neopustíme. Bude útěchou v hodině naší smrti. Jemu bude náležet poslední polibek dohasínajícího života a posledním slovem našich úst bude tvé sladké jméno, ó Královno růžence z Pompejí, ó Matko naše, Útočiště hříšníků a Utěšitelko trpících. Budiž všude velebena, nyní i vždycky, na zemi i na nebi.“*“ (sv. Jan Pavel II., *Rosarium Virginis Mariae*, čl. 43)

V Kristu P. Marek Dunda

Sv. Jan Pavel II.

Foto: Flickr/levamami (CCO)

- 3 To je moje zbraň!
- 4 I práce je důležitá, ale...
- 5 Dobro a zlo – čeho je víc?
- 6 Bartolo Longo – z okultisty mariánským ctitel
- 10 Pompejská novéna
- 15 Pompejská novéna zachránila naše manželství
- 18 Tornádo / Druhé narozeniny / Minuty hrůzy i Boží pomoci
- 20 Nauč (se) pěstovat brambory – a růženec!
- 21 Pane Bóže! / Když se vzbudím, tak se modlím
- 22 Návod na rozjímavý biblický růženec a na použití přílohy na str. 23–42
- 23 Radostný rozjímavý biblický růženec
- 28 Rozjímavý biblický růženec světla
- 33 Bolestný rozjímavý biblický růženec
- 38 Slavný rozjímavý biblický růženec
- 43 Růženec ELI8 (ELI5)
- 45 Příběhy vyprávěné pro zamyšlení : A o tom to je / Lásky se nedělí
- 46 Svatý s invalidním vozíkem (bl. Eustach Kugler)
- 48 Žasnu u lůžka každého pacienta
- 50 Bůh pro mě znamená víc než Hollywood
- 55 Vůně
- 56 Duchovní impulsy „od svatého Josefa“
- 59 Evangelizuj dárkem
- 60 Objednávkový kupon tiskovin z A.M.I.M.S.
- 60 Dürerův obraz
- 63 Společenství čistých srdcí: Vidět v pravdě

Milujte se!

Časopis pro novou evangelizaci

59/2021, XV. ročník, vydáno 19. listopadu 2021

Vychází s církevním schválením Biskupství brněnského
č. j.: Ep/1379/08 ze dne 25. 1. 2008

Koordinátor: P.ThLic. Marek Dunda, Th.D.

Šéfredaktor: P.ThLic. Pavel Zahradníček, Th.D.

Překlady: Terezie Eisnerová OP

Jazyková a grafická úprava: Ondřej P. Vaněček

Vydavatel: Milujte se! z.s., Náměstí 20, 671 03 Vranov nad Dyjí

e-mail: redakce@milujte.se, www.milujte.se

číslo účtu pro zaslání darů: 2101330155/2010, specifický symbol: 7777

ISSN 1802-4327, MK ČR E 17470

Katolický časopis **Milujte se!** je zaměřen na osvětu a vzdělávání široké veřejnosti jako prevence náboženské nesnášenlivosti a xenofobie. Časopis vychází pod záštitou sestry Matky Terezy a je vydáván ve spolupráci s Hnutím Pro život ČR.

Objednávky: Časopis je neprodejný a distribuován zdarma. Lze jej v požadovaném počtu výtisků objednat na adrese redakce. Jeho vydávání je možné jedině díky zasláním darům, neboť časopis nemá předplatné či státní a církevní dotace. Zaslání dary lze podle §15 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb. uplatnit pro snížení základu daně.

Redakce si vyhrazuje právo zveřejnění texty krátit, případně upravovat.

Fotografie lidí umístěné u svědectví a článků jsou pouze ilustrační.

Znění licencí Creative Commons (CC) naleznete na <http://creativecommons.org/licenses>.

Foto na titulní straně: Wikimedia Commons – Lucas Cranach starší: *Madona s dítětem* (malba, 1529)

Podpořte Milujte se! – objednejte si jej

Časopis **Milujte se!** můžete objednat (doporučený příspěvek na tisk a poštovné je 20 Kč) e-mailem na redakce@milujte.se nebo poštou na adrese redakce. Jen na vás záleží, zda časopis bude i nadále vycházet. Děkujeme za vaši podporu.

redakce

Jsmo velmi šťastné, že časopis **Milujte se!** šíří pravdu a učení Církve a že prospěšnost a vzdělávací vliv je vidět ve svědectvích ze života lidí. Podporujeme a modlíme se za všechny, kteří se podílejí na vzniku tohoto časopisu.

Sestry Matky Terezy v ČR

To je moje zbraň!

„Růženec je modlitbou ze své podstaty směřující k míru.“

sv. Jan Pavel II. (Rosarium Virginis Mariae, čl. 40)

Ve farnosti jsme pořádali zájezd pro mládež. Zastavili jsme se i v jednom nádherném klášterním kostele. Při prohlídce nás provázela nějaký mladý řeholní bratr. Dali jsme se s ním do řeči. Padla spousta otázek:

„Proč jste vstoupil do kláštera?“

„Co jste dělal před tím?“ Měl nějaké technické povolání.

„Proč máte růženec pověšený na opasku?“

Odpověď mě zaujala: „Mám ho tam, kde voják nosí zbraň. Je to totiž moje zbraň. Duchovní, ale velmi účinná! S ním vedu svůj boj.“

Poznámka: Dominikáni ho dle tradice nosí za pasem na levé straně, jako se nosí meč, aby jej mohli tasit pravou rukou.

P. Pavel Zahradníček ■

Růžencová šňůra

Tradiční pomůckou při recitaci růžence je růžencová šňůra. V nejpovrchnějším pojetí se často stává pouhým počítadlem zdrávasů. Růžencová zrna však vyjadřují také určitou symboliku, která může být dalším obohacením kontemplace.

První věcí v tomto ohledu, které je třeba si povšimnout, je sbíhání se zrn u zobrazení Ukřižovaného, který tak samotný průběh modlitby vlastně otevírá i uzavírá. V Kristu je soustře-

děn život i modlitby věřících. U Ježíše vše začíná, k němu směřuje a skrze něho pak všechno v Duchu Svatém spěje k Otci.

Jako nástroj k počítání určující rytmus modlitby pak připomíná nekončící kontemplaci i cestu ke křesťanské dokonalosti. Blahoslavený Bartolo Longo pohlížel na růžencovou šňůru jako na „pouto“, kterým jsme svázáni s Bohem. Ano, pouto, avšak pouto příjemné, neboť takový je i svazek, který nás spojuje s Bohem, naším Otcem.

Svatý Jan Pavel II. („Rosarium Virginis Mariae“, čl. 36)

I práce je důležitá, ale...

J. Provost: Smrt a lakomec (diptych, malba, 1515–1521)

Umíral bohatý obchodník. Na smrtelné posteli se ztěžka nadechl a ptá se:

„Ženo moje, jsi tu?“

„Ano, milý, jsem tu s tebou.“

„Děti moje milé, jste tu?“

„Ano, tatínku, jsme tu všichni s tebou.“

„Vnučátka moje, jste tu?“

„Ano, náš milý dědečku, všichni jsme tady, kolem tebe.“

Muž zasípal:

„Když jste všichni tady, tak kdo je pak v krámě?!“

P. Pino Pellegrino, který tento příběh vypráví, k němu dodává: „Bohužel, někdy ani bolest nepřinese s sebou do domu rozum a moudrost!“

Připravil P. Pavel Zahradníček (podle knihy Pina Pellegrina „Příběhy pro osvěžení duše“, Karmelitánské nakladatelství, 2012) ■

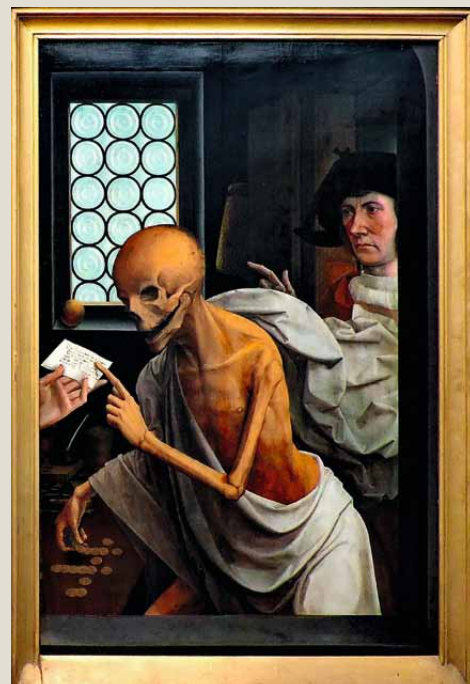

Foto: Flickr, Dimitris Graffin (CC BY 2.0)

Procházíme-li s Marií obrazy růžence, je to jako bychom se ve „škole“ Mariině učili „číst Krista“, poznávat jeho tajemství a chápat jeho poselství.

sv. Jan Pavel II. (RVM, čl. 14)

Růženec je modlitbou míru také proto, že přináší plody milosrdné lásky. Pokud je recitován správným způsobem jako opravdová meditativní modlitba, přivádí nás ve svých tajemstvích k setkání s Kristem a v důsledku toho k rozpoznání Kristovy tváře také ve svých bližních, zvláště těch, kteří nejvíce strádají.

Svatý Jan Pavel II. (Rosarium Virginis Mariae, čl. 40)

The screenshot shows the website for Karmelitánské nakladatelství. At the top, there are navigation links for 'Církev.cz', 'E-shop', 'Karmelitánské nakladatelství', 'Katolický týdeník', 'Církevní rozhlasová společnost', and 'O portálu'. Below these are icons for 'Knihy', 'Liturgické předměty', 'Klášteří produkty', 'Devocionále', 'Mešní vína', and 'Předplatné'. The main header features the publisher's logo and a search bar. A central banner advertises 'Akční sady knih' (Action book sets) with four offers: 'Mateřství a jeho praktický i duchovní rozměr' for 67 Kč, 'Laskavá a veselá víra' for 103 Kč, 'Slovo a život' for 270 Kč, and 'Co přináší život' for 92 Kč. Below the banner, there are sections for 'Novinky' (New arrivals) and 'Prodejny' (Stores).

2200 vlastních vydaných titulů • 21 originálních edičních řad • nový e-shop

Objednávky on-line nově na eshop.cirkev.cz/knihy

Karmelitánské nakladatelství vydává knihy pro muže a ženy, rodiny s dětmi, pro duchovní a pastorační pracovníky či studenty teologie. V nabídce jsou knihy pro účastníky duchovních cvičení, učitele náboženství, katechety, ale i maminky, které si chtějí u dobré knížky odpočinout.

Dobro a ZLO

Čeho je víc?

Při duchovních cvičeních dal exercitátor posluchačům otázku: „Co myslíte, čeho je celkově víc? Dobra nebo zla?“ Současně jim ukázal bílý list formátu A3, na kterém byly dvě plochy černě vyšrafované fixem a zbytek byl bílý. Ty dvě šrafované plochy zaujímaly asi polovinu papíru. S nákresem v ruce řekl: „Tady máte nápovědu: Řekl bych, že poměr dobra a zla ve světě je podobný jako poměr bílé a černé plochy na tomto papíře – bílá plocha na nákre-

představuje dobro, černá zlo. Tak jak to odhadujete?“ Protože čistě bílá a černě šrafovaná plocha byly na papíře přibližně stejně velké, názory posluchačů se lišily: jedni optimisticky doufali, že snad dobra je více, jiní – snad pod vlivem špatných zkušeností – se přikláněli k opačnému názoru. A někteří tvrdili, že se jim to zdá na obrázku, a snad i ve skutečnosti tak nastejno... „Vidíte, zdání klame,“ usmál se exercitátor. A dodal: „Zdání klame

na tomhle náčrtku, ale i ve skutečnosti...“ Potom ukázal na šrafovanou část listu a povídá: „Kdo vám, prosím vás, namluvil, že tohle je černá plocha? Vždyť je tam daleko víc bílé...“ Jeho posluchači si znovu prohlédli šrafovanou plochu a začali se také usmívat. A pochopili, jak je to s dobrem a zlem i ve skutečnosti. Ano, možná to někdy vypadá tak vyrovnaně. Může to dokonce vypadat ještě o něco hůře... Ale nenechme si jen tak něco namluvit. Skutečnost je úplně jiná. Zcela zlý není snad žádný člověk ani žádná situace. I tam, kde je zlo, je současně přítomno mnoho dobrého. Sám Bůh to tam vložil. To jen zlo se nafukuje a snadněji padne do oka. „Ale to

ještě zdaleka není vše,“ pokračoval exercitátor. „Otázka na začátku zněla: Čeho je celkově víc? Zatím jsme poměřovali zlo a dobro ve světě. Ale existuje ještě Bůh a ten je nekonečné Dobro. A to zcela mění situaci...“ Jako křesťané víme, že sám nekonečný a všemohoucí Bůh je Dobro a Láska. Proto nemusíme mít obavy z toho, co zvítězí, čeho je a bude víc... A můžeme, netísňeni zbytečným strachem, napřít všechny své síly k tomu, aby dobro převládlo i v nás samotných a v našem okolí. A také víme, že při tom můžeme počítat s pomocí Toho, který je nezměrným Dobrem.

P. Pavel Zahradníček ■

Foto: archiv MSI

Dobro a zlo není jako plus a minus – dvě rovnocenné skutečnosti. Spíše je to plus a nula. Svatý Tomáš Akvinský, učitel Církve, to vyjádřil slovy: „Zlo je nedostatek dobra...“

A pravda vás osvobodí

související body učení učitelského úřadu Církve k dalšímu studiu

Co říká katechismus?

Proč Bůh dopouští zlo?

Víra nám dává jistotu, že Bůh by nedopustil zlo, kdyby ze samého zla nevytěžil dobro. Podivuhodným způsobem to Bůh uskutečnil při smrti a mrtvýchvstání Krista: vždyť z největšího mravního zla, zabití Božího Syna, vytěžil největší dobro, oslavu Krista a naše vykopení.

Srov. „Kompendium Katechismu katolické církve“, Karmelitánské nakladatelství, Kostelní Vydří, 2006.

Bartolo Longo

Z okultisty mariánským ctitelem

Když 26. října 1980 prohlásil svatý papež Jan Pavel II. italského právníka Bartola Longa za blahoslaveného, málokdo věděl, o koho se jedná. Málokdo také znal svatyni Panny Marie Růžencové v Pompejích.

Mládí: zkouška víry

Bartolo Longo se narodil 10. února 1841 v Latianu v Itálii ve velmi zbožné rodině, která starostlivě dbala na jeho náboženskou výchovu. V roce 1861 začal inteligentní a schopný Bartolo studovat právnickou fakultu v Neapoli, kde byla jeho víra podrobena těžké zkoušce, ve které tento mladý muž neobstál.

Tehdejší italské univerzity byly totiž semeníštěm nových filozofických a společenských proudů: šířil se na nich ateismus, liberalismus a antiklerikalismus. Kromě kritiky Církve byly v tomto prostředí velmi rozšířené okultní praktiky, nejčastěji tzv. spiritistické seance (vyvolávání „duchů zemřelých“ – pozn. red.). Mladý

*V Neapoli
byla jeho víra
podrobena těžké
zkoušce, ve které
mladý muž
neobstál.*

Foto: Wikimedia Commons, Sailko (CC BY 3.0)

Nahoře: Malba Cima da Conegliana *Madona s dítětem a donátorem* z roku 1493. Vlevo nahoře: portrétní snímky bl. Bartola Longa

Foto: Pevels, cottonbro (CC0)

Přítel pochopil závažnost situace: buď se Bartolo vrátí k Pánu Ježíši, nebo skončí v blázinci.

student práv se jich často účastnil. Zajímavé, ale rozhodně ne správné bylo, že zadával duchům i mnoho závažných otázek – stále měl totiž v sobě touhu po hledání pravdy.

Ve službách zla

Bartolo se také zúčastňoval divokého studentského života. Nechával se čím dál tím více pohlcovat spiritismem, který byl v tehdejší době novým „náboženstvím“ se specifickými rituály – je známý fakt, že tam, kde se vytrácí víra, nezůstane nevěra a ateismus, ale šíří se různé deformované pseudonáboženské formy a pověry. Inte-

ligentní mladý muž na sebe strhával stále více pozornosti, pak mu začali svěřovat i vedení setkání. O to hlouběji byl pak Bartolo vtahován do tohoto světa, obráceného proti Bohu, a také jeho boj proti křesťanství byl ještě aktivnější. Dostal dokonce nabídku stát se „knězem“ spiritistického náboženství. Chápal, že jde o službu satanovi, ale nenávisť k Církvi ho tak ovládala, že to pro něho nebylo překážkou.

V angažované službě zlu ale nenašel to, po čem toužil: pravdu. Nezískal vnitřní pokoj a řád, spíš naopak – jeho zdraví se podlomilo, byl pohublý a v noci místo spánku přicházela ďábelská vidění a sebevražedné myšlenky.

Obrácení

V tomto stavu se Bartolo Longo obrací s prosbou o radu na svého přítele Vincenza Pele, horlivého katolíka. Ten okamžitě pochopí závažnost situace: buď se Bartolo vrátí k Pánu Ježíši, nebo skončí v blázinci. Bartolo po náročném duchovním boji přistoupí ke svaté zpovědi a svatému přijímání, čímž může začít nová kapitola jeho života!

Poprvé v Pompejích

Jako mladý právník jel jednou vyjednávat v majetkových záležitostech do okolí města Pompeje. První dojem byl odpudivý: pohanské zvyky, úpadek mravů, polorozpadlý kostelík, farář otupělý nezájmem farníků... Bartolo pochopil, že zde je jeho místo, aby získal Bohu duše skrze Marii. Začal šířit růženec – ukázalo se totiž, že zde lidé neumí ani Zdravas Maria.

Kdo šíří růženec, bude spasen!

Pak na něj ale dolehla vážná duchovní krize. Satan mu našeptával: „Přísá- ▶

Po náročném duchovním boji přistoupil ke svaté zpovědi a svatému přijímání. Tím mohla začít nová kapitola jeho života!

Foto: Opera Beato Bartolo Longo

Bl. Bartolo Longo s chlapci, pro které zajišťoval přístřeší i výchovu a vzdělání

***Boží prozřetelnost se opravdu starala.
Na konci týdne často nezbyvalo ani
pár drobných, a v dalším týdnu už bylo
zase tolik peněz, kolik bylo potřeba.***

hal jsi mi sloužit jako můj kněz a ta přísaha trvá. Jsi můj!“ Bartolo byl na pokraji zhroutení.

V tom uslyšel jiný hlas: „Jestliže hlásáš spásu, hlásěj modlitbu růžence. To je příslib Panny Marie. Kdo hlásá modlitbu růžence, bude spasen!“ Pod vlivem zážitku zvedl ruce k nebi a zvolal: „Jestli je pravda, co jsi slíbila svatému Dominikovi, že kdo hlásá modlitbu svatého růžence, bude zachráněn; já se zachráním, neboť neodejdu z Pompejí bez toho, abych hlásal modlitbu tvého růžence!“ (srov. Věra Mrtvá: *Pompejská Novéna*,

vydala Maticе Cyrilometodějská, Olomouc, 2018, s. 13–14)

Bartolo se vrhl s novou vervou do boje o záchranu duší. Aby mohl vytvořit růžencové bratrstvo, potřeboval získat obraz Panny Marie Růžencové. Kvůli nedostatku prostředků koupil starý obraz nevelké umělecké kvality, který byl převezzen do Pompejí na voze s hnojem. Tento obraz je dnes slavným pompejským milostným obrazem v nynější bazilice. I na jejím vybudování se Bartolo podílel. Krátce po založení růžencového bratrstva v Pompejích totiž přišla překvapivá

a naprosto nečekaná výzva od místního biskupa: Bartolo má postavit nový, větší kostel na místě toho starého a zchátralého. Je úžasné sledovat, co dokáže mladý člověk s Božím požehnáním a s posláním od Církve!

Další úkoly

Panna Maria stále překvapovala svého apoštola novými úkoly. Organizování sbírek na stavbu kostela po celém kraji, položení základů, růžencový apoštolát – to by stačilo zcela vyplnit každý den od rána až do večera. Ale Bartolo chtěl žít jenom pro Ježíše, a proto se snažil dělat ještě mnohem víc.

Spousta zanedbaných dětí bez škol a náboženské výchovy pohnulo Bartola k výstavbě školek, škol, dílen a sirotčinců. Peníze do sbírky přibývaly ve stále větší míře, úměrně milostem, které rozdávala Panna Maria Růžencová. Díky nim se také rozšiřovala úcta k milostnému obrazu z Pompejí. Lidé se ve velkém obraceli a začínali žít podle Božích přikázání. Růženec se stával středem jejich životů. To dělalo velkou radost Bartolovi, který se mezitím stal dominikánským terciářem. Bartolo jako dominikánský terciář dostal jméno Rosario – tak se italsky řekne „růženec“. Terciáři jsou členy tzv. třetích řádů – jsou to laici, kteří žijí v duchu spirituality určitého řeholního řádu, ale „ve světě“.

Těžkosti – ty přijdou vždy...

Když začal Bartolo sbírat peníze na péči o děti vězňů, objevila se vlna obvinění, že za ně vychová novou generaci kriminálníků. Skutečnost byla ale jiná. Domy

Foto: MaxPixel

***Modlitba růžence
mu pomohla překonat
všechny těžkosti – po smrti
manželky ho dědici obrali
o všechnen majetek.***

Diapozitiv z laterny magiky se snímek Vesuvu při erupci, který pořídil Giorgio Sommer 26. dubna 1872 – asi půl roku předtím, než do Pompejí přijde Bartolo Longo

a sirotčince, které založil, se staly také školami modlitby. Kritika sílila, ale Bartolo našel oporu v papeži Lvu XIII., který ho veřejně podpořil, a dokonce udělil pompejské bazilice odpustky a privilegia. Boží prozřetelnost se opravdu starala, a to o 100 pracovníků, kteří budovali kostel, 200 dětí v útulku, 150 sirotek, 40 učitelů a 60 dětí vězňů, to vše bez jakýchkoliv pravidelných příjmů. Na konci týdne často nezbývalo

ani pár drobných, a v dalším týdnu už bylo zase tolik peněz, kolik bylo potřeba.

Všem už bylo jasné, že se zde uskutečňuje plán Božího milosrdenství pro celý svět.

Zemřel 5. října 1926 a byl pochován v růžencové bazilice.

Pohled na kráter Vesuvu, za ním rozsáhlá aglomerace včetně Pompejí a Neapolský záliv

Závěr života

Bartolo, který se stále více oddával modlitbě, také mnoho trpěl. V roce 1924 mu zemřela manželka a dědici ho obrali o všechny majetek. Dokonce musel opustit svůj dům. Jako pětáosmdesátiletý stařec se vrátil do svých milovaných Pompejí s jediným přáním: „Chtěl bych vidět Marii.“

Zemřel 5. října 1926 a byl pochován v růžencové bazilice. Jeho blahořečení, tři návštěvy sv. Jana Pavla II. a návštěva Benedikta XVI. v Pompejích dokazují, že i v dnešní době je odkaz Bartola Longa stále živý.

Małgorzata Radomska
(redakčně upraveno) ■

Pompejská novéna

Panna Maria slíbila: „Kdokoliv touží obdržet nějakou milost, ať se na mou počest pomodlí tuto novénu...“ Od té doby díky ní celé zástupy obdržely ohromné množství milostí a také zázračných uzdravení. Stejně je tomu i v současnosti – z celého světa přicházejí svědectví, důkazy mocné Mariiny přímluvy.

Kde se rozmnožil hřích, tam se v míře ještě daleko štedřejší ukázala milost (Řím 5,20)

Ve východní Itálii leží místo dobře známé mezi všemi milovníky antické historie. Miliony turistů navštěvují každý rok

ruiny starověkých Pompejí, které byly během výbuchu sopky Vesuv roku 79 po Kristu doslova pohřbeny pod vrstvami popela. Mnohem později, ve druhé polovině 19. století, nemělo okolí Pompejí příliš dobrou pověst. Okolní vesničky byly

známy svou vysokou kriminalitou a celkovým mravním úpadkem. Ačkoliv Itálie byla vždy považována za katolickou zemi, mnoho obyvatel z pompejského okolí neznalo ani základní pravdy katolické víry, věřili pověrám a pod katolickou fasádou stále přežívalo pohanství – obvyklým řešením problémů bylo používání zaklínadel a pomoc nejrůznějších čarodějnic.

Skromné začátky

Do této situace přichází jednoho dne mladý advokát bl. Bartolo Longo, obrácený spiritista a satanista – velký ctitel Panny Marie (viz předcházející článek). Při pohledu na morální bídu kraje se rozhodl promlouvat k lidem o víře, s růžencem v ruce chodil od domu k domu a jednoduchým způsobem přesvědčoval lidi o jeho kráse. Účinek byl nevalný. Bartolo si uvědomoval, že je potřeba něco víc – svátosti a trvalá duchovní formace. Nápadů měl hodně, ale starý kostelík byl příliš malý a nevyhovující, nevešla se

Miliony turistů navštěvují každý rok ruiny starověkých Pompejí, které byly během výbuchu sopky Vesuv roku 79 po Kristu doslova pohřbeny pod vrstvami popela.

Ruiny antického města Pompeje, v pozadí vulkán Vesuv, detail: odlitek těla oběti z vrstvy popela

Foto: Flickr, bebarut (CC BY-SA 2.0)

Obraz Panny Marie Růžencové na hlavním oltáři v pompejské bazilice, který pořídil bl. Bartolo Longo, je obklopen menšími vyobrazeními 15 růžencových tajemství (tajemství světla ustanovil až později papež sv. Jan Pavel II.)

do něj ani desetina farníků. Když dostal od biskupa pověření postavit nový kostel, nevěděl ještě, že je to začátek velkého díla a že zde bude jednou stát jeden z největších kostelů Panny Marie Růžencové na světě.

Královna posvátného růžence pomáhá

Bartolo Longo měl neochvějnou důvěru v Mariinu pomoc a věděl, že bez ní by toho moc nezvládl. Proto také stavba nového kostela postupovala i přes vše-

možné překážky překvapivě rychle. Maria žehnala všem pracím a současně také šíření růžence. V té době se zde udála první zázračná uzdravení na přímluvu Panny Marie Růžencové.

Fortuna Agrelli

V roce 1884 měla nevléčitelně nemocná Fortuna Agrelli z Neapole vidění Matky Boží s Ježíškem na klíně, které doprovázel sv. Dominik a sv. Kateřina Sienská. Maria ji pochválila za statečné snášení utrpení a k tomu jí přislíbila, že bude uzdravena,

Ve 2. polovině 19. století nemělo okolí Pompejí příliš dobrou pověst. Pod katolickou fasádou přežívalo pohanství.

pokud se bude usilovně modlit růženec. Také jí řekla, aby se pomodlila tři prosebné a tři děkonné novény, spočívající v každodenní modlitbě všech 15 růžencových tajemství. Po skončení této novény byla dívka okamžitě uzdravena. Panna Maria navíc Fortuně slíbila něco, co se týká každého z nás: „Kdokoliv touží obdržet nějakou milost, ať se na mou počest pomodlí tuto novénu.“

Pompejská novéna

Tak vznikla Pompejská novéna (viz infobox na str. 13). Své jméno dostala ze dvou důvodů – zázrak uzdravení Fortuny Agrelli z Neapole se udál ve výroční den posvěcení pompejské svatyně a sama Panna Maria jí při svém zjevení řekla: „Vzývala jsi mě pod různými tituly a vždycky jsi ode mě dostala milosti. Teď, když jsi mě zavolala titulem Královna posvátného růžence z Pompejí, který je mi bližší než všechny jiné, nemohu ti vyprošovanou milost dále odříkat.“ Nezvyklá délka novény pochází od samotné Panny Marie, která nemocné Fortuně řekla, ať se pomodlí 3 novény prosebné (novem znamená latinsky „devět“ a je to označení pro devíti- ▶

Do této situace přichází jednoho dne mladý advokát, obrácený spiritista a satanista – velký ctitel Panny Marie.

Pompejská novéna

Matice cyrilometodějská s.r.o. vydala brožurku *Pompejská novéna* (sestavila Věra Mrtvá), v níž je představen i krátký životopis bl. Bartola Longa a jeho novéna k Panně Marii Růžencové. Více informací o brožurce a možnost objednávky na www.maticecm.cz.

Foto: Flickr, BostonCatholic (CC BY-NC 2.0)

Bazilika Panny Marie Růžencové v Pompejích

*Bartolo Longo
měl neochvějnou
důvěru v Mariinu
pomoc a věděl,
že bez ní by toho
moc nezvládl.*

denní modlitbu) a 3 novény děkonné, což dělá 27 dní prosebné části a 27 dní děkonné – celkem 54 dní modlitby.

Díky tomuto zázraku se novéna začala rychle šířit. Slib obsažený v novéně dával novou naději nemocným a trpícím. To vše se děje také dnes – na celém světě je nespočet důkazů o moci modlitby – a této růžencové novény. (Viz svědectví na str. 15.)

*„Kdokoliv touží obdržet nějakou milost,
ať se na mou počest pomodlí tuto
novénu.“*

Panna Maria ve vidění k Fortuně Agrelli

Rady k modlitbě

Během modlitby je důležité se plně odevzdávat Ježíši skrze Marii a svěřit své srdce uzdravujícímu působení Boží milosti. Člověk svěřuje Bohu všechny své problémy, starosti, pochybnosti a strachy a zůstává v objetí naší matky Marie.

Foto: Wikimedia Commons, Velvet (CC BY-SA 3.0)

Nutnou podmínkou dobré modlitby je nemít žádnou zálibu v hříchu a stálý boj s pokušením i s ďáblem skrze pravidelnou zpověď.

Pán Ježíš nás vybízí ke každodennímu sebezáporu (srov. Mk 8,34). Zapřít sám sebe znamená nehledat v modlitbě jen to, co člověku přináší radost a nadšení. Znamená to přijímat s vděčností všechno, co Bůh dává.

Není možné nechat se od modlitby odradit a nevyužívat ji v dobách úplné vyprahlosti a ztráty vší naděje. Opravdová modlitba nezávisí na pocitech, ale na vůli!

„Když prosíme o milost, Bůh nám ji dá, tak ji chtějme přijmout, ale abychom ji ▶

Už v době stavby baziliky se stala první zázračná uzdravení na přímluvu Panny Marie Růžencové.

Jak se modlit Pompejskou nověnu?

Pompejská nověna trvá celkově 54 dní. Každý den se modlíme tři části růžence (radostný, bolestný, slavný), modlitba růžence světla je volitelná (v době vzniku Pompejské novény ještě růženec světla neexistoval, zavedl ho až papež sv. Jan Pavel II.). Prvních 27 dní se po jednotlivých částech modlíme prosebnou modlitbu, poté dalších 27 dní děkovnou modlitbu.

1. Nejprve začneme znamením kříže.
2. Poté uvedeme úmysl a řekneme: *„Tento růženec se modlím na tvoji počest, Královno posvátného růžence.“*
3. Nyní se pomodlíme počáteční modlitby růžence (*Věřím v Boha, Otče náš, 3x Zdravas, Sláva Otcí*) – odříkáme je jen jednou, na začátku novény daného dne.
4. Potom se modlíme patnáct desátek tajemství růžence (o struktuře modlitby růžence více v infoboxu na str. 44). Není nutné modlit se je všechny najednou, lze si je rozdělit například tak, že ráno se pomodlíme radostná tajemství, v poledne bolestná a večer slavná.
5. Na zakončení každé části růžence se modlíme krátkou modlitbu (prosebnou nebo děkovnou), které jsou uvedeny níže.
6. Na úplném konci se ještě pomodlíme *Pod ochranu tvou*, a třikrát s důvěrou a vírou vyslovíme: *„Královno posvátného růžence, oroduj za nás!“*

Modlitba na závěr prosebné části, kterou se modlíme prvních 27 dnů novény.

„Vzpomeň si, milosrdná Panno Maria, Královno posvátného růžence z Pompejí, že nikdy jsme neslyšeli, že by byl opuštěn někdo z těch, kteří tě uctívají a skrze růženec tě prosí o pomoc. Matko věčného slova, nepohrdej mými slovy, ale milostivě mě vyslechni a vyslyš mou růžencovou modlitbu pro zalíbení, jaké nacházíš ve svém chrámu v Pompejích. Amen.“

Modlitba na závěr děkovné části, kterou se modlíme dalších 27 dnů novény.

„Co ti mohu dát, Královno plná lásky? Svěřuji ti celý svůj život. Dokud mi síly stačí, budu šířit tvoji chválu, Panno posvátného růžence z Pompejí, protože jsem prosil o tvou pomoc a obdržel jsem Boží milost. Všude budu svědčit o milosrdenství, kterého se mi od tebe dostalo. Podle svých sil budu šířit růžencovou pobožnost a všem vyprávět o tvé dobrotě, kterou mi projevuješ, aby k tobě přišli i nehodní hříšníci, tak jako já. Kdyby celý svět věděl, jak dobrá jsi a jaké slitování máš s trpícími, všechna stvoření by utíkala k tobě. Amen.“

... nikdy jsme neslyšeli, že by byl opuštěn někdo z těch, kteří tě uctívají a skrze růženec tě prosí o pomoc.

Růženec z klokočí (plodů keře klokoče)

Foto: Wikimedia Commons, Silar (CC BY-SA 4.0)

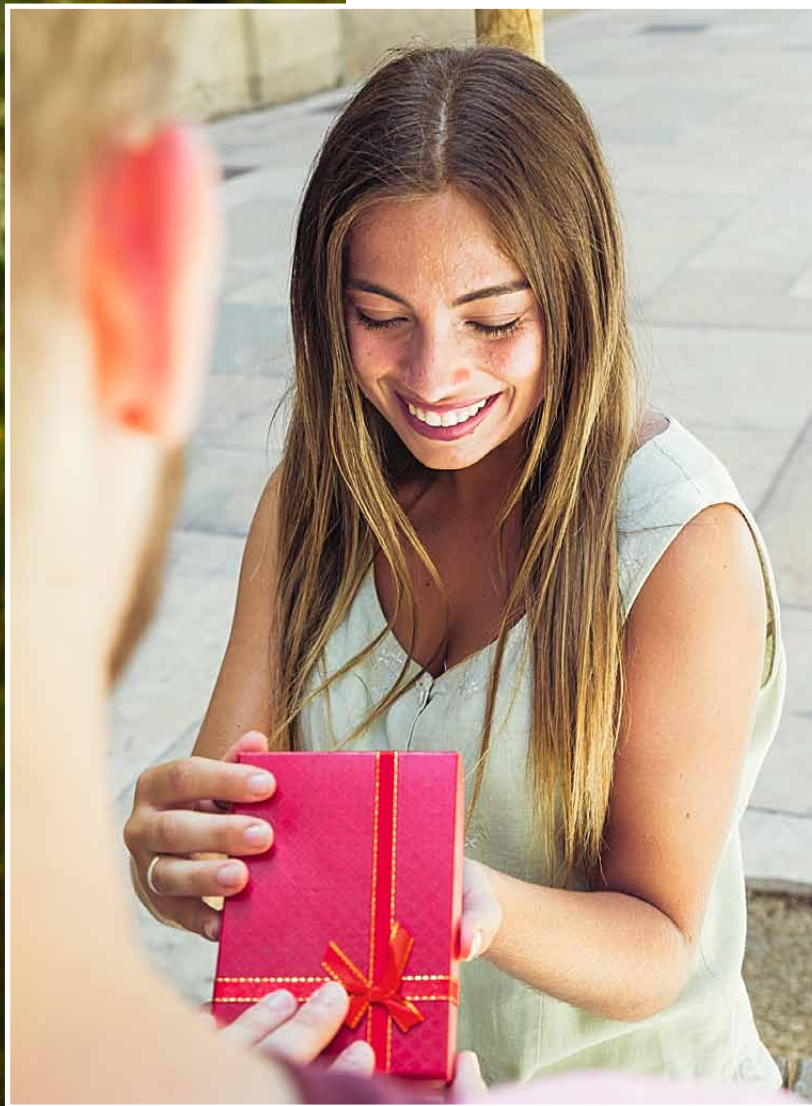

Foto: Freepik.com

Slova Panny Marie svatému Dominikovi: „Kdo šíří růženec, bude spasen.“

Foto: Flickr, Avia Venefica (CC BY 2.0)

přijali, je třeba sebezáporu. Láska nespočívá ve slovech ani v citech, ale ve skutku. Je to úkon vůle, je to dar čili darování.

Rozum, vůle i srdce – tři mohutnosti, které musíme při modlitbě cvičit,“ píše sv. Faustyna (*Deníček* 392).

U Královny posvátného růžence

Četná svědectví obdržených milostí na přímluvu Královny posvátného růžence z Pompejí nám stále připomínají, že Maria zve také každého z nás ke každodenní modlitbě růžence, k modlitbě skrze rozjímání evangelijních událostí. V růženci poznáváme Ježíše Mariinými očima – jsme přítomní spolu s pastýři u jeslí i pod křížem na Golgotě. Díky růženci procházíme jednotlivými tajemstvími, poznáváme je a tím se upevňujeme ve víře. Pamatujme také na slova Panny Marie svatému Dominikovi: „Kdo šíří růženec, bude spasen.“ K tomu můžeme ještě dodat, že takový člověk pak k Bohu, ke spáse – tj. záchraně – pomůže najít cestu i mnoha dalším.

Marek Woś (celou sérii článků redakčně upravil Kryštof Smyčka s použitím publikace Věry Mrtvé: „Pompejská novéna“, vydala Matice cyrilometodějská, Olomouc, 2018) ■

Apoštolát Pompejské novény

Tištěné materiály Apoštolátu Pompejské novény a další informace je možné získat na s.mariola@seznam.cz, tel.: 737 989 787.

Pompejská nověna zachránila naše manželství

Nikdy bych si nemyslel, že budu psát svědectví o svém obrácení, za které vděčím Královně posvátného růžence – Panně Marii. Ale začnu od začátku.

Spíš jsem druhým vadil

Otec naši matku opustil, když mě čekala. Byl jsem problémové a přecitlivělé dítě. Chtěl jsem být vždycky dobrý, ale přes veškeré svoje úsilí jsem druhým víc vadil, než jim prospíval. Moje rodina mi nic neříkala o víře a o Bohu. Matka brzy uzavřela civilní sňatek s jiným. Základní školu si pamatuji jenom jako proud neustálých proher a ponižování ze strany některých žáků i učitelů.

Nedáš – dostaneš!

Nejdřív – ačkoliv jsem byl sám bit ve škole i doma – jsem se bál mlátit druhé, abych jim neublížil. Žel, po delší době ponižování a fyzického násilí, které jsem zažíval ze strany svých vrstevníků, ve mně něco prasklo. Vznikla ve mně tehdy obrovská agrese. Moje první rvačka se mi velice zamlouvala, dokonce mi udělala radost. Od té doby se můj život úplně změnil. Ze zakomplexovaného slabého kluka jsem

se stal tvrdákem, na kterého nikdo nemá. Začal jsem silně kouřit, pít a rvát se. Došlo to až tak daleko, že jsem přestal rozlišovat dobro a zlo...

Ted' už bude dobře – ale nebylo

Máma nás měla ráda natolik, jak uměla. Ale jak nám mohla dát opravdovou lásku, když se sama nikdy milovaná necítila, ani v rodném domě, ani v manželství? ▷

Po delší době ponižování a fyzického násilí, které jsem zažíval ze strany svých vrstevníků, ve mně něco prasklo.

Foto: Pexels, Mikhail Nilov (CC0)

Nevlastní otec hodně pil a mámu mlátil, já jsem to většinou taky schytil. Když ho máma vyhodila, myslel jsem, že teď už bude dobře. Bohužel, právě v té době máma začala pít. Odcházela z domu a vracela se večer. Vzpomínám si, že jsem ji mockrát, ještě jako mladý, chodil hledat po vesnici. Několikrát mi také řekla, že se jde do lesa oběsit. Nedokážete si ani představit, jaké je to trauma pro dorůstajícího chlapce, když čeká před domem a vyhlíží mámu – vrátí se, nevrátí...

Pád na dno a Markéta

Rozhodl jsem se tedy, že budu tvrdý. Utrpení mé matky mě už nebude trápit a už nebudu muset plakat, poněvadž to je znamením slabosti. Hned ve 22 letech jsem se dostal do vězení. Odsoudili mě na pět let. Nijak zvlášť to na mě nezapůsobilo. Pamatuji si, že máma plakala, a mně to bylo jedno. Nic mnou tehdy nedokázalo otrást,

jako bych měl srdce z kamene. Bohužel, ve vězení jsem se nenaučil ničemu dobremu: hrubiánství, prohnanosti, bitkám, sledování pornografie...

Zvykl jsem si na prostředí, ve kterém jsem se nacházel, ani se mi to už nezdálo tak hrozné. Před koncem trestu mě pustili na propustku. Dobu své první propustky jsem strávil pitím alkoholu s kamarádem. Ta druhá už byla lepší – během ní jsem poznal svou budoucí ženu, Markétu. Přišel čas odchodu z vězení a čas hledání práce. Markéta mi ve všem pomohla. A tak Pán Bůh začal svůj plán, jak mě obrátit prostřednictvím Markéty, která byla a stále je velmi věřícím člověkem. Začal jsem také chodit s Markétou do kostela, ale jenom kvůli ní.

Působení Zlého

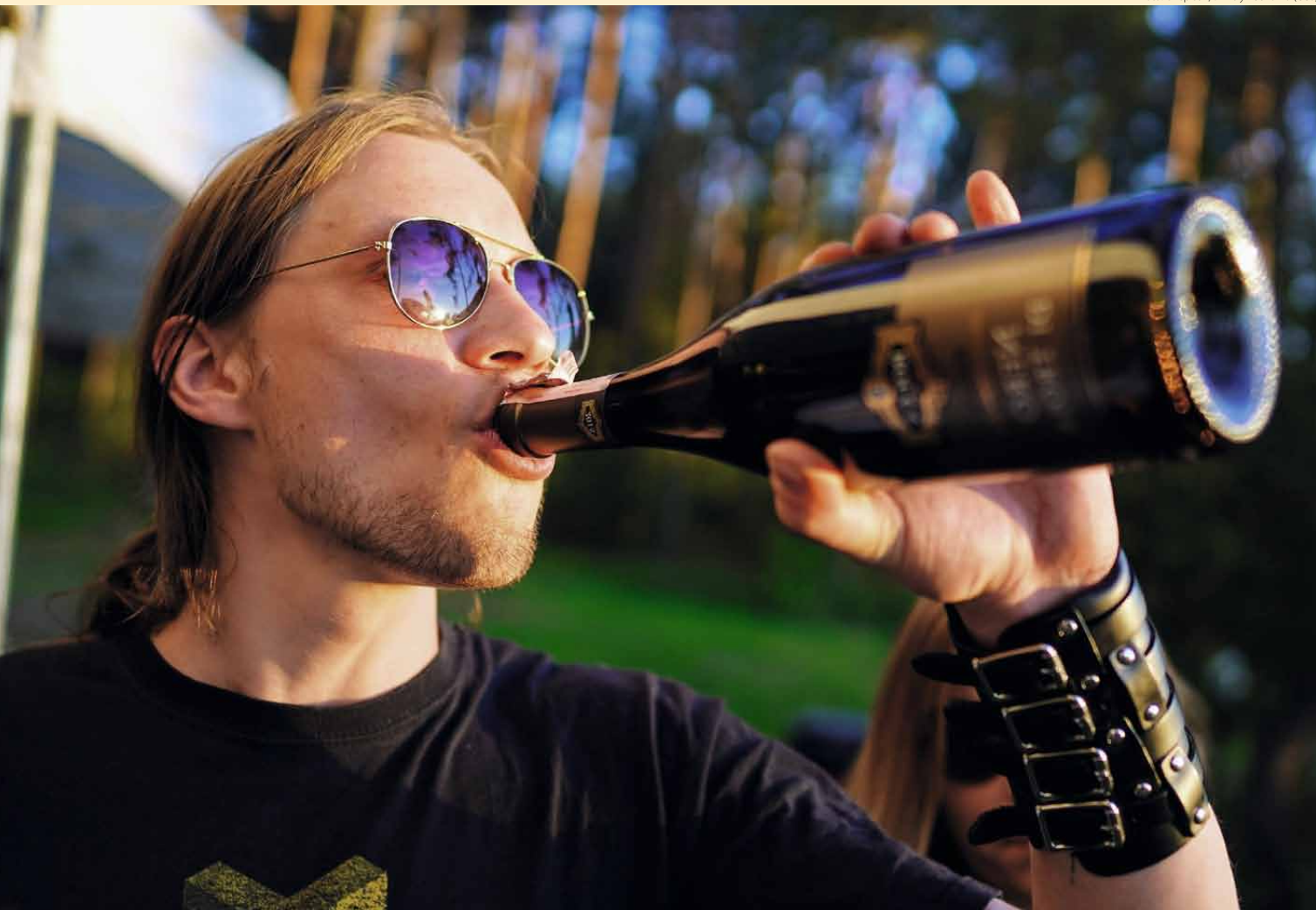
Ničemu jsem tehdy ze mše svaté nerozuměl. Občas jsem při kázání i spal.

Když jsem pronášel slova manželského slibu, nerozuměl jsem jeho opravdovému smyslu. Za dva roky se nám narodil chlapec. Všechny povinnosti, jaké jsou s dítětem spojené, mě po čtyřech letech začaly dopalovat. Nedokázal jsem milovat a nerozuměl jsem tomu, co opravdová láska je. Po celou tu dobu jsem stále vězel v poutech pornografie, která učí sobeckému přístupu k ženě – jako k předmětu, který má uspokojit mužovu touhu. Nejhorší je, že jsem se z toho hříchu nezpovídal tak jako z mnoha jiných. Styděl jsem se ten hřích vyznat před knězem, kromě toho jsem nevěděl, jak vlastně má vypadat zpytování svědomí. Přijímal jsem Kristovo Tělo svatokrádežně, což připravilo Zlému otevřenou cestu ke mně i k mým blízkým.

Moje zotročení pornografií zapříčinilo moje zaujetí jinou ženou. Věděl jsem, že to, co dělám, je špatné, ale tehdy mě to nezajímalo, ani syn, ani žena, jenom ta

Ze zakomplexovaného slabého kluka jsem se stal tvrdákem, na kterého nikdo nemá. Začal jsem kouřit, pít a rvát se.

Foto: Unsplash, Dmitry Vechorko (CCO)

Bůh dělá zázraky – uvěřte a modlete se za svoje rodiny i známé.

známost. Namlouval jsem své ženě, že je to výborná kolegyně, opravdový kamarád – a sám jsem v to i trochu věřil. Plácal jsem se v tom všem do chvíle, kdy se má žena za mě začala modlit. Během jejích modliteb jsem byl velmi zlý na ženu i na syna... Maria ale modlitby mé ženy vyslyšela a u Ježíše vyprosila moje obrácení a to, že jsem přišel k rozumu. Potom začaly první modlitby se ženou, pokleknutí k modlitbě. Lepšilo se to. Dostal jsem se mezi dobré lidi a začal jsem konečně rozumět mši svatě.

Pompejská novéna – klíč k obrácení!

Později jsme se společně začali modlit Pompejskou novénu s prosbou „o čisté srdce a mysl“ pro mě. Jeli jsme na duchovní obnovu Hnutí čistých srdcí. Neočekával jsem, že tam bude tak pěkně. Zvládal jsem modlitby, naslouchal vynikajícím konferencím o víře, Bohu a o manželství, a také krásným svědectvím chlapů s minulostí podobnou té mojí. Denně jsem se účastnil mše svatě.

Když jsme se s Markétou modlili v kapli před Ježíšovým obrazem, jeho oči náhle, k mému obrovskému údivu, ožily. Ukázal se mi během modlitby, pocítil jsem jeho velikou lásku a objetí. Nikdy dřív jsem od nikoho nepoznal takovou lásku. A to ani od své ženy, která mě má moc ráda. Po návratu domů jsem začal prohlubovat svoji víru – a nadále ji prohlubuji.

Modlíme se s ženou pořád Pompejskou novénu na různé úmysly – momentálně za obrácení mé sestry. Výsledky jsou neuvěřitelné, jsou to znamení daná nám Pánem Bohem. Jeden člověk, obrácený po životní zpovědi, se teď modlí novénu za záchranu vlastního manželství – a půl roku předtím se nám i našim modlitbám posmíval. Další se připravuje na životní zpověď a chce začít život s Bohem. Třetí skončila cizoložné soužití s ženatým člověkem ze dne na den a vrátila se ke své rodině.

Bůh dělá zázraky!

Bůh dělá zázraky – uvěřte a modlete se za svoje rodiny i známé. Všichni mají

Foto: Pexels, Katerina Holmes (CCO)

šanci se obrátit, protože Bůh je miluje a jenom On zná cestu do jejich srdcí – ale někdo se za ně musí modlit. Vždyť naše spása a spása našich blízkých je hrozně důležitá! Děkuji ti, Markéto, za modlitby a vytrvalost v utrpení a také děkuji Bohu,

že mi tě postavil do cesty, Panně Marii, že zničila plány, jaké měl satan s naší rodinou. Ať vám všem Bůh žehná a chrání vás.

Daniel (redakčně upraveno z časopisu „Světlo“ 42/2019) ■

Tornádo

Kromě toho, že jsem šéfredaktorem časopisu *Milujte se!*, jsem i farářem v Dubňanech. Toto šestitisícové město leží jen kousek od Hodonína (můžete sem zajet a vyzvednout si balíky časopisu *Milujte se!* pro další šíření ve vašem okolí – někteří dobrovolníci, kteří nám pomáhají s distribucí časopisu, to tak již dělají – Pán Bůh zaplať za to!).

Když v okolí rádlilo tornádo, nikdo v Dubňanech o tom nevěděl – hned na začátku této živelné pohromy jsme totiž úplně ztratili spojení se světem: okamžitě přestala jít elektřina a tím i internet – a také televizory. Mobilní signál nefungoval ještě ani následující dopoledne.

Teprve až třetí den, v sobotu, začal internet fungovat. Odměřil jsem si v počítači na mapě, jak daleko – nebo spíš blízko – tornádo od Dubňan bylo: necelých 3000 metrů! To je vzdálenost

od okraje Dubňan k Pánovu, kde toho večera byly dvě oběti na životech. Nechybělo mnoho...

Když jsem se v sobotu potkal s naším panem starostou, řekl mi během oběda sám od sebe: „Měli bychom za to nějak poděkovat.“ To mě dost potěšilo. Hned následující týden jsem – i pomocí kabelové televize – pozval lidi na mši svatou „na poděkování za záchranu města s prosbou o další Boží ochranu“. Bylo opravdu za co děkovat.

A s odstupem času jsem poprosil některé z těch, kteří mi s vděčností vyprávěli své příběhy, aby je dali k dispozici i pro časopis. Najdete je na této dvoustraně.

P. Pavel Zahradníček ■

Nechybělo mnoho...

Druhé narozeniny

Foto: archiv autora svědectví

Byl jsem s manželkou na návštěvě v Mikulčicích u dcery. Bylo 24. června 2021. Hnala se bouřka, řádila všude kolem, jen nad námi byl klid. Pozorovali jsme blesky nad Břeclaví. Bylo vidět, že to není obvyklá bouřka, takové metání blesků člověk jen tak nevidí. Létaly nejen k zemi, ale i vodorovně. Už se stmívalo. Každý jsme přijeli svým autem, jeli jsme do Mikulčic přímo ze zaměstnání. Manželka sedla do svého auta a vyrazila domů, já jsem se

ještě balil, že pojedu za chvíli také. Vtom mi manželka volá: „Padají velké kroupy, co mám dělat?!“ – „Zastav, ať ti to nerozbije přední sklo!“ poradil jsem jí. V Mikulčicích v té chvíli ještě ani moc nepršelo, a tak jsem se rozhodl jet také. Už jsem šel k autu, když najednou kousek ode mne uhořel blesk. Rychle jsem se schoval do kabiny. Myslel jsem si, že v autě je člověk v bezpečí – tzv. Faradayova klec. Po pár stovkách metrů se úplně setmělo.

Napadlo mě: „Tak to je ale bouřka! – Že je to tornádo, by mě tehdy nenapadlo ani ve snu! Kousek přede mnou byl mikulčický viadukt – dva podjezdy pod hlavní železniční tratí. Zastavil jsem uprostřed betonového „tunelu“. V tu chvíli se ozval takový hukot, jako kdyby nade mnou projíždělo současně několik vlaků. Pod viaduktem začaly prolétávat větve, železná vrata, kusy plechů... V okamžiku jsem měl rozbitá všechna okna v autě. Ucítil

Foto: archiv autora svědectví

jsem velmi silný náraz. Jedna část prolétávajících vrat mi prorazila obě přední pneumatiky a hodila mě o několik metrů zpět – téměř ven z prostoru pod viaduktem. Jedna haluz, silná jako moje ruka, prolétla bočním okénkem a zapíchla se do místa pro spolujezdce. Další podobná skončila na zadním sedadle. Skrčil jsem se pod volant a cítil jsem blízkost smrti. Nemohu říct, že bych se přímo modlil

– to v tu chvíli ani snad nešlo, ale prostě jsem myslel na Pána Boha. Trvalo to jen pár desítek vteřin. Pak vše utichlo. Vylezl jsem z poničeného auta a běžel po silnici do Lužic, v hromadách aut u Moravských naftových dolů jsem hledal auto své manželky. Sliboval jsem Pánu Bohu hory doly – asi opravdu všechno –, když to manželka přežije. Její auto jsem mezi ostatními, díky Bohu, nenašel. Jistotu jsem ale stejně

neměl – jak to vypadá dál, jsem netušil. Až později jsem se dozvěděl, že mě naštěstí neposlechla, při prvních kroupách nezastavila a všemu ujela. A také teprve později jsem zjistil, že to bylo tornádo. Dodnes považuji za zázrak, že jsem přežil já i naše rodina (dům dceřiny rodiny tornádo zničilo, ale jim se nestalo vůbec nic) a že obětí na životech nebylo mnohonásobně víc. V mobilu si to datum uložím jako významný den – mé druhé narozeniny – a budu vždy děkovat Pánu Bohu, že nade mnou držel ochrannou ruku.

Antonín ■

V mobilu si to datum uložím jako významný den – mé druhé narozeniny – a budu vždy děkovat Pánu Bohu...

Minuty hrůzy i Boží pomoci

Byl čtvrtek 24. června 2021. Ten den jsem šla na adoraci. Před 19. hodinou jsem vyšla před domek, vedle stála moje sousedka, a najednou vidíme nad Lužicemi tornádo. Byl to černý mrak s chobotem k zemi, velký hluk, víchr. Hrůzostrašná podívaná. Blížilo se. Ve vzduchu lítalo všechno možné.

Vyděsilo nás to obě. Zvedla jsem obě ruce k nebi a hlasitě volala Pána Ježíše a Pannu Marii o pomoc. Hrůza. V tomto stavu jsem byla asi pět minut.

Velký víchr nás zahnal domů. Doma jsem doslova padla na kolena před obraz Ježíše Božího milosrdenství. Modlila jsem

se Korunku k Božímu milosrdenství. Pak jsem vyšla ven a vidím, mrak zmizel, tornádo je pryč. Nezmizelo však úplně, přesunulo se na okrajovou část Hodonína, zvanou Bažantnice.

Byl to hrozný pohled, slyšeli jsme sirény sanitek, policie a hasičů.

V dalších dnech jsem se dozvěděla, že tornádo udělalo před Hodonínem jakousi odbočku. Já sama nevěřím na náhody.

Děkuji trojjedinému Bohu a Matce Boží Panně Marii za záchranu Nesyta. Nesyt je na trati mezi Lužicemi a Hodonínem a je podle mého úsudku velmi nepravděpodobné, aby jen tak, samo od sebe, tornádo právě v minutách naší nejsilnější modlitby změnilo směr.

Helena ■

Nauč (se) pěstovat brambory – a růženec!

Nedávno jsem slyšel jednoho staršího, ale velmi moudrého člověka, jak říká mladším: „Naučte se pěstovat brambory a česnek – a naučte to i svoje děcka!“

Marie. Když je budeš „mít v hlavě“ a budeš se umět modlit modlitbu svatého růžence (jak na to, najdeš v článku *Růženec ELI8 (ELI5)* na str. 43), máš s sebou vlastně vždy výběr toho hlavního z Bible.

Kdo ví, co se může stát...? V budoucnu můžeš přestat vidět na čtení nebo Bibli nebudeš mít – třeba když se nečekaně dostaneš na delší dobu do nemocnice. Nebo ti ji vezmou... Člověk – a to i když

Foto: Flickr, michael_swan (CC BY-NC 2.0)

Možná chápeš smysl této rady. Když si budeš umět vypěstovat brambory a pár dalších nezákladnějších potravin, může se ti to někdy v budoucnu velmi hodit. Třeba právě díky tomu neumřeš hladem. Kdo ví, co přinese budoucnost – a nemusí to být jen narušení globálních dodavatelsko-odběratelských řetězců...

Ale já mám pro tebe ještě jednu radu – z podobného soudku: Nauč se modlit růženec! A nauč to i své děti.

Možná, že ti tato forma rozjímavé modlitby, která patří k mnohasetleté tradici Církve, zatím nic moc neříká (ono také kdo nezkusí, nezakusí...). Ale stojí za to se ji naučit nejen pro obohacení duchovního života nyní, ale i jako takovou „duchovní rezervu pro budoucnost“.

Těch dvacet tzv. tajemství modlitby růžence obsahuje totiž to nejpodstatnější z Bible: nejdůležitější body z Nového zákona a ze života Pána Ježíše a Panny

Foto: Flickr, Chiot's Run (CC BY-NC 2.0)

Kdo ví, co se může v budoucnu stát...?

vůbec nic neudělal – se může dostat do vězení... Může se stát cokoliv... Kdo se naučil modlit růženec, má vždy s sebou obrovské duchovní bohatství pro každou chvíli, pro bezesné noci, pro čas osamělosti, pro cokoliv předem myslitelného – i pro ostatní situace... Tak jako mívali v dřívějších dobách lidé, kteří neuměli číst a nebo neměli z čeho číst, na stěnách kostelů tzv. „Bibli pro chudé“ v podobě sérií obrazů, které si mohli prohlížet, uvažovat nad nimi a rozjímat nad tím, jak to souvisí s jejich vlastním životem –, tak má ten, kdo se naučil růženec, takovou vlastní Bibli ve své hlavě. A nikdo mu ji odtamtud nevezme.

P. Pavel Zahradníček ■

Kdo se umí modlit růženec, má „Bibli v hlavě“ a nikdo mu to nevezme.

Pane Bóže!

Děti mě poprosily, abych navštívil jejich maminku v nemocnici. Vešel jsem na nemocniční pokoj, pozdravil se s nemocnou. Vedle ležela ještě jedna žena. Při hovoru s nemocnou jsem si všiml, že ta druhá žena stále něco slabým hlasem opakuje. V jedné pauze mezi hovorem jsem se zaposlouchal, co to říká. Bylo to: „Pane Bóže! Pane Bóže!“ – stále znovu a znovu.

Obrátil jsem se k ní: „Jestli chcete, mohu se s vámi pomodlit.“

„Já ale žádnou modlitbu neumím,“ odpověděla slabým hlasem.

V tu chvíli jsem pochopil, že to „Pane Bóže!“ bylo to jediné, co byla schopna dát dohromady, když se chtěla modlit. Víc se do té doby nenaučila. A v situaci, v jaké byla, bylo hodně těžké se to doučit...

otec Jindřich ■

„Nejsme pokaždé natolik tvůrci, abychom se modlili vlastními slovy – „přímo od srdce“. Určitou předlohu bychom měli mít po ruce (a nejen po ruce, ale i v hlavě – pozn. redakce) pro chvíle, kdy jsme na dně s myšlenkami, nebo vůbec,“ říká v úvodu své knihy modliteb otec Josef Havelka (srov. Josef Havelka, „Rozmlouvej s Bohem“, A.M.I.M.S., Vranov nad Dyjí, 2015 – tištěnou můžete objednat pomocí kuponu na str. 60 nebo na www.fatym.com, kde je i elektronická verze ke stažení zdarma.)

Modlitba je tvé duchovní bohatství – teď i pro budoucnost.

Když se vzbudím, tak se modlím

Někdy se v noci probudím a nemohu usnout. Možná to také znáte: člověk usnout chtěl, ví, že ráno musí vstát a že bude celý den nevyspalý, ale ono to nejde. Čím víc se o to snaží, tím víc to nejde a nejde.

Osvědčilo se mi něco, co bych chtěla poradit i vám. Když se takto v noci probudím, nesnažím se usnout. Stejně to nepomůže. Jen jsem z toho víc na nervy. A spaní jde ještě hůř. A tak když je to stejně zbytečné, se nenervuji a místo toho se začnu modlit růženec. Mám čtyři syny, tak se modlím jeden desátek za toho, další za toho, toho a toho. Pak za manžela. Pak za někoho z rodiny nebo známých, o kom vím, že prožívá těžkou životní situaci, pak za nemocné v nemocnicích, kteří nemohou kvůli bolesti spát... Ale to už většinou spím dávno také. A když se zase probudím, pokračuji tam, kde jsem přestala nebo kde tak odhaduji, že jsem mohla přestat.

Marie ■

Je to lepší než se nervovat, že nemohu spát. A navíc mi to přináší spánek.

Foto: Pixels, Anna Roguszcak (CCO)

Návod na rozjímavý biblický růženec

a na použití přílohy na str. 23–42

Svatý Tomáš Akvinský řekl: „*Gratia supponit naturam*“ („milost předpokládá přirozenost“). I rozjímavá modlitba – a růženec je rozjímavá modlitba – potřebuje nějaký „materiál“, na kterém můžeme „stavět“.

K čemu takto?

Rozjímavý biblický růženec na následujících stranách rozhodně není způsob, jak se nadále už vždy modlit růženec sám nebo ve společenství „a nikdy jinak...“ – je určen k občasnému použití. Když čas od času tento způsob použijeme, obohatí nás to a dodá nám to spoustu podnětů i pro chvíle, kdy se růženec modlíme obvyklým způsobem. Modlitba „rozjímavého biblického růžence“ nám ukáže (nebo připomene), jaká místa z Písma svatého se k daným tajemstvím vážou. Roste tak naše bohatství „materiálu“ i pro rozjímání v budoucnu.

Jak na to?

Je to jednoduché: namísto tajemství, které se při růženci v každém desátku vkládá do modlitby Zdravas Maria po slově „Ježíš“ (nebo které tam vkládáme jen při prvním zdravas, abychom pak mohli nad tajemstvím již nerušeně po dalších devět zdravasů rozjímat), vkládáme do každého zdravasů jeden z deseti připravených bodů. Tedy například u prvního desátku radostného růžence místo desetkrát „... Ježíš,

kterého jsi z Ducha Svatého počala“ vkládáme do prvního zdravasů „... Ježíš, jehož příchod přislíbil Bůh v ráji“, do druhého zdravasů „... Ježíš, kterého předpověděli proroci“ atd... Vše ostatní zůstává stejné jako při běžné modlitbě růžence (jednoduché vysvětlení, jak se „běžný“ růženec modlí, najdete v článku *Růženec ELI8 (ELI5)* na str. 43. Biblický rozjímavý růženec se můžeme modlit sami nebo ve společenství.

Jak často?

Tak často, aby vkládání těchto rozšířených textů už jen nerušilo a nebránilo tak rozjímání, ale je dobré to několikrát zopakovat (a po čase zase osvěžit), abychom si souvislosti s biblickými texty zapamatovali a mohli se k nim při běžné modlitbě růžence vracet.

Proč to ostatní – obrázky, fotky...?

I všechny ostatní vizuální vjemy (umělecké ztvárnění biblických scén, záběry z míst, kde se událost odehrála...) nám mohou dodat materiál (určitý podklad), na kterém rozjímání staví. Mně samotnému velmi pomohlo, když jsem mohl několikrát navštívit Svatou zemi. Při modlitbě růžence si nyní vše dokáži daleko živěji představit, „zasadit do krajiny“. Hned se mi lépe rozjímat. Snad i vám k tomu pomůže tato příloha (je možné ji z časopisu vyjmout).

P. Pavel Zahradníček ■

A sbírejme materiál dál: vyslechnutá kázání, četbu, prohlídku uměleckých děl..., to vše může obohacovat náš „základ“ pro rozjímání.

Zdrávas, Maria, milosti plná, – Pán s tebou; – požehnaná ty mezi ženami – a požehnaný plod života tvého, Ježíš, kterého jsi z Ducha Svatého počala.

1. **Ježíš**, jehož příchod přislíbil Bůh v ráji. (srov. 1. Mojžíšova 3,15)
2. **Ježíš**, kterého předpověděli proroci. (srov. Izaiáš 7,14)
3. **Ježíš**, kterému Bůh slíbil trůn jeho předka Davida. (Lukáš 1,32)
4. **Ježíš**, který spasí svůj lid od všeho hříchu. (Matouš 1,21)
5. **Ježíš**, jehož početí ti oznámil anděl. (srov. Lukáš 1,30n)
6. **Ježíš**, o němž anděl řekl: „Bude veliký a nazýván Syn Nejvyššího.“ (Lukáš 1,32)
7. **Ježíš**, při jehož početí na tebe sestoupil Duch Svatý. (Lukáš 1,35)
8. **Ježíš**, při jehož početí tě zastínila moc Nejvyššího. (Lukáš 1,35)
9. **Ježíš**, při jehož početí jsi řekla: „Jsem služebnice Páně.“ (Lukáš 1,38)
10. **Ježíš**, při jehož početí jsi řekla: „Ať se mi stane podle tvého slova.“ (Lukáš 1,38)

Foto: Wikimedia Commons, Osama Shukir Muhammed Amin FRCP (Glasg) (CC BY-SA-4.0)

Foto: Wikimedia Commons, Otrter (CC BY-SA-3.0)

Foto: Flickr, Diocesis de San Sebastian (CC BY-ND 2.0)

Maria řekla andělovi: „Jak se to stane? Vždyť muže nepoznávám!“ Anděl jí odpověděl: „Duch Svatý sestoupí na tebe a moc Nejvyššího tě zastínil! Proto také dítě bude nazváno svatý, Syn Boží. I tvoje příbuzná Alžběta počala ve svém stáří syna a je už v šestém měsíci, ačkoli byla považována za neplodnou. Vždyť u Boha není nic nemožného.“
 Maria řekla: „Jsem služebnice Páně: ať se mi stane podle tvého slova!“ A anděl od ní odešel.
 (Lk 1,34–38)

Spodní podlaží baziliky Zvěstování v Nazaretě (vysvěcena 1969), postavené nad jeskyní Zvěstování (v levé části snímku, nad tím pohled shora na grottu – jeskyni, která byla součástí domu Panny Marie); nahoře mramorová skulptura Zvěstování od Sigrid Blombergové (1899)

Foto: Flickr, larrykwoester (CC BY 2.0)

Destičky s texty Mariina chvalozpěvu (Magnificat) v mnoha jazycích včetně češtiny (na snímku) na nádvoří kostela Navštívení v Ain Karim

Kostel Navštívení v Ain Karim z let 1939–1955, se někdy nazývá podle Mariiny odpovědi Alžbětě též kostel Chvalozpěvu (Magnificat)

... Ježíš, s kterým jsi Alžbětu navštívila.

1. **Ježíš**, s kterým ses po andělově zvěstování vydala na cestu. (Lukáš 1,39)
2. **Ježíš**, s kterým jsi spěchala do jednoho judského města v horách. (Lukáš 1,39)
3. **Ježíš**, s kterým jsi pozdravila Alžbětu. (Lukáš 1,40)
4. **Ježíš**, s kterým ses modlila: „Velebí má duše Pána.“ (Lukáš 1,46)
5. **Ježíš**, s kterým ses modlila: „Od této chvíle mě budou blahoslavit všechna pokolení.“ (Lukáš 1,48)
6. **Ježíš**, s kterým ses modlila: „Veliké věci mi učinil ten, který je mocný.“ (Lukáš 1,49)
7. **Ježíš**, s kterým ses modlila: „Mocné svrhl s trůnu a ponížené povýšil.“ (Lukáš 1,52)
8. **Ježíš**, s kterým ses modlila: „Hladové nasýtil dobrými věcmi a bohaté propustil s prázdnou.“ (Lukáš 1,53)
9. **Ježíš**, s kterým jsi u Alžběty zůstala asi tři měsíce. (Lukáš 1,56)
10. **Ježíš**, kterému připravoval cestu Alžbětin syn Jan. (Lukáš 1,76)

Obraz *Navštívení* (21. stol.) od B. Barthové; Mariino a Alžbětino těhotenství je podle francouzské a německé tradice znázorněno malými postavičkami Ježíše a Jana Křtitele

V těch dnech se Maria vydala na cestu a spěchala do jednoho judského města v horách. Vešla do Zachariášova domu a pozdravila Alžbětu. Jakmile Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, dítě se radostně pohnulo v jejím lůně. Alžběta byla naplněna Duchem Svatým a zvolala mocným hlasem: „Požehnaná tys mezi ženami a požehnaný plod života tvého! Jak jsem si zasloužila, že matka mého Pána přišla ke mně?“ (Lk 1,39–43)

Místo v betlémské bazilice Narození Páně, kde Panna Maria podle tradice porodila Krista Pána. Nahoře nádvoří před bazilikou Narození Páně

... Ježíš, kterého jsi v Betlémě porodila.

V těch dnech vyšlo nařízení od císaře Augusta, aby se v celé říši provedlo sčítání lidu. To bylo první sčítání a konalo se, když byl v Sýrii místodržitelem Kvirinius. Šli tedy všichni, aby se dali zapsat, každý do svého města. Také Josef se odebral z galilejského města Nazareta vzhůru do Judska do města Davidova, které se jmenuje Betlém, protože byl z rodu a kmene Davidova, aby se dal zapsat spolu s Marií, sobě zasnoubenou ženou, která byla v pozeňnaném stavu. Když tam byli, naplnil se jí čas, kdy měla porodit. A porodila svého prvorozeného syna, zavinula ho do plének a položila do jeslí, protože v zájezdním útulku nebylo pro ně místo. (Lk 2,1–7)

(Lk 2,1–7)

1. **Ježíš**, s kterým jsi šla do Betléma, abyste se s Josefem dali zapsat. (Lukáš 2,5)
2. **Ježíš**, pro kterého neměli místo. (Lukáš 2,7)
3. **Ježíš**, kterého jsi porodila v Betlémě judském. (Matouš 2,1)
4. **Ježíš**, kterého jsi zavinula do plének a položila do jeslí. (Lukáš 2,7)
5. **Ježíš**, který byl tvým prvorozeným synem. (Lukáš 2,7)
6. **Ježíš**, při jehož narození andělé chválili Boha. (Lukáš 2,13)
7. **Ježíš**, kterému se přišli poklonit pastýři. (Lukáš 2,16)
8. **Ježíš**, kterému mudrci z východu přinesli dary. (Matouš 2,11)
9. **Ježíš**, po kterém Herodes pátral, aby ho zahubil. (Matouš 2,13)
10. **Ježíš**, kterého jsi s Josefem zachránila útekem do Egypta. (Matouš 2,14)

Vlevo: Zjevení Páně (scéna klanění mudrců na zakončení biskupské berly, řezba, slonovina) Dole: Eugène Girardet, Útěk do Egypta (malba, 2. polovina 19. století)

... Ježíš, kterého jsi v chrámě obětovala.

Když nadešel den jejich očišťování podle Mojžíšova Zákona, přinesli (Ježíše) do Jeruzaléma, aby ho představili Pánu, jak je psáno v Zákoně Páně: „Všechno prvorozené mužského rodu ať je zasvěceno Pánu!“ Přitom chtěli také podat oběť, jak je to nařízeno v Zákoně Páně: pár hrdliček nebo dvě holoubata. (Lk 2,22–24)

1. **Ježíš**, který byl osmého dne obřezán. (Lukáš 2,21)
2. **Ježíš**, kterého jsi přinesla do Jeruzaléma, abys ho představila Pánu. (Lukáš 2,22)
3. **Ježíš**, za kterého byla podána oběť, jak je nařízeno v Zákoně. (Lukáš 2,24)
4. **Ježíš**, kterého vzal Simeon do náručí. (Lukáš 2,28)
5. **Ježíš**, který je spása připravená pro všechny národy. (Lukáš 2,30)
6. **Ježíš**, který je světlo k osvícení pohanům. (Lukáš 2,32)
7. **Ježíš**, který je znamením, jemuž se bude odpírat. (Lukáš 2,34)
8. **Ježíš**, který je určen k pádu a pozvednutí mnohých. (Lukáš 2,34)
9. **Ježíš**, o kterém mluvila prorokyně Anna ke všem, kdo očekávali vykoupění Jeruzaléma. (Lukáš 2,38)
10. **Ježíš**, s kterým jste se vrátili do Nazareta. (Lukáš 2,39)

Foto Wikimedia Commons

Nahoře: pohled na Chrámovou horu v Jeruzalémě (zlatá kopule mešity Skalního dómu), dole modlíci se židé u Západní zdi (Zdi nářků), která je pozůstatkem Chrámu. Uprostřed malba Petra Brandla *Simeon s Ježíškem* (kolem roku 1730), vlevo dole socha Panny Marie Sedmibolestné v kostele Svatého Kříže ve španělské Salamance – stařec Simeon Ježíšově matce řekl: „Tvé vlastní srdce pronikne meč...“

Foto: Pixabay, 12019 (CCO)

Foto: Flickr, Lawrence OP (CC BY-NC-ND 2.0)

... Ježíš, kterého jsi v chrámě našla.

Jeho rodiče putovali každý rok do Jeruzaléma na velikonoční svátky. Když mu bylo dvanáct let, vydali se tam na svátky jako obvykle. A když ukončili sváteční dni a vraceli se domů, zůstal chlapec Ježíš v Jeruzalémě, a jeho rodiče to nepozorovali.

(Lk 2,41–43)

1. **Ježíš**, který rostl a sílil a byl plný moudrosti. (Lukáš 2,40)
2. **Ježíš**, kterého jsi vzala do Jeruzaléma, když mu bylo dvanáct let. (Lukáš 2,42)
3. **Ježíš**, který zůstal v Jeruzalémě, a rodiče to nepozorovali. (Lukáš 2,43)
4. **Ježíš**, kterého jsi s Josefem hledala mezi příbuznými a známými. (Lukáš 2,44)
5. **Ježíš**, kterého jsi po třech dnech našla v chrámě. (Lukáš 2,46)
6. **Ježíš**, který seděl mezi učiteli, poslouchal je a dával jim otázky. (Lukáš 2,46)
7. **Ježíš**, nad jehož odpověďmi a chápavostí všichni žasli. (Lukáš 2,47)
8. **Ježíš**, kterému jsi řekla: „Synu, proč jsi nám to udělal?“ (Lukáš 2,48)
9. **Ježíš**, který řekl: „Proč jste mne hledali? Což jste nevěděli, že já musím být v tom, co je mého Otce?“ (Lukáš 2,49)
10. **Ježíš**, který se vrátil se svými rodiči do Nazareta a poslouchal je. (Lukáš 2,51)

Vlevo: matka žehná chlapci při židovském obřadu bar micva, kdy 13letý poprvé veřejně čte z Písma svatého při bohoslužbě v synagoze (nebo v Jeruzalémě u Západní zdi) a je tak přijat mezi dospělé. Dole: malba W. H. Hunta *Nalezení Spasitele v Chrámě* (1855)

Břehy Jordánu u Betánie (také Bethabara či Qasr al-Jahúd) upravené pro křty poutníků. Pár set metrů odtud (foto vpravo) nedaleko východního břehu Jordánu v lokalitě Al-Maghtas odhalili archeologové v 90. letech 20. stol. komplex sakrálních staveb (už z byzantského období) sloužící ke křtům. Předpokládá se, že areál vznikl na místě, kde sv. Jan Křtítel pokřtil Pána Ježíše.

... Ježíš, který byl pokřtěn v Jordánu.

1. **Ježíš**, který přišel z Galileje k Jordánu za Janem. (Matouš 3,13)
2. **Ježíš**, kterému Jan řekl: „Já bych měl být pokřtěn od tebe a ty přicházíš ke mně?“ (Matouš 3,14)
3. **Ježíš**, který řekl: „Tak je třeba, abychom zcela splnili Boží vůli.“ (Matouš 3,15)
4. **Ježíš**, který se dal od Jana pokřtít v Jordáně. (Marek 1,9)
5. **Ježíš**, který hned po křtu vystoupil z vody. (Matouš 3,16)
6. **Ježíš**, při jehož křtu se otevřelo nebe. (Matouš 3,16)
7. **Ježíš**, který viděl Ducha Božího jako holubici, jak se snáší a sestupuje na něj. (Matouš 3,16)
8. **Ježíš**, při jehož křtu se z nebe ozval hlas. (Matouš 3,17)
9. **Ježíš**, který je milovaný Syn, v němž Bůh nalezl zalíbení. (Matouš 3,17)
10. **Ježíš**, který řekl: „Kdo uvěří a dá se pokřtít, bude spasen.“ (Marek 16,16)

Když se všechen lid dával pokřtít a když byl pokřtěn i Ježíš a modlil se, otevřelo se nebe, Duch Svatý sestoupil na něj v tělesné podobě jako holubice a z nebe se ozval hlas: „Ty jsi můj milovaný Syn, v tobě mám zalíbení!“ Když Ježíš začínal působit, bylo mu asi třicet let a byl – jak se myslelo – syn Josefův. (Lk 3,21–23)

Foto: Wikimedia Commons, Freedom's Falcon (CC BY-SA 3.0)

Foto: Flickr, Diocesis de San Sebastian (CC BY-ND 2.0)

Iniciála písmena D zobrazující Kristův křest v Jordánu (fragment iluminovaného rukopisu, Milán, Itálie, 1500–1515)

Foto: Free, Library of Philadelphia

... Ježíš, který zjevil v Káně svou božskou moc.

Foto: Wikimedia Commons, Berthold Werner (CC0)

2. desátek růžence světla

Foto: Wikimedia Commons

Návříš Khirbet Kana s ruinami zaniklé vsi – nejpravděpodobnější místo, kde se nacházela Kána Galilejská, v níž Ježíš vykonal svůj první zázrak. Vpravo kostel v 10 km vzdálené obci Kafr Kanna, který byl vybudován na připomínku zázraku proměnění vody ve víno a je tradičním cílem poutníků

J. Cornelisz Vermeyen: Svatba v Káně (malba, po 1530)

Třetí den byla svatba v galilejské Káně a byla tam Ježíšova matka. Na tu svatbu byl pozván také Ježíš a jeho učedníci. Došlo víno, a proto řekla matka Ježíšovi: „Už nemají víno.“ Ježíš jí odpověděl: „Co mi chceš, ženo? Ještě nepřišla má hodina.“ Jeho matka řekla služebníkům: „Udělejte všechno, co vám řekne.“
(Jan 2,1–5)

M. Rupnik: Svatba v Káně (mozaika, 2015)

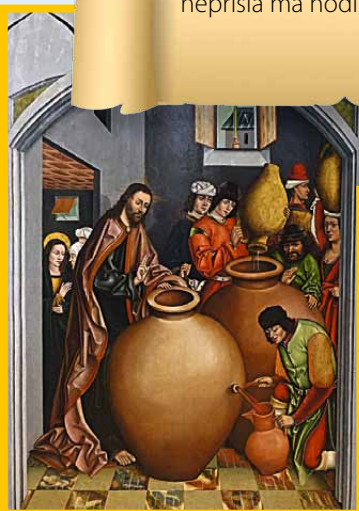

Foto: Wikimedia Commons

F. Gallego: Proměňování vody ve víno (malba, 80. léta 15. stol.)

Foto: Flickr, Ross Dumit (CC BY-SA 2.0)

1. **Ježíš**, který byl s učedníky pozván na svatbu v galilejské Káně. (Jan 2,2)
2. **Ježíš**, kterému jsi řekla: „Už nemají víno.“ (Jan 2,3)
3. **Ježíš**, který ti odpověděl: „Ještě nepřišla má hodina.“ (Jan 2,4)
4. **Ježíš**, o kterém jsi řekla: „Udělejte všechno, co vám řekne.“ (Jan 2,5)
5. **Ježíš**, který řekl: „Naplňte džbány vodou.“ (Jan 2,7)
6. **Ježíš**, který nařídil: „Teď naberte a doneste správci svatby.“ (Jan 2,8)
7. **Ježíš**, který proměnil vodu ve víno. (Jan 4,46)
8. **Ježíš**, který učinil v Káně počátek znamení. (Jan 2,11)
9. **Ježíš**, který tím zjevil svou slávu. (Jan 2,11)
10. **Ježíš**, v kterého jeho učedníci uvěřili. (Jan 2,11)

Když byl Jan (Křtítel) uvězněn, přišel Ježíš do Galileje a hlásal tam Boží evangelium: „Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království. Obrátte se a věřte evangelium!“ (Mk 1,14–15)

... Ježíš, který hlásal Boží království a vyzýval k pokání.

1. **Ježíš**, který byl na poušti čtyřicet dní a byl pokoušen od satana. (Marek 1,13)
2. **Ježíš**, který šel do Galileje a hlásal tam Boží evangelium. (Marek 1,14)
3. **Ježíš**, který řekl: „Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království.“ (Marek 1,15)
4. **Ježíš**, který řekl: „Obrátte se a věřte evangelium.“ (Marek 1,15)
5. **Ježíš**, který uzdravoval každou nemoc a každou chorobu. (Matouš 9,35)
6. **Ježíš**, který řekl apoštolům: „Jděte a hlásejte: Přiblížilo se nebeské království.“ (Matouš 10,7)
7. **Ježíš**, který řekl: „Hleďte nejprve Boží království a jeho spravedlnost a všechno ostatní vám bude přidáno.“ (Matouš 6,33)
8. **Ježíš**, který řekl: „V nebi bude větší radost nad jedním hříšníkem, který se obrátí, než nad devětadesáti spravedlivými, kteří obrácení nepotřebují.“ (Lukáš 15,7)
9. **Ježíš**, který řekl cizoložné ženě: „Ani já tě neodsuzuji. Jdi a od nynějška už nehřeš.“ (Jan 8,11)
10. **Ježíš**, který jako král řekne těm po své pravici: „Pojďte, požehnaní mého Otce, přijměte jako úděl království.“ (Matouš 25,34)

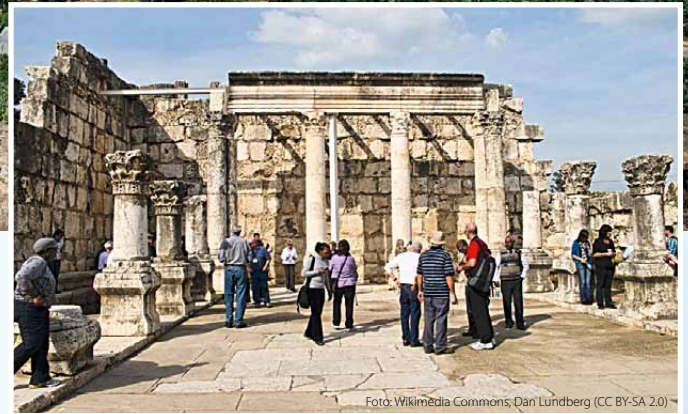

Foto: Wikimedia Commons, Dan Lundberg (CC BY-SA 2.0)

Synagoga v Kafarnaum ze 2. století po Kristu stojí pravděpodobně na místě starší synagogy z Ježíšovy doby. Nahoře: letecký pohled na Horu blahoslavenství (nalevo kostel Blahoslavenství s kopulí, zcela vlevo Galilejské moře, které je také na snímku dole – a na poslední straně časopisu)

Foto: Wikimedia Commons, Always dreamin (CC BY-SA 4.0)

Sousoší s Ježíšem vyučujícím děti (Mt 19,14) od M. Beaudettové, SC (bronz, 2007). Vpravo obraz J. Tissota *Ježíš sedí na břehu moře a káže* (konec 19. stol.)

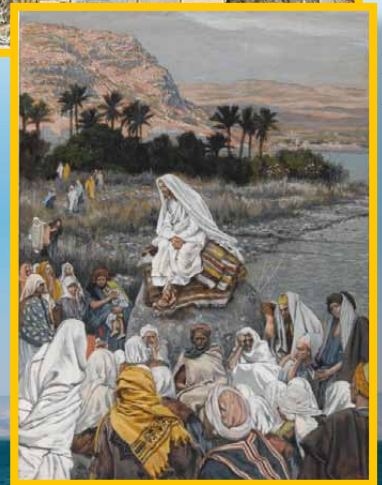

Foto: Wikimedia Commons

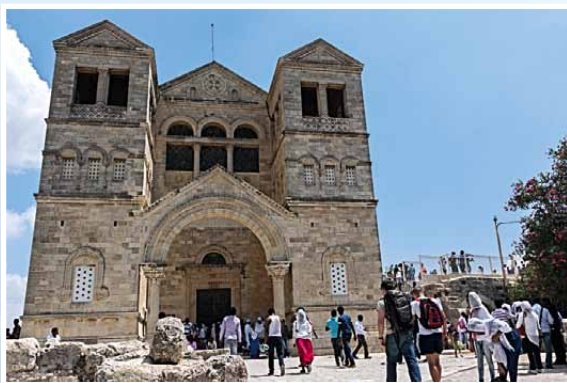
... Ježíš, který na hoře Proměnění zjevil svou slávu.

L. Lotto: *Proměnění* (malba, 1510–1512)

Foto: Wikimedia Commons, Saikko (CC BY 3.0)

Foto: Flickr, Mark A. Nakasone (CC BY 2.0)

Chrám Proměnění Páně na vrchu hory Tábor (dole pohled na jarní galilejskou krajinu s touto horou)

Po šesti dnech vzal Ježíš s sebou Petra, Jakuba a jeho bratra Jana a vyvedl je na vysokou horu, aby byli sami. A byl před nimi proměněn: jeho tvář zazářila jako slunce a jeho oděv zbělel jako světlo. A hle – ukázal se jim Mojžíš a Eliáš, jak s ním rozmlouvají. Petr se ujal slova a řekl Ježíšovi: „Pane, je dobře, že jsme tady. Chceš-li, postavím tu tři stany: jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi.“ Když ještě mluvil, najednou je zastínil světlý oblak, a hle – z oblaku se ozval hlas: „To je můj milovaný Syn, v něm mám zalíbení; toho poslouchejte!“
(Mt 17,1–5)

1. **Ježíš**, který vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana a vyvedl je na vysokou horu. (Matouš 17,1)
2. **Ježíš**, který byl před nimi proměněn. (Matouš 17,2)
3. **Ježíš**, jehož tvář zazářila jako slunce a jehož šat zbělel jako světlo. (Matouš 17,2)
4. **Ježíš**, s kterým rozmlouval Mojžíš a Eliáš. (Matouš 17,3)
5. **Ježíš**, kterému Petr řekl: „Pane, je dobře, že jsme tady. Chceš-li, postavím tu tři stany.“ (Matouš 17,4)
6. **Ježíš**, jehož učedníky zastínil světlý oblak. (Matouš 17,5)
7. **Ježíš**, který přijal od Boha Otce čest a slávu. (2. Petrův 1,17)
8. **Ježíš**, který je milovaný Syn Boží. (Matouš 17,5)
9. **Ježíš**, kterého máme poslouchat. (Matouš 17,5)
10. **Ježíš**, před kterým učedníci padli tváří k zemi. (Matouš 17,6)

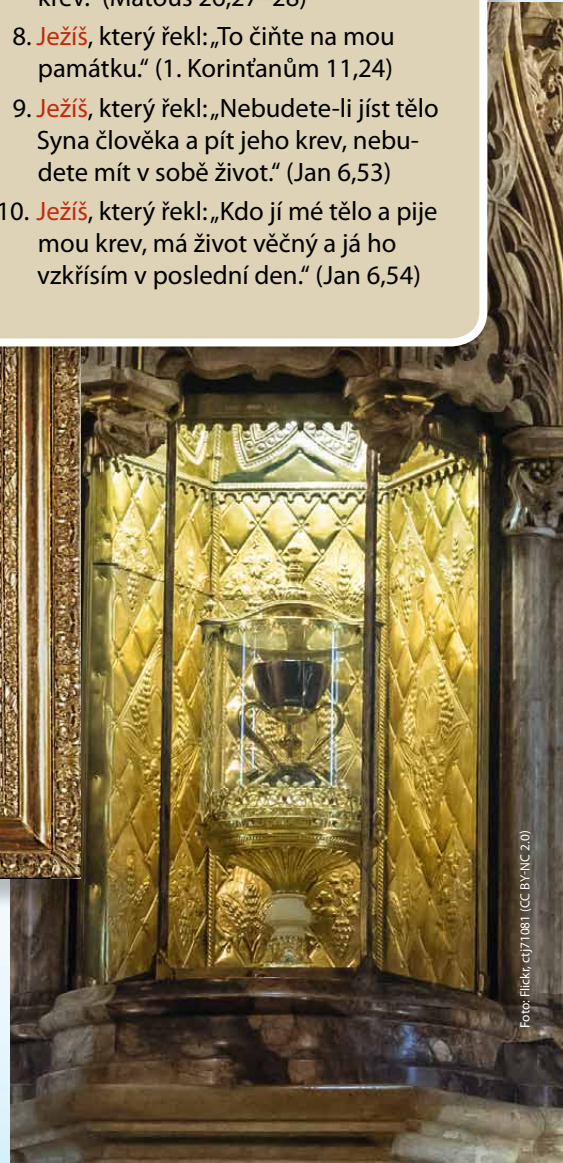
Když jedli, Ježíš vzal chléb, požehnal ho, lámal a dával ho svým učedníkům se slovy: „Vezměte, jezte. To je mé tělo.“ Potom vzal kalich, vzdal díky, podal jim ho a řekl: „Pijte z něho všichni. Neboť to je má krev (nové) smlouvy, která se prolévá za všechny na odpuštění hříchů.“
(Mt 26,26–28)

... Ježíš, který ustanovil Eucharistii.

1. **Ježíš**, který řekl: „Já jsem chléb živý, který sestoupil z nebe.“ (Jan 6,51)
2. **Ježíš**, který řekl: „Chléb, který já dám, je mé tělo, obětované za život světa.“ (Jan 6,51)
3. **Ježíš**, který řekl: „Mé tělo je skutečný pokrm a má krev je skutečný nápoj.“ (Jan 6,55)
4. **Ježíš**, který řekl: „Toužebně jsem si přál jíst s vámi tohoto velikonočního beránka, dříve než budu trpět.“ (Lukáš 22,15)
5. **Ježíš**, který projevil lásku až do krajnosti. (Jan 13,1)
6. **Ježíš**, který vzal chléb a řekl: „Toto je moje tělo, které se za vás vydává.“ (1. Korintánům 11,24)
7. **Ježíš**, který vzal kalich a řekl: „Pijte z něho všichni, neboť toto je má krev.“ (Matouš 26,27–28)
8. **Ježíš**, který řekl: „To číňte na mou památku.“ (1. Korintánům 11,24)
9. **Ježíš**, který řekl: „Nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život.“ (Jan 6,53)
10. **Ježíš**, který řekl: „Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den.“ (Jan 6,54)

Malba J. de Joanes *Poslední večeře* (1560) – před Pánem Ježíšem je na stole kalich, vzhledem odpovídající tomu, který je uchováván ve Valencii (foto vpravo), jehož achátová miska pochází z Blízkého východu ze 4. st. př. Kr. až 1. st. po Kr. a podle více pramenů ho Kristus použil při ustanovení eucharistie ve Večeřadle v Jeruzalémě (nahore foto místnosti ztotožňované s Večeřadlem)

Přišli k venkovskému dvorci zvanému Getsemany. Ježíš řekl učedníkům: „Posedzte tady, až se pomodlím.“ A vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana. Pak se ho zmocnila hrůza a úzkost. Řekl jim: „Má duše je smutná až k smrti. Zůstaňte zde a bděte!“ Trochu poodešel, padl na zem a modlil se, aby ho, jestliže je to možné, minula ta hodina. Řekl: „Abba, Otče, tobě je všechno možné; odejmi ode mě tento kalich! Avšak ne co já chci, ale co ty (chceš).“
(Mk 14,32–36)

... Ježíš, který se pro nás krví potil.

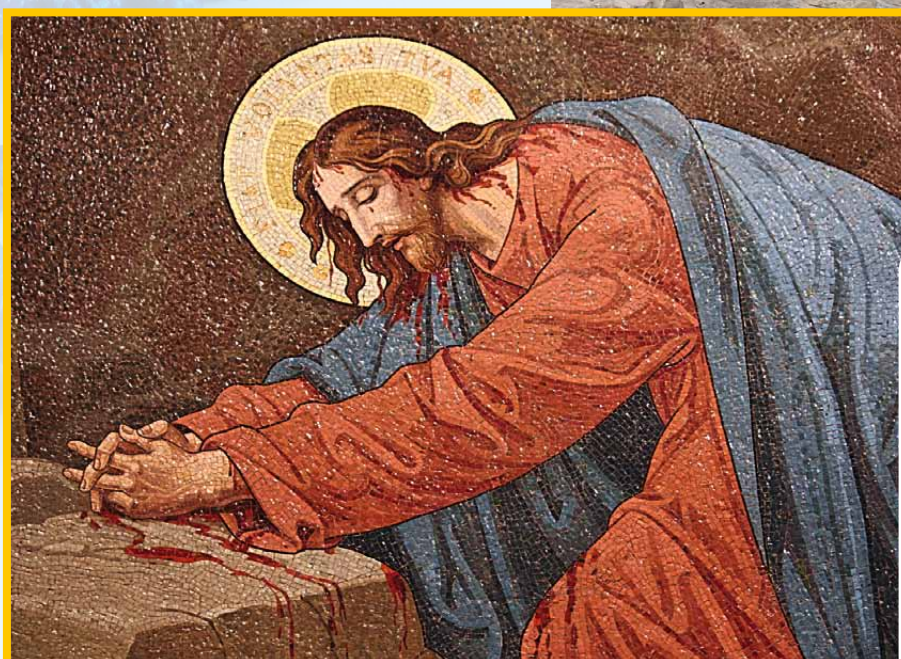

Foto: Flickr, Lawrence OP (CC BY-NC-ND 2.0)

Agónie v zahradě (kolem r. 1900), detail mozaiky v bazilice Panny Marie Růžencové v Lurdech (Francie). Vpravo: poutník u skály vedle Chrámu Všech národů v Getsemanské zahradě na úpatí Olivové hory v Jeruzalémě, kde Pán Ježíš prožíval smrtelnou úzkost. Dole: tisícileté olivovníky v Getsemanech (kostel je vpravo)

Foto: Flickr, mll (CC BY-NC 3.0)

Foto: Wikimedia Commons, Deror Avi (CC BY-SA 3.0)

1. **Ježíš**, který se po večeri odebral s učedníky na Olivovou horu. (Lukáš 22,39)
2. **Ježíš**, který se šel modlit a vzal Petra, Jakuba a Jana s sebou. (Marek 14,32–33)
3. **Ježíš**, který trochu poodešel a padl tváří k zemi. (Matouš 26,39)
4. **Ježíš**, který se modlil: „Otče můj, jestliže je to možné, ať mne mine tento kalich, avšak ne jak já chci, ale jak ty chceš.“ (Matouš 26,39)
5. **Ježíš**, jehož pot stékal na zem jako krůpěje krve. (Lukáš 22,44)
6. **Ježíš**, který se vrátil k učedníkům a shledal, že spí. (Matouš 26,40)
7. **Ježíš**, který řekl Petrovi: „To jste nemohli ani jednu hodinu se mnou bdít?“ (Matouš 26,40)
8. **Ježíš**, který se po druhé modlil: „Otče, ať se stane tvá vůle.“ (Matouš 26,42)
9. **Ježíš**, který shledal, že učedníci zase spí. (Matouš 26,43)
10. **Ježíš**, který nechal učedníky a po třetí se modlil stejnými slovy. (Matouš 26,44)

... Ježíš, který byl pro nás bičován.

1. **Ježíš**, kterého Jidáš zradil políbením. (Matouš 26,48)
2. **Ježíš**, kterého přišli zatknout s meči a holemi jako buřiče. (Matouš 26,55)
3. **Ježíš**, kterého opustili všichni učedníci. (Matouš 26,56)
4. **Ježíš**, kterého svázali a odvedli do veleknězova domu. (Jan 18,12–13)
5. **Ježíš**, proti kterému hledala velerada nějaké svědectví, aby ho mohla odsoudit. (Marek 14,55)
6. **Ježíš**, proti kterému vypovídali falešní svědkové. (Matouš 26,60)
7. **Ježíš**, kterého obvinili z rouhání. (Matouš 26,65)
8. **Ježíš**, o kterém velerada rozhodla, že propadl trestu smrti. (Matouš 26,66)
9. **Ježíš**, kterému plivali do tváře a bili ho. (Matouš 26,67)
10. **Ježíš**, kterého Petr třikrát zapřel. (Matouš 26,70–74)

Pilát se ho zeptal: „Ty jsi tedy přece král?“ Ježíš odpověděl: „Ano, já jsem král! Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.“
Pilát mu řekl: „Co je to pravda?“ Po těch slovech vyšel zase ven k židům. Řekl jim: „Já na něm neshledávám žádnou vinu. Je však u vás zvykem, abych vám k velikonočním svátkům propustil jednoho (vězně). Chcete tedy, abych vám propustil židovského krále?“ Oni znovu začali křičet: „Toho ne, ale Barabáše!“ Ten Barabáš byl zločinec. Potom Pilát vzal Ježíše a dal (ho) zbičovat. (Jan 18,37–19,1)

Nahoře: kaple Bičování (Jeruzalém), vlevo: malba N. Gea „Co je pravda?“ Kristus a Pilát (1890); Dole: Mistr pašijí z Karlsruhe: Bičování Krista (malba, detail, cca 1450)

... Ježíš, který byl pro nás trním korunován.

1. **Ježíš**, kterého dali velebníci sputat a odvedli ho k Pilátovi. (Matouš 27,2)
2. **Ježíš**, proti kterému starší a velebníci poštváli lidi, aby křičeli: „Na kříž s ním!“ (Matouš 27,20–22)
3. **Ježíš**, kterého se Pilát zeptal: „Jsi ty židovský král?“ (Marek 15,2)
4. **Ježíš**, který řekl: „Moje království není z tohoto světa.“ (Jan 18,36)
5. **Ježíš**, na kterém Pilát nenašel vinu. (Jan 18,38)
6. **Ježíš**, kterého dal Pilát zbičovat. (Matouš 27,26)
7. **Ježíš**, kterému vojáci dali rudý plášť a na hlavu vsadili korunu z trní. (Matouš 27,28–29)
8. **Ježíš**, kterému dali do rukou rákosovou hůl. (Matouš 27,29)
9. **Ježíš**, před kterým s posměchem klekali. (Matouš 27,29)
10. **Ježíš**, jehož krvavými ranami jsme uzdraveni. (1. Petrův 2,24)

Nahoře malba A. Boutse *Muž bolesti* (1525). Vlevo: oblouk Ecce homo („Ejhle, člověk!“) na Via Dolorosa v Jeruzalémě. Dole obraz M. Munkácsyho *Ecce homo!* (1896)

Vladařovi vojáci vzali Ježíše do vládní budovy a svolali k němu celou četku. Svlékli ho, přehodili mu nachově rudý plášť, upletli korunu z trní, vsadili mu ji na hlavu, do pravé ruky mu dali rákosovou hůl, klekali před ním a posmívali se mu: „Buď zdrav, židovský králi!“ Plivali na něj, brali mu hůl a bili ho po hlavě. Když se mu dost naposmívali, svlékli mu plášť, oblékli mu zase jeho šaty a odvedli ho, aby ho ukřižovali.
(Mt 27,27–31)

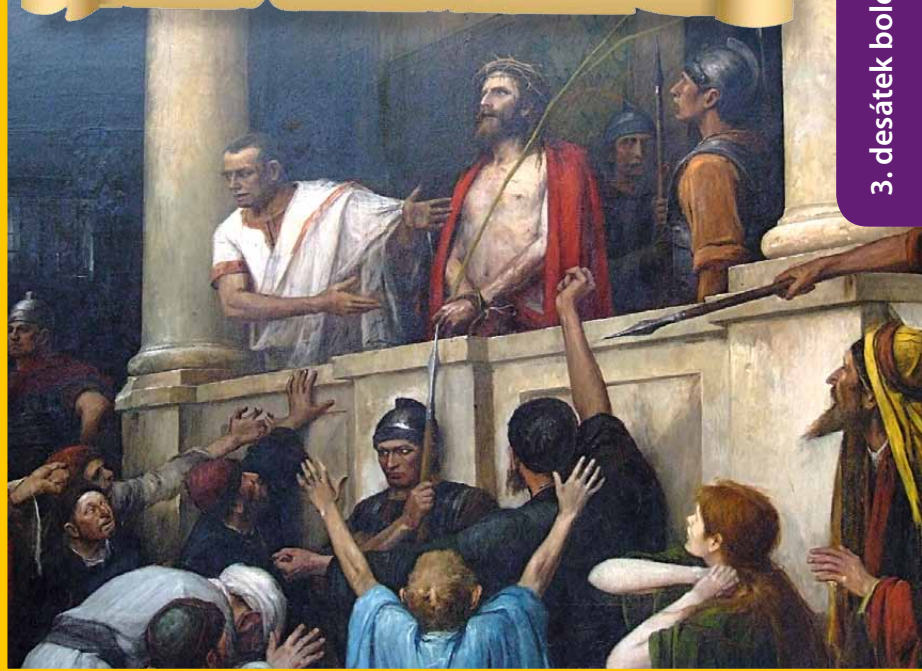

Foto: Wikimedia Commons

Foto: Flickr, Lawrence OP (CC BY-NC-ND 2.0)

Když došli na místo zvané Golgota, což znamená „Lebka“, dali mu pít víno smíchané se žlučí. Okusil, ale pít nechtěl. Přibíli ho na kříž a rozdělili si jeho šaty losováním. Potom si tam sedli a hlídali ho. Nad hlavu mu připevnili nápis s udáním jeho provinění: „To je Ježíš, židovský král.“ Zároveň s ním byli ukřižováni dva zločinci, jeden po pravici, druhý po levici.
(Mt 27,33–38)

... Ježíš, který pro nás nesl těžký kříž.

Nahoře: mozaika *Mater Dolorosa* v bazilice Panny Marie Růžencové v Lurdech (kolem r. 1900). Dole: poutníci na Via Dolorosa v Jeruzalémě a značení VII. zastavení

Foto: Flickr, Gerd Eichmann (CC BY-SA 4.0); Flickr, BostonCatholic (CC BY-ND 2.0)

1. **Ježíš**, kterého vojáci odvedli, aby ho ukřižovali. (Matouš 27,31)
2. **Ježíš**, kterému Šimon z Kyrény z přinucení pomohl nést kříž. (srov. Matouš 27,32)
3. **Ježíš**, s kterým byli na popravu vedeni dva zločinci. (Lukáš 23,32)
4. **Ježíš**, nad kterým ženy plakaly a naříkaly. (Lukáš 23,27)
5. **Ježíš**, který řekl: „Dcery jeruzalémské, neplačte nade mnou!“ (Lukáš 23,28)
6. **Ježíš**, který řekl ženám: „Spíše nad sebou plačte a nad svými dětmi!“ (Lukáš 23,28)
7. **Ježíš**, který vynesl na sobě naše hříchy na dřevo. (1. Petrův 2,24)
8. **Ježíš**, který byl poraněn za naše hříchy, za naše viny byl zničen. (Izaiáš 53,4-5)
9. **Ježíš**, který šel jako beránek vedený k zabití. (Izaiáš 53,7)
10. **Ježíš**, kterého přivedli na místo zvané Golgota, což znamená Lebka. (Marek 15,22)

... Ježíš, který byl pro nás ukřižován.

1. **Ježíš**, kterého přibili na kříž. (Matouš 27,35)
2. **Ježíš**, jehož oděv si losováním rozdělili. (Matouš 27,35)
3. **Ježíš**, který řekl: „Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí.“ (Lukáš 23,34)
4. **Ježíš**, kterému se posmívali a říkali: „Jsi-li Syn Boží, sestup z kříže.“ (Matouš 27,39–40)
5. **Ježíš**, který řekl zločinci: „Ještě dnes budeš se mnou v ráji.“ (Lukáš 23,43)
6. **Ježíš**, u jehož kříže jsi stála s učedníkem, kterého měl tolik rád. (Jan 19,26)
7. **Ježíš**, který vykřikl silným hlasem a skončil. (Matouš 27,50)
8. **Ježíš**, kterému jeden z vojáků kopím probodl bok. (Jan 19,34)
9. **Ježíš**, kterého pochovali do nové hrobky. (Lukáš 23,53)
10. **Ježíš**, který zemřel, aby zničil hřích jednou provždy. (Římanům 6,10)

U Ježíšova kříže stála jeho matka, příbuzná jeho matky Marie Kleofášova a Marie Magdalská. Když Ježíš uviděl svou matku a jak při ní stojí ten učedník, kterého měl rád, řekl matce: „Ženo, to je tvůj syn.“ Potom řekl učedníkovi: „To je tvá matka.“ A od té chvíle si ji ten učedník vzal k sobě. Potom, když Ježíš věděl, že už je všechno dokonáno, řekl ještě: „Žízním.“ Tak se mělo splnit Písmo. Stála tam nádoba plná octa. Nasadili tedy na yzop houbu naplněnou octem a podali mu ji k ústům. Když Ježíš přijal ocet, řekl: „Dokonáno je!“ Pak sklonil hlavu a skončil. (Jan 19,25–30)

Foto: Wikimedia Commons

5. desátek bolestného růžence

Nahoře: detail výšivky na ornátu (Anglie). Vlevo dole: poutníci uctívají místo ukřižování v kapli Golgoty v Chrámu Božího hrobu v Jeruzalémě. Dole vpravo: *Pieta* od Mistra z Großlobmingu (skulptura, cca 1420)

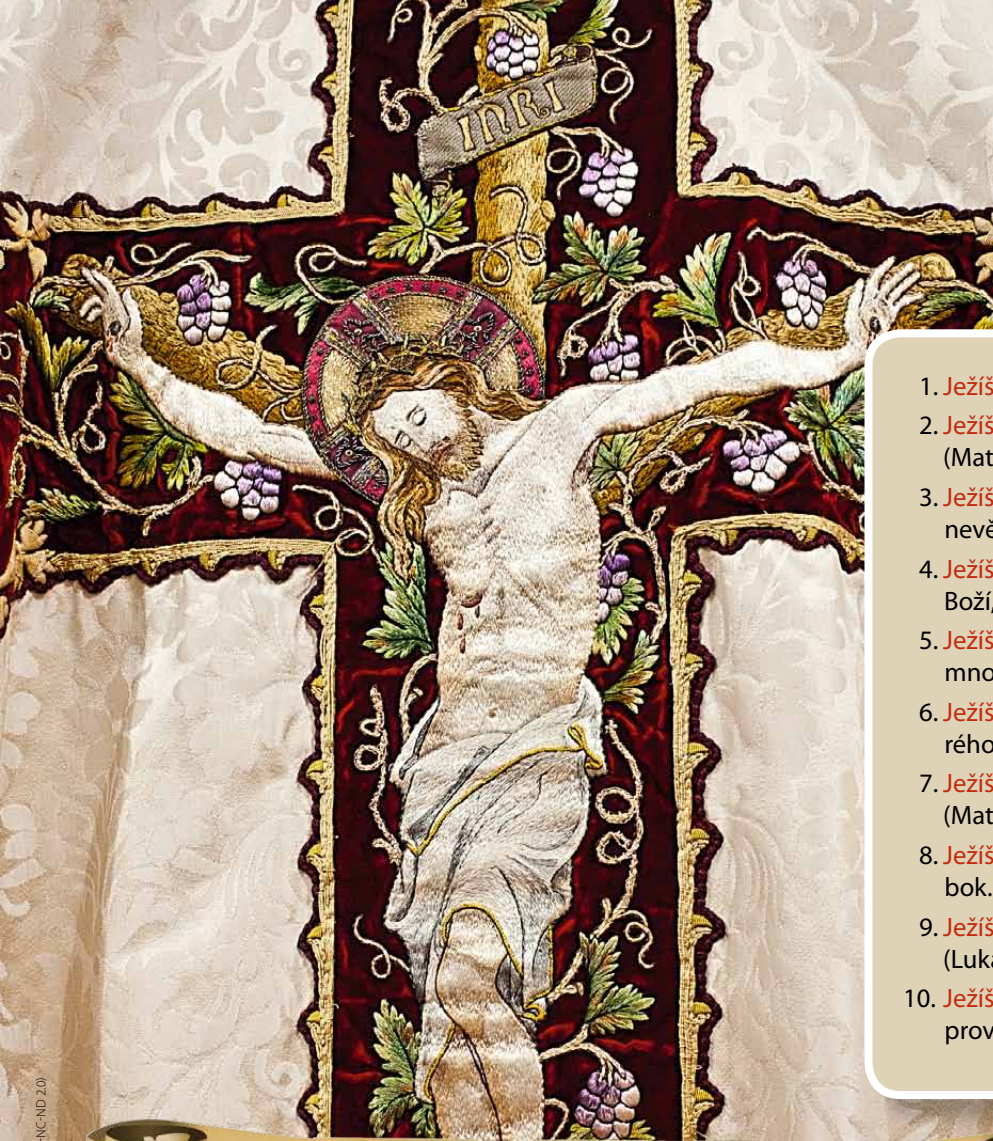

Foto: Flickr, Lawrence OP (CC BY-NC-ND 2.0)

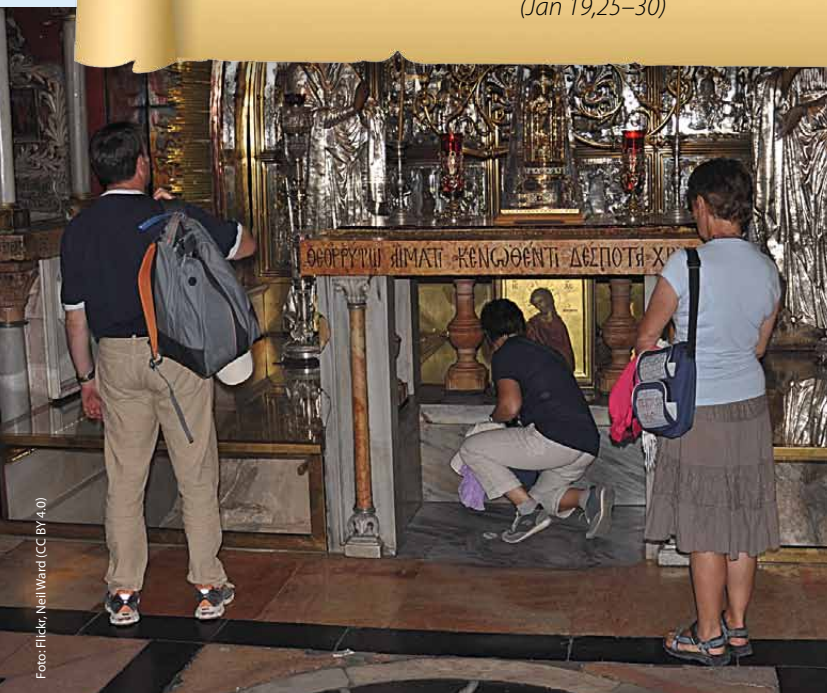

Foto: Flickr, Neil Ward (CC BY 4.0)

... Ježíš, který z mrtvých vstal.

Vyučil jsem vás především v tom, co jsem sám přijal, že Kristus umřel ve shodě s Písmem za naše hříchy; že byl pohřben a že vstal z mrtvých třetího dne ve shodě s Písmem; že se ukázal Petrovi a potom Dvanácti. Pak se zjevil více než pěti stům bratřím najednou – většina z nich dosud žije, někteří však už zesnuli. Potom se zjevil Jakobovi, pak všem apoštolům. A po všech jako poslední jsem ho uviděl i já, nedochůdče.
(z 1. listu sv. apoštola Pavla Korintánům; 1 Kor 15,3–8)

1. **Ježíš**, který třetího dne vstal z mrtvých ve shodě s Písmem. (1. Korintánům 15,4)
2. **Ježíš**, který se po svém zmrtvýchvstání zjevil ženám. (Matouš 28,9)
3. **Ježíš**, který se zjevil svým učedníkům. (Matouš 28,17)
4. **Ježíš**, který se zjevil i nevěřícímu Tomášovi. (srov. Jan 20,26–27)
5. **Ježíš**, který řekl: „Blahoslavení, kteří neviděli, a přesto uvěřili.“ (Jan 20,29)
6. **Ježíš**, nad kterým už smrt nemá vládu. (Římanům 6,9)
7. **Ježíš**, který řekl: „Já jsem vzkříšen a život.“ (Jan 11,25)
8. **Ježíš**, který řekl: „Kdo věří ve mne, i když umřel, bude žít.“ (Jan 11,25)
9. **Ježíš**, který z mrtvých vstal jakožto první z těch, kdo zesnuli. (1. Korintánům 15,20)
10. **Ježíš**, s kterým se i my jednou ukážeme ve slávě. (Kolosanům 3,4)

Malba A. R. Mengse *Noli me tangere, Kristus se zjevuje Marii Magdaléně* (1770). Foto na pozadí: interiér rotundy *Anastasis* (Zmrtvýchvstání) v Chrámu Božího hrobu, do které padá světlo z chrámové kupole, vlevo objekt edikuly – kaple s pozůstatky Kristova hrobu

Foto: Flickr, Lawrence OP (CC BY-NC-ND 2.0)

... Ježíš, který na nebe vstoupil.

Foto: Wikimedia Commons

Foto: Wikimedia Commons, Uoae11 (CC BY-SA 4.0)

Malba G. Dorého *Nanebevstoupení* (1879), vpravo dřevorezba *Nanebevstoupení Krista* (1470), dole pohled od Chrámu přes údolí Cedron na Olivovou horu – uprostřed pravoslavný kostel Marie Magdalské, pod ním Chrám Všech národů v Getsemanské zahradě

1. **Ježíš**, který se čtyřicet dní zjevoval apoštolům a mluvil k nim o Božím království. (Skutky apoštolů 1,3)
2. **Ježíš**, který se odloučil od apoštolů, zatímco jim žehnal. (Lukáš 24,51)
3. **Ježíš**, kterého vzal oblak apoštolům z očí. (Skutky 1,9)
4. **Ježíš**, který byl vzat do nebe. (Skutky 1,11)
5. **Ježíš**, který je po Boží pravici a přimlouvá se za nás. (Římanům 8,34)
6. **Ježíš**, který přijde právě tak, jak ho apoštolové viděli odcházet. (Skutky 1,11)
7. **Ježíš**, který řekl: „V domě mého Otce je mnoho příbytků.“ (Jan 14,2)
8. **Ježíš**, který řekl: „Odcházím, abych vám připravil místo.“ (Jan 14,2)
9. **Ježíš**, který řekl: „Já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa.“ (Matouš 28,20)
10. **Ježíš**, který je stejný včera, dnes i na věky. (Židům 13,8)

Tu se ho ptali ti, kteří s ním byli: „Obnovíš teď, Pane, v Izraeli království?“ On jim však řekl: „To není vaše věc, abyste věděli čas a okolnosti, jak je Otec z vlastní moci ustanovil. Ale až na vás sestoupí Duch Svatý, dostanete moc a budete mými svědky v Jeruzalémě, v celém Judsku a Samařsku, ano až na konec země.“ Když to pověděl, byl před jejich zraky vyzdvižen a oblak jim ho vzal z očí. Hleděli upřeně k nebi za ním, jak odchází, a najednou vedle nich stáli dva muži v bělostných šatech a řekli: „Lidé z Galileje, proč tak stojíte a hledíte k nebi? Tento Ježíš, který byl vzat od vás do nebe, přijde zase právě tak, jak jste ho viděli, že odchází do nebe.“ (Skutky apoštolů; Sk 1,6–11)

Nastal den letnic a všichni byli společně pohromadě. Najednou se ozval z nebe hukot, jako když se přičene silný vítr, a naplnil celý dům, kde se zdržovali. A ukázaly se jim jazyky jako z ohně, rozdělily se a nad každým z nich se usadil jeden. Všichni byli naplněni Duchem Svatým a začali mluvit cizími jazyky, jak jim Duch vnukal, aby promlouvali. (Sk 2,1–4)

Vitrážové okno *Seslání Ducha Svatého* (J. Lawson, Goddard & Gibbs Studio, 1992) v kostele sv. Aloise v Londýně. Nahoře a dole: snímky z Týdne modliteb za jednotu křesťanů ve Večeřadle neboli Horní místnosti na Sijónu v Jeruzalémě

Foto: Flickr, Catholic Church (England and Wales) (CC BY-NC-ND 2.0)

... Ježíš, který Ducha Svatého seslal.

1. **Ježíš**, který byl pomazán Duchem Svatým a mocí. (Skutky 10,38)
2. **Ježíš**, který slíbil apoštolům Přímluvce, Ducha pravdy. (Jan 15,26)
3. **Ježíš**, který řekl: „Až přijde Duch pravdy, uvede vás do celé pravdy.“ (Jan 16,13)
4. **Ježíš**, jehož Duch naplnil apoštolů, takže promlouvali z vnučení. (Skutky 2,4)
5. **Ježíš**, který v hojnosti vylil Ducha Svatého. (Skutky 2,33)
6. **Ježíš**, jehož Duch vedl apoštolů. (srov. Skutky 16,7)
7. **Ježíš**, jehož apoštolové udíleli Ducha Svatého vkládáním rukou. (Skutky 8,17)
8. **Ježíš**, který nám dal Ducha jako záruku. (2. Korintánům 5,5)
9. **Ježíš**, jehož Duch v našem srdci volá: „Abba, Otče!“ (Galaťanům 4,6)
10. **Ježíš**, v jehož jménu byl Duch Svatý seslán. (Jan 14,26)

... Ježíš, který tě, Panno, do nebe vzal.

Bud' pochválen Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, on nás zahrnul z nebe rozmanitými duchovními dary, protože jsme spojeni s Kristem. Vždyť v něm si nás vyvolil ještě před stvořením světa, abychom byli před ním svatí a neposkvrnění v lásce...
(Ef 1,3–4)

Foto: Flickr, Lawrence OP. (CC BY-NC-ND 2.0)

Foto: Flickr, Daren and Brad (CC BY-NC 2.0)

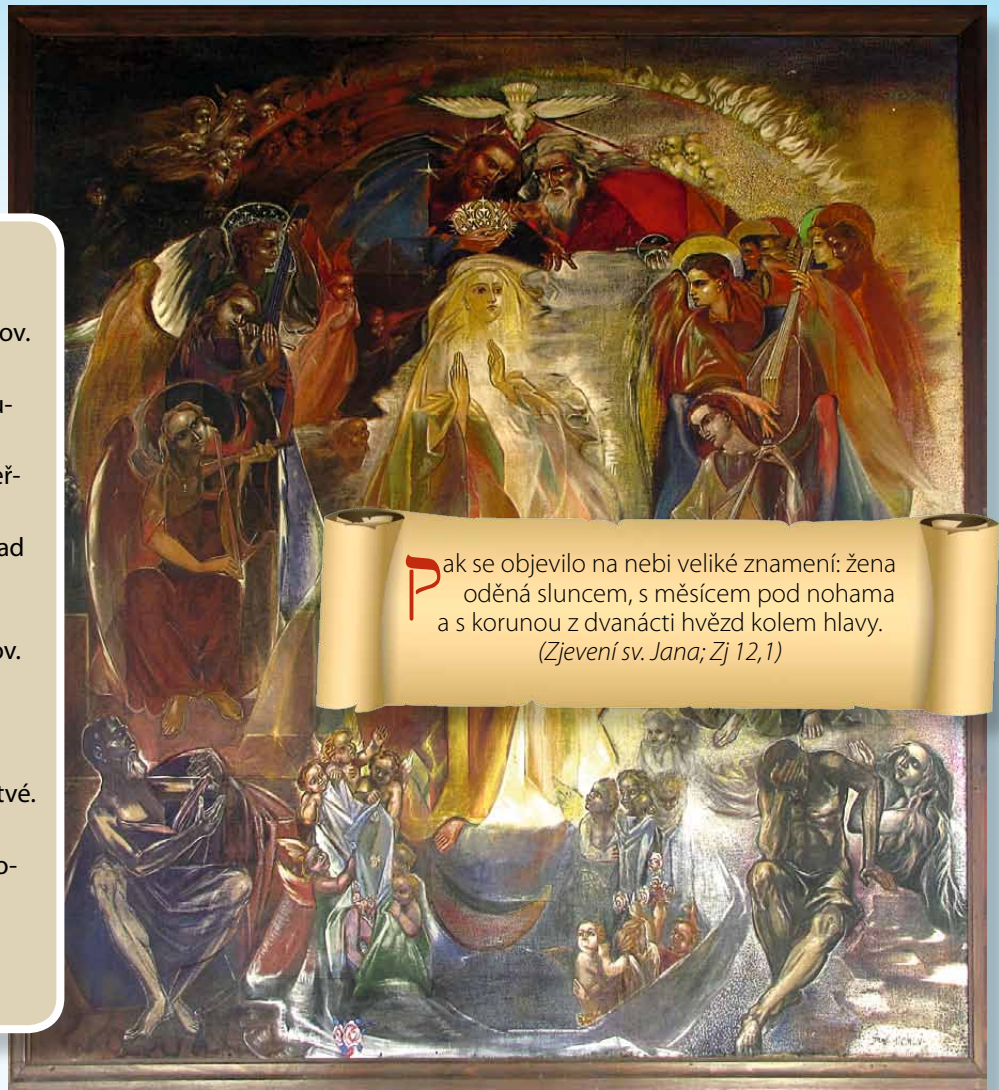
1. **Ježíš**, který tě od věčnosti vyvolil za svou matku. (srov. 1. Mojžíšova 3,15)
2. **Ježíš**, který tě uchránil od dědičného hříchu. (srov. Lukáš 1,28)
3. **Ježíš**, který se z tebe narodil. (Galaťanům 4,4)
4. **Ježíš**, který vyplnil tvou prosbu na svatbě v Káně. (srov. Jan 2,3–5)
5. **Ježíš**, kvůli němuž tě blahoslavili. (srov. Lukáš 11,27)
6. **Ježíš**, který ti svěřil svého nejmilejšího učedníka. (srov. Jan 19,26)
7. **Ježíš**, který tě dal za matku nám všem. (srov. Jan 19,27)
8. **Ježíš**, který nedopustil, aby tvé tělo podlehlo porušení. (srov. Efesanům 1,3–4)
9. **Ježíš**, který tě vzal s tělem i duší do nebeské slávy. (srov. Zjevení 12,1)
10. **Ježíš**, s kterým záříš v nebi krásou těla i duše. (srov. Efesanům 1,4)

Vlevo: Malba D. Theotokópoula neboli El Greca *Nanebevzetí Panny* (1577–9). Nahoře krypta v Opatství Zesnutí Panny Marie v Jeruzalémě na Sijónu, dole letecký pohled na komplex opatství (1900–1910), za ním objekt Večeřadla (malá kopule uprostřed)

Foto: Wikimedia Commons, Uri Aloni (CC BY-SA 4.0)

... Ježíš, který tě v nebi korunoval.

1. **Ježíš**, který tě v nebi korunoval. (srov. Zjevení 12,1)
2. **Ježíš**, s kterým v nebi vládneš. (srov. Efesanům 1,3)
3. **Ježíš**, u kterého se za nás přimlouváš. (srov. Jan 2,3)
4. **Ježíš**, který nás svěřil do tvé mateřské péče. (srov. Jan 19,27)
5. **Ježíš**, který v tobě dal Církvi příklad víry a vytrvalé modlitby. (srov. Lukáš 2,51)
6. **Ježíš**, který tě zahrnul slávou. (srov. Efesanům 1,4)
7. **Ježíš**, který přijde na konci časů. (srov. 1. Timotejovi 6,14)
8. **Ježíš**, který bude soudit živé i mrtvé. (2. Timotejovi 4,1)
9. **Ježíš**, v němž bude všechno obnoveno. (srov. 1. Petrův 5,10)
10. **Ježíš**, na jehož příchod čekáme. (srov. Titovi 2,13)

Pak se objevilo na nebi veliké znamení: žena oděná sluncem, s měsícem pod nohama a s korunou z dvanácti hvězd kolem hlavy. (Zjevení sv. Jana; Zj 12,1)

A. Graff: Korunovace Panny Marie (1955)

Foto: Wikimedia Commons, Ralph Hammann (CC BY-SA 4.0)

„Na zemi žebračkou jsi byla, královnou teď jsi na nebi.“
Z „Popelky nazaretské“ od Václava Renče

Jak vznikl růženec

Křesťané, zvláště poustevníci a řeholníci se hojně modlili žalmů (starozákonní kniha žalmů jich má celkem 150 – pozn. red.). Protože ale někteří bratři neuměli číst, vyvinul se díky mni-chům cisterciákům zvyk modlit se místo 150 žalmů 150krát „Otče náš“ a „Zdrávas“. Tato modlitba se prokládala velebením Nejsvětější Trojice ve zvolání „Sláva Otci...“. Svatý Dominik († 1221) uvedl tuto modlitbu do církve ve 13. století jako nástroj k boji s herezemi.

Tajemství se do růžence dostala v 15. století v kartuziánském klášteře v Trevíru na Mosele. Sem vstoupil jistý Dominik, který pocházel z Pruska (jiný než sv. Dominik zmíněný výše – pozn. red.). Jako novic se měl modlit denně 50krát „Zdrávas Maria“ (v té době tato modlitba obsahovala jen polo-

vinu dnešního zdrávasu a končila jménem Ježíš). Tento Dominik měl potíže s udržení pozornosti a tehdy přišel s nápadem ke každému zdrávasu za jméno Ježíš připojit nějakou myšlenku z Ježíšova života. Sestavil tedy 50 dovětek, kterými obsáhl celý Ježíšův život od jeho zvěstování až po jeho druhý příchod. Bylo to v adventu roku 1409. Tak vznikla první tzv. „růžencová tajemství“.

Dominikán Alain de la Roche zavedl koncem 15. století růžencová bratrstva a určil 15 tajemství, která rozdělil do 3 skupin.

Po tridentském koncilu v 16. století doporučil dominikánský papež sv. Pius V. růženec všem křesťanům.

Svatý Jan Pavel II. přidal před zahájením mariánského roku 2002–2003 ještě pět tajemství světla, aby se rozjímalo i o veřejném působení Pána Ježíše.

Upraveno podle knihy P. Jana Peňáze „Biblický rozjímavý růženec“, Nové Veselí a Bohdalov, 2018, 10. vydání; z tohoto vydání jsou převzaty i texty rozjímavého biblického růžence na str. 23–42. Grafická úprava přílohy Ondřej P. Vaněček ■

Růženec ELI8 (ELI5)

Při pročitání anglických webů jsem několikrát narazil na zkratku ELI5 nebo ELI8. Znamená to „Explain Like I'm 5“, česky „Vysvětli mi to, jako by mi bylo pět let“ (ELI8: ... jako by mi bylo osm) – tedy naprosto srozumitelně bez toho, že bys předpokládal, že už o tom něco vím. Zde je takové vysvětlení – návod na modlitbu růžence. Pokud to už umíte, můžete přeskočit rovnou na závěr na „Růženec ELI5“.

Růženec ELI8

Je to jednoduché. Ale hlavně nezapomeň – jde o rozjímání růžencových tajemství, nejde o recitaci textů – ty jsou jen zábradlím, kterého se mysl přidrží, aby někam úplně nezabloudila! Začneš znamením kříže:

„Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého. Amen.“

Pokračuješ modlitbou „Věřím v Boha“ (pokud používáš pro modlitbu „korálkový“ růženec – což není vůbec špatné, protože nemusíš myslet na počítání zdrávasů a dalších modliteb a po hmatu přesně víš, kde se v modlitbě nacházíš, a můžeš se soustředit na samotné rozjímání o biblických událostech, které modlitba svatého růžence připomíná – pak modlitbu „Věřím v Boha“ představuje hned první korálek, který bývá u výběžku s křížkem):

„Věřím v Boha,
Otce všemohoucího,
Stvořitele nebe i země.
I v Ježíše Krista, Syna jeho jediného,
Pána našeho;
jenž se počal z Ducha Svatého,
narodil se z Marie Panny,
trpěl pod Ponciem Pilátem,
ukřížován umřel i pohřben jest;
sestoupil do pekel,
třetího dne vstal z mrtvých;
vstoupil na nebesa,
sedí po pravici Boha, Otce
všemohoucího;
odtud přijde soudit živé i mrtvé.
Věřím v Ducha Svatého,
svatou církev obecnou,
společenství svatých,
odpuštění hříchů,
vzkříšení těla a život věčný.
Amen.“

Pak se modlí modlitba „Otče náš“:

„Otče náš, jenž jsi na nebesích,
posvěť se jméno tvé.
Přijď království tvé.
Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.
Chléb náš vezdejší dej nám dnes.
A odpusť nám naše viny,
jako i my odpouštíme našim viníkům.
A neuveď nás v pokušení,
ale zbav nás od zlého.
Amen.“

Pak se modlí 3x modlitba „Zdrávas Maria“, do které se za slovo Ježíš vkládá při prvním zdrávasu „v kterého věříme“, při druhém „v kterého doufáme“, při třetím „kterého milujeme“ (jde o vzbuzení tří božských ctností víry, naděje a lásky – na korálkovém růženci je každý z těchto tří zdrávasů reprezentován jedním korálkem neboli zrnkem růžence):

„Zdrávas, Maria, milosti plná,
Pán s tebou;
požehnaná ty mezi ženami
a požehnaný plod života tvého, Ježíš.
(Sem se postupně vkládá to „v kterého
věříme“, „v kterého doufáme“ a „kterého
milujeme“.)
Svatá Maria, Matko Boží,
pros za nás hříšné
nyní i v hodinu smrti naší.
Amen.“

Foto: Flickr, gibsonsgolfer (CC BY-NC 2.0)

Po třetím zdrávasu následuje kratičká modlitba „Sláva Otcí“ (na růženci je to poslední – samostatné zrnko z těch úvodních 1+3+1 korálků):

„Sláva Otcí i Synu i Duchu Svatému,
jako byla na počátku, i nyní i vždycky
a na věky věků.
Amen.“

Tak to byl úvod a nyní následuje pět desátek některého růžence. Můžeme si vybrat, zda se budeme modlit ▷

Tajemství je možné vložit jen do prvního zdrávasu a pak se již modlit zbývajících devět bez vkládání tajemství a soustředit se na rozjímání toho tajemství – na to, jak ta událost souvisí i s tvým životem.

radostný růženec (rozjímáme při něm pět „radostných tajemství“, tj. radostných událostí z dětství Pána Ježíše; doporučuje se ho modlit v pondělí a sobotu), růženec světla (pět událostí – desátků, které se týkají Ježíšova veřejného působení – je to doba, o které pán Ježíš řekl: „Pokud jsem na světě, jsem světlo světa.“ – Jan 9,5; doporučuje se ve čtvrtek), bolestný růženec (pět bolestných událostí, které se dotýkají jeho utrpení a smrti; doporučuje se v úterý a pátek) nebo slavný růženec (rozjímáme při něm o pěti událostech souvisejících s Ježíšovým zmrtnýchvstáním, oslavením a také oslavením jeho Matky Panny Marie; doporučen je pro neděli a středu).

Foto: Pexels, Karolina Grabowska (CCO)

Růžencová tajemství

Tajemství radostného růžence (pondělí, sobota):

- ... *kterého jsi z Ducha Svatého počala*
- ... *s kterým jsi Alžbětu navštívila*
- ... *kterého jsi v Betlémě porodila*
- ... *kterého jsi v chrámě obětovala*
- ... *kterého jsi v chrámě našla*

Tajemství růžence světla (čtvrtek):

- ... *který byl pokřtěn v Jordánu*
- ... *který zjevil v Káně svou božskou moc*
- ... *který hlásal Boží království a vyzýval k pokání*
- ... *který na hoře Proměnění zjevil svou slávu*
- ... *který ustanovil Eucharistii*

Tajemství bolestného růžence (úterý, pátek):

- ... *který se pro nás krví potil*
- ... *který byl pro nás bičován*
- ... *který byl pro nás trním korunován*
- ... *který pro nás nesl těžký kříž*
- ... *který byl pro nás ukřižován*

Tajemství slavného růžence (středa, neděle):

- ... *který z mrtvých vstal*
- ... *který na nebe vstoupil*
- ... *který Ducha Svatého seslal*
- ... *který tě, Panno, do nebe vzal*
- ... *který tě v nebi korunoval*

Každý z pěti desátků daného růžence se modlíme takto:

Začneme ho modlitbou „Otče náš“, pak je 10x modlitba „Zdrávas Maria“ a do ní vždy po slově Ježíš vkládáme událost, o které rozjímáme – tzv. tajemství (jejich seznam pro jednotlivé růžence najdeš v bočním sloupci). Takže pokud se modlíš v pondělí radostný růženec, za jméno Ježíš budeš vkládat: „... kterého jsi z Ducha Svatého počala.“ (Je také možné to vložit jen do prvního zdrávasu, a pak se již modlit zbývajících devět bez vkládání tajemství, aby ses mohl soustředit na rozjímání toho tajemství – na to, jak ta událost souvisí i s tvým životem.)

Po deseti zdrávasích končí každý desátek opět kratičkou modlitbou „Sláva Otci...“ a je možno připojit i tzv. fatimskou vložku (tu naučila děti Panna Maria při svém zjevení ve Fatimě v roce 1917):

„Pane Ježíši, odpusť nám naše hříchy, uchráň nás pekelného ohně a přiveď do nebe všechny duše, zvláště ty, které tvého milosrdenství nejvíce potřebují.“

Pak následuje stejným způsobem druhý až pátý desátek příslušného růžence – viz seznam růžencových tajemství v bočním sloupci.

Celá modlitba svatého růžence po pěti desátkách (a nebo až po všech patnácti až dvaceti – pokud se modlíte tzv. Pompejskou nověnu – o které je na straně 10) končí takto:

„Zdrávas, Královno, Matko milosrdenství, živote, sladkosti, a naděje naše, buď zdráva! K tobě voláme, vyhnaní synové Evy, k tobě vzdycháme, lkající a plačící v tomto slzavém údolí. A proto, orodovnice naše, obrať k nám své milosrdné oči a Ježíše, požehnaný plod života svého, nám po tomto putování ukaž, ó milostivá, ó přívětivá, ó přesladká Panno, Maria!

Oroduj za nás, Královno posvátného růžence, aby nám Kristus dal účast na svých zaslíbeních.

Modleme se: Bože, tvůj Jednorozený Syn nám svým životem, smrtí a zmrtnýchvstáním získal věčnou spásu. Dej nám, prosíme, když v posvátném růženci blahoslavené Panny Marie o těchto tajemstvích rozjímáme, ať také podle nich žijeme a dosáhneme toho, co slibují. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.“

Je také dobré připojit ještě modlitbu na úmysly Svatého otce. Může to být jakákoliv modlitba, při které prosíme za ty modlitební úmysly, ke kterým Svatý otec ten měsíc vyzývá, abychom se za ně společně modlili. Není nutné je ani znát (i když je možné si je např. vygooglit pro příslušný rok: „úmysly Svatého otce na rok XXXX“) – důležité je chtít prosit za to, co Svatý otec považuje za důležité a celou Církev k tomu zve...

Při společné modlitbě je lepší vkládat tajemství do všech zdrávasů, aby se ostatní „neztratili“.

Růženec ELIS

Návod pro pětileté dítě, ze kterého by pochopilo, jak se modlit růženec, napsat nedokážu. Ale viděl jsem, jak to učili své děti jedni rodiče: večer sedli ke stolu, zhasli, zapálili svíčku, rozdali dětem růžence (měli je v takovém pohárku, každý včetně pětileté holčičky měl svůj růženec), domluvili se, za koho nebo za co se společně pomodlí (to je dost důležité, aby se nemodlilo „jen tak“), a začali se modlit. A tak se to i ti nejmenší naučili. Děti se na takovou černou hodinku (vlastně jen asi pětadvacetiminutovku) těšily...

Dovedu si představit, že alespoň někdy by se ještě před tím mohlo o jednom z tajemství barvitě povprávět. A když budou děti i při ostatních desátcích myslet jen na tu jednu událost, to nevadí. Nevadí ani u nás dospělých, pokud při modlitbě zůstaneme u rozjímání o jedné věci, která nás zaujala, po celý růženec. Dostaneme se tak „do hloubky“. O dalším můžeme rozjímát zase příště.

P. Pavel Zahradníček ■

Ani u nás dospělých nevadí, pokud při modlitbě zůstaneme u rozjímání o jedné věci, která nás zaujala, po celý růženec – dostaneme se tak „do hloubky“.

A o tom to je

Kdosi vyprávěl: Růženec je vlastně i o nás. O tom, jak to, co prožíval Pán Ježíš a Panna Maria, souvisí s naším životem. Věděl jsem, že když si nevím rady, nevím kudy kam, je dobré se modlit růžencový desátek „... který Ducha Svatého seslal“. Pán Ježíš dal Ducha Svatého apoštolům, aby to s ním „zmákli“, jít do celého světa a získat ho pro něj (srov. závěr Matoušova evangelia). Sami by to nedali... A dá Ducha Svatého i nám, když budeme prosit.

Ale napadlo vás už, že o chvílích bezradnosti je i desátek „... se kterým jsi Alžbětu navštívila“? Že ne? Zkuste si to představit: Panna Maria se dozvěděla od anděla, že se stane Matkou Božího Syna (to je „obsah předcházejícího dílu“ – růžencového tajemství „... kterého jsi z Ducha Svatého počala“). Stojí před ní obrovský úkol – a současně neřešitelná situace. Jak to vysvětlit Josefovi, hrozí jí ukamenování, protože kdo z lidí jí uvěří, že počala z Ducha Svatého...

To vyřešit nemůže. Ale může udělat to, co se v tu chvíli

nabízí: pomoci alespoň své příbuzné Alžbětě, která je již stará a o které se dozvěděla, že také nyní čeká dítě a je již v šestém měsíci. A tak když nemůže vyřešit to velké neřešitelné, jde pomoci s tím, s čím pomoci může. Udělá alespoň něco malého dobrého, co se v tu chvíli nabízí... A kupodivu, Bůh mezitím s Josefem vyřeší to, co by ona nemohla! Nezve nás rozjímání

o tomto růžencovém tajemství, abychom to v neřešitelných situacích udělali podobně jako Panna Maria? A o tom ta rozjímavá modlitba růžence je.

Když to velké bylo lidsky neřešitelné, udělala alespoň to malé, co se v tu chvíli nabízelo...

Foto: Unsplash, Iurii Melemtsov (CC0)

Foto: Pexels, Nataliya Vaitkevich (CC0)

Lás:ka se ne:dě:lí

Jedna maminka vypráví: „Byla jsem se svým dvouletým synem navštívit babičku. Chlapík z rozvázkové firmy nám dovezl pizzu, kterou jsme objednali, aby nám babička nemusela nic vařit a mohla si s námi povídat. Mezi dveřmi mi polichotil, jaké mám krásné dítě, a jen tak mezi řečí dodal, že sám má doma dětí osm.“

Vykřikla jsem: „Osm dětí! Mám tak ráda svého malého, že si nedokážu představit, jak bych tu lásku mohla rozdělit mezi osm dětí!“

Muž mi odpověděl: „Milá paní, láska se přece nedělí, ale násobí!“

Připravil P. Pavel Zahradníček (druhý z příběhů podle knihy Pina Pellegrina „Příběhy pro osvěžení duše“, Karmelitánské nakladatelství, 2012) ■

Foto: Flickr, AlsaceCatho (CC BY-NC-ND 2.0)

Svatý s invalidním vozíkem

Úraz a celoživotní tělesné postižení může člověka zlomit – může zatrpknout, ztratit smysl života. Ale také mu může pomoci smysl života najít.

Pád z lešení

Josef se narodil 15. ledna 1867 v Horní Falci v obci Neuhaus (u Nittenau – pozn. red.), která spadala do diecéze Regensburg (Řezno). Jeho rodiště leží v Německu jen několik desítek kilometrů západně od Šumavy. Vyrostl ve venkovské katolické rodině, byl nejmladším z šesti dětí. Ještě jako kluk spadl při práci z lešení. Utrpěl komplikovanou otevřenou zlomeninu pravé nohy. Následky zranění

Jeho rodiště leží v Německu jen několik desítek kilometrů západně od Šumavy.

z mládí nesl do konce života. Probudilo to v něm větší soucit s nemocnými a postiženými. Zprvu pracoval jako dělník, ale uzrálo v něm povolání k řeholnímu životu a službě nemocným.

Rozhodnutí v osmadvaceti

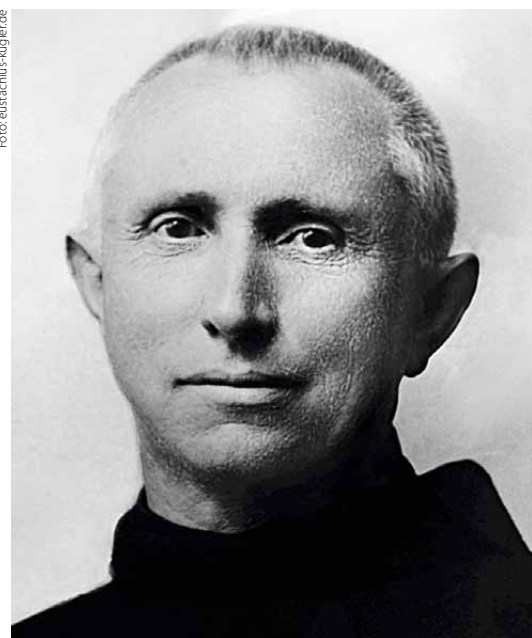
V roce 1895, když mu bylo osmadvacet let, vstoupil do řádu milosrdných bratří v Řezně a dostal řeholní jméno Eustach. Vystudoval ošetrovatelství. Pracoval jako ošetrovatel, ale když bylo třeba, i jako krejčí.

Bratři viděli jeho schopnosti a hluboký duchovní život. Byl proto 20 let představeným konventu a nemocnice v Řezně a od roku 1925 až do své smrti provinciálem bavorské provincie. Provinciál je v řeholních rádech představený pro celou oblast – řeholní provincii. Měl tak na starosti 15 nemocnic.

Dělal vždy to, co bylo potřeba

V Řezně vybudoval tehdy nejmodernější nemocnici a také ve spolupráci s městskou radou první útulek pro bezdomovce. I v postavení provinciála sloužil dál jako ošetrovatel. Velmi si vážil svého povolání k hospitalitě (nemocniční službě podle sv. Jana z Boha) a vždy se snažil následovat

Foto: eustachius-kugler.de

Fotografie bl. Eustachia Kuglera

příklad milosrdného Krista. Jeho soucit patřil zvláště postiženým, zmrzačeným.

Pevný postoj a odvaha v době nacismu

V době nacismu byl zásadně proti eutanazii postižených, psychicky nemocných a mentálně retardovaných, zalo-

Foto: eustachius-kugler.de

Nemocnice milosrdných bratří v Řezně, vybudovaná pod vedením Eustacha Kuglera, patří také k cenným příkladům architektury 20. let 20. století

Pracoval jako ošetřovatel, ale když bylo třeba, i jako krejčí – anebo přijal službu provinciála. Nevybíral si, ale dělal, co bylo potřeba.

žené na koncepci života, která dělí lidi na ty, kteří jsou a kteří nejsou hodni žít. To bylo pro něj jako pro křesťana naprosto nepřijatelné, protože každý život je dar od Boha!

Byl podroben opakovaným výslechům gestapa. Ty ho velmi vyčerpávaly. Některé trvaly i víc jak 30 hodin. Jejich cílem bylo zlomit ho a získat nějaké kompromitující materiály proti Církvi. Nezlomili ho. Jeho klid, s nímž snášel toto psychické týrání,

byl obdivuhodný. Ale dlouhodobý stres přispěl možná k onemocnění žaludku, které vyústilo v rakovinu. I tuto nemoc nesl trpělivě. Zemřel krátce po válce 10. června 1946.

Svatý s invalidním vozíkem

Proces jeho svatořečení probíhal od roku 1993 a v roce 2009 byl v Řezně prohlášen za blahoslaveného (prohlášení za blahoslaveného je určitým předstupněm prohlášení za svatého – pozn. redakce). Jeho ostatky jsou nyní uloženy v nemocniční kapli sv. Pia V., kterou v řezenské nemoc-

Foto: Wikimedia Commons: Fraychero (CC BY-SA 4.0)

Socha bl. Eustachia Kuglera v kapli nemocnice Fatebenefratelli v Římě

nici nechal kdysi bratr Eustach vybudovat pro nemocné i pro ty, kteří se o ně starají.

A v nemocnici milosrdných bratří v Římě stojí jeho socha – typická, bratr Eustach veze vozík s postiženým.

Jitka Dominika Krausová, OV (upraveno podle její nově vydané knihy „Eskulapova hůl, lampa a kříž“ – o knize, objednávkách i bezplatné on-line verzi viz infobox na této straně) ■

AMIMS, M. a.

Jitka Dominika Krausová

Eskulapova hůl, lampa a kříž

Svatí a věřící lékaři a zdravotníci (17.–21. století)

„Téměř stovka medailonů ukazuje krásné příklady významných odborníků i velkých dobrodinců lidstva v nejrůznějších situacích. Pravdivý obraz jejich příběhů nezakrývá ani jejich bloudění či chyby, s nimiž bojovali. Tím nám snad mohou být bližší. Čerpali ze samotného Boha, nesli plody odpovídající síle pramene, z něhož čerpali.“

Mons. Jan Graubner

Eskulapova hůl, lampa a kříž Svatí a věřící lékaři a zdravotníci (17.–21. století)

MUDr. Jitka Dominika Krausová, OV

Mons. Jan Graubner o této knize říká: „Téměř stovka medailonů ukazuje krásné příklady významných odborníků i velkých dobrodinců lidstva v nejrůznějších situacích. Pravdivý obraz jejich příběhů nezakrývá ani jejich bloudění či chyby, s nimiž bojovali. Tím nám snad mohou být bližší. Čerpali ze samotného Boha, nesli plody odpovídající síle pramene, z něhož čerpali.“

Kniha s 288 stranami vyšla letos o prázdninách. Tiskový apoštolát A.M.I.M.S. ji šíří jen za příspěvek na tisk (40 Kč) a poštovné (elektronická verze je na webu www.milujte.se zdarma ke stažení – dokonce ještě s některými medailony navíc, které se již nevešly do tištěné knihy). Tištěnou knihu můžete objednat pomocí kuponu na str. 60 nebo na www.amims.net či na www.fatym.com.

Foto: Unsplash, Spencer Gu (CCO)

Žasnu u lůžka každého pacienta

Nejsem jediný kněz, který slouží nejen ve farnosti, ale také v nemocnici jako nemocniční kaplan. Tuto službu jsem před dvěma lety přijímal s určitými obavami, aniž jsem si uvědomoval, nakolik bude také pro mě obohacující.

Já nevím – On ví!

Pokaždé, dříve než přijdu na nemocniční oddělení, zakouším vnitřní lidskou bezmocnost, zkrátka člověčinu. Prosím Ducha Svatého o pomoc a v důvěře mu dám zelenou – ať On skrze mě se dotýká lidských životů, které já neznám.

U lůžka každého pacienta žasnu nad životním příběhem konkrétního člověka, v jeho svobodě a jedinečnosti, které Bůh ve své prozřetelnosti respektuje. Řada střípků z lidských příběhů se mi vryla hluboce do paměti.

Prosím Ducha Svatého o pomoc a v důvěře mu dám zelenou – ať On skrze mě se dotýká lidských životů.

Pomáhal jsem „zabalit“ nejkrásnější dar

Vzpomínám na situaci, bylo to před Vánocemi, kdy jsem se modlil u lůžka jedné pacientky a druhá paní z vedlejší postele mě přerušila prosbou: „Já bych si také chtěla dát život do pořádku.“ Odpověděl jsem: „Moment, chvíličku, hned se vám budu věnovat.“ Ale po chvíli mi ta paní řekla: „Teď né, někdy jindy, příště.“ Povzbudil jsem ji: „Nyní mám pro vás čas, neodkládejte to...“ Odpověděla: „Víte, mě už nezbyvá mnoho života, mám rakovinu. Jsem katolička. Ráda bych si dala život do pořádku.“ Babička přijala svátost smíření, svátost pomazání nemocných i svaté přijímání a nakonec dodala: „To je můj nejkrásnější dárek k Vánocům, který jsem dostala. Jsem šťastná. Teď už mohu umřít.“

Dva „zázraky“ v jednom

Stalo se to asi před dvěma měsíci, kdy jsem přišel na nemocniční oddělení, které navštěvuji pravidelně každý týden. Na sesterně mi všechny sestry s nadšením se silnou gestikulací sdělují, že jsem tady minulý týden udělal zázrak. Nechápal jsem. Přidala se paní doktorka od vedle, pozvala mě do ordinace a začala na mě s nadšením doslova chrlit: „Vy jste tady minule udělal zázrak, zázrak! Ten pán na šestce, se kterým jste mluvil, se po vaší návštěvě úplně změnil. Začal spolupracovat, byl poslušný, vlídný, poctivě začal rehabilitovat. Říkal, že vám to slíbil. Nevím, co jste mu četl, jaké modlitby jste se s ním modlil. Asi se ty vaše modlitby naučím také. Nikdy jsem nevěřila, že to,

co děláte, funguje, to není vysvětlitelné, aby se za tak krátkou dobu člověk natolik změnil. Sice mu to vydrželo jen tři dny, ale to nevadí.“

Tím dovětkem mě rozesmála. Paní doktorku jsem si vybavoval z dřívějších letných setkání spíš jako odměřenější, nepřístupnou, nechápající mou přítomnost na oddělení. Nyní byla i ona pro mě důkazem zázraku. Druhého, možná ještě většího zázraku...

„Pochválen buď Pán Ježíš Kristus“

Není tomu dávno, asi tak měsíc. Tak jako obvykle, pravidelně každý týden, přicházím na jedno z nemocničních oddělení. Na chodbě vidím čilý pohyb několika pacientů i personálu. V poledním čase po obědě se mnozí pacienti pod odborným doprovodem personálu snaží s pomocí berlí i různých rehabilitačních chodítek protahovat své dolní končetiny. Uprostřed dlouhé chodby narychlo zaznamenávám hlouček tří ošetřovatelek. Říká se „plno jak na Václaváku“. I ony mě pohledem reflektují a tu jedna z nich asi na vzdálenost deseti metrů, nečekaně, bez známek jakékoliv ironie nebo nemístného vtipu doslova vykřikne: „Pochválen buď Pán Ježíš Kristus!“ Když se naše vzájemná vzdálenost zkrátila asi tak na polovinu, hlasitě dodává: „Otče, mohl byste mi požehnat?“ K údivu všech okolostojících, kteří na nás upnuli pozornost – jejich kolegyně i pacientů čekajících, co se nyní bude dít – jsem v touze po trochu soukromí odvětil: „Můžeme se k tomu krátce posadit, např. v kulturní místnosti?“ Její až po lokty potetované ruce mi připomněly, že jsem se už asi před rokem na jiném

Je to, jako když zaséváte semínka...

Foto: Pexels, cottonbro (CCO)

nemocničním oddělení s touto příjemnou ženou letmo setkal. Už tehdy na její ryze křesťanský pozdrav zareagovaly kolegyně údivem a ona bez jakéhokoliv upejpání hrdě odpověděla: „Takto zdravit mě naučila moje babička.“ Bylo to pro mě tehdy silné svědectví o předávání víry. Je to, jako když zaséváte semínka...

Kříž od ředitele nemocnice

Cestou během společné chůze chodbou mjíme na stěně visící asi půlmetrový

kříž s korpusem Krista, který tam v době pandemie dal zavěsit ředitel nemocnice. Společně jsme se posadili. Nyní jsem mohl v intimnějším prostředí, jež si vážnost situace vyžadovala, naslouchat. Její otevřenost a upřímnost, naše společná modlitba a požehnání mě naplňují pokojem a vnitřní radostí z přítomnosti Toho, jehož Jméno před chvílí tato ošetřovatelka na svém pracovišti veřejně chválila.

otec Jan ■

Nejzajímavější svědectví z časopisu *Milujte se!*

Nemáte starší výtisky časopisu? Nejzajímavějších 49 svědectví z prvních dvaceti čísel časopisu *Milujte se!* vyšlo v knize

Ze života pro život

(editoři sborníku: P. Marek Dunda a P. Pavel Zahradníček)

Knížku s 96 stranami, ze které je i svědectví na této straně, můžete pro sebe i pro šíření ve svém okolí objednat jen za příspěvek na tisk 20 Kč (+ obyčejné poštovné České pošty) pomocí kuponu na str. 60 nebo na www.amims.net a www.fatym.com. Na těchto webových stránkách je také možné knihu zdarma přečíst a stáhnout v kompletní verzi ve formátu PDF.

Bůh pro mě znamená víc než Hollywood!

Sestra Dolores Hartová je jediná řeholnice na světě, která je členkou Americké filmové akademie a má právo hlasovat při výběru držitelů Oscara. Známa je však pro něco jiného.

„Elvisovo děvče“

V roce 1957 se konala světová premiéra filmu *Loving you*, který zachycuje příběh hudebně nadaného kurýra, jehož ztvárnil Elvis Presley. Ve snímku spolu s talentovaným zpěvákem a zkušenými herci účinkuje také osmnáctiletá Dolores Hartová, studentka katolické školy. Debutující

herečka, která se ve filmu líbá s kultovním zpěvákem, bude muset od této chvíle počítat nejen s přívlastkem „Elvisovo děvče“ a se závisť jeho fanynek, ale také čelit dotěrné otázce: Jaké to je, políbit Elvise?

O několik desetiletí později, už jako řeholnice, která prožila 35 let za klášter-

*Říkali jí „Elvisovo děvče“ a ptali se:
Jaké to je, políbit Elvise?*

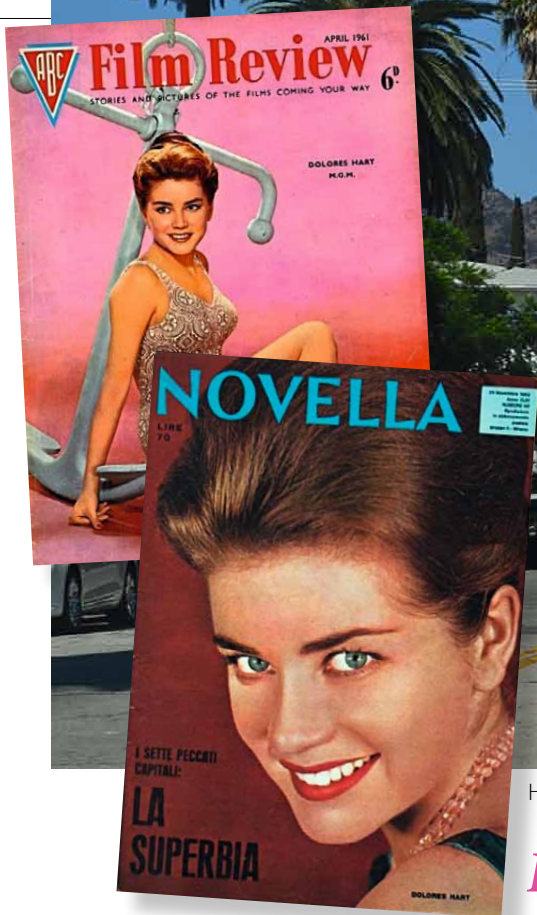

Foto: filmsofthefifties.com

Foto: archiv MŠI

Dolores Hartová v době své filmové slávy. Vpravo: v objetí se svým hereckým partnerem Elvisem Presleyem, zpěvákem a „králem rokenrolu“

Dolores Hartová na obálkách časopisů *Film Review* (1961) a *Novella* (1962)

ními zdmi, zavře se svou typickou ironií ústa novinářům, kteří jí znovu tuto otázku položili: „Normální, divadelní polibek trvá běžně 15 sekund, zato tento trvá už 40 let.“ Dolores Hartová vděčí za svou hereckou kariéru právě úspěšnému filmovému debutu po boku Elvise Presleyho, idolu žen a krále rokenrolu, avšak i její osobní život by byl vhodným námětem na skvělý filmový scénář.

Nedali dceři mnoho, ale dali jí život

Dolores Hartová se narodila 20. října 1938. Když přišla na svět, její matce Harriett bylo 16 let a otci Bertovi jen o rok víc. Mladí rodiče nepřijali návrh na interrupci, který jim nabízeli ti, co se odvolávali na jejich mladý věk. Místo toho se rozhodli pro sňatek. Jejich manželství však nebylo ani šťastné, ani trvalé. Bert navíc manželku podváděl a byl vůči ní násilnický. Po několika letech se manželé rozešli. Oba brzy vstoupili do nových vztahů, které jim ale také nepřinesly očekávanou životní stabilitu. Alkoholismus, finanční potíže, emocionální vydírání dcery, násilí a deprese ovlivňovaly jejich život až do konce. Oba rodiče Dolores skončili tragicky: otec spáchal sebevraždu, když mu bylo 45 let, a matka učinila totéž ve věku 46 let.

Když přišla na svět, její matce Harriett bylo 16 let a otci Bertovi sedmnáct.

Školu vybrali, protože byla blízko

Navzdory těžkému dětství kráčela Dolores životem statečně. Vychovávali ji prarodiče, kteří žili v Chicagu. Naučili ji dělat základní domácí práce a zapsali ji do katolické školy. Volba školy nevyplývala z jejich náboženského přesvědčení, ale z praktických důvodů: škola se nacházela v blízkosti domu. Díky tomu se Dolores seznámila s katolickou vírou. Ve věku 10 let požádala o křest, což její nejbližší překvapilo. K tomuto rozhodnutí přispěla i její předcházející nemoc (podezření na dětskou obrnu), během níž děvče nabylo zkušenost, že modlitba je osobní rozhovor s Bohem. Svátost křtu, eucharistie a biřmování a následně i svátost smíření posílily její víru. Jako biřmovací patronku si jedenáctiletá Dolores vybrala sv. Terezii od Dítěte Ježíše, se

kteřou ji po celý život spojuje zvláštní duchovní pouto.

Film jako vášně

Rozvoj její víry nezastavil ani návrat do Kalifornie, kde znovu začala žít s matkou. Ve studiu pokračovala na katolickém gymnáziu. Téměř každý den chodila na mši svatou, ale o řeholním povolání neuvažovala. Jejím největším přáním bylo stát se slavnou herečkou. Za tuto vášně vděčila svým kořenům – její dědeček byl filmový technik a otec začínající herec. Díky nim poznala filmářský život. Ve volném čase četla články o filmech a sledovala novinky z Hollywoodu. Netušila, že už zanedlouho se ona sama ocitne na titulních stránkách svých oblíbených časopisů.

Velký svět, velké peníze a velké šance...

Nečekaný telefonát a nabídka zúčastnit se castingu k filmu s Elvisem Presleym jí otevřely dveře k filmové kariéře. Vydařený filmový debut, s nímž přišly první velké peníze, pozitivní recenze (titul „nejslibnější herečky roku“), kontakty s lidmi z filmové branže a zájem médií způsobily, že Dolores začala dostávat další a další >

Její velmi mladí rodiče nepřijali návrh na interrupci, kterou jim nabídli ti, co se odvolávali na jejich věk.

Hollywood, čtvrť v Los Angeles (Kalifornie, USA) – synonymum pro americkou kinematografii

filmové nabídky. V průběhu let 1957–1963 hrála ve více než deseti filmech po boku takových legendárních herců, jako byli

Marlon Brando, Anthony Quinn a Montgomery Clift. Své herecké schopnosti si zdokonalila v hereckých školách pod

dohledem zkušených učitelů. Kromě toho začala účinkovat i v divadle na Broadwayi. Po roce práce na náročné newyorské scéně měla na kontě kromě jiného 364 představení *The Pleasure of His Company*, ocenění časopisu *Theatre World*, nominaci na prestižní ocenění Tony Awards a titul „nová hvězda Broadwaye“.

Dolores v roli sv. Kláry (vpravo) ve filmu *František z Assisi* (1961)

Foto: 20th Century Fox

... a ještě jiný svět

Východní pobřeží Spojených států amerických bylo klíčové i pro další Doloresin osud, avšak z jiného důvodu. Během ročního pobytu v této části země poznala místo, které se později stane jejím domovem na další desetiletí. Do benediktinského klauzurního kláštera Regina Laudis (Královna chvály) nedaleko New Yorku zavítala poprvé 12. listopadu 1958. Přišla sem strávit několik volných dnů mezi představeními. Toto místo ji natolik okouzlo, že se sem často vracela. Mladá herečka tu nacházela klid v atmosféře modlitby, ticha, kontemplace a společenství sester. Neznamená to, že v každodenním životě uprostřed pracovního víru zapomínala na Boha. Dolores chodívala pravidelně do kostela a v rozhovorech vždy zdůrazňovala význam víry ve svém životě. Novináře, kteří se jí ptali, co právě čte, překvapila odpovědí, že momentálně jsou to spisy sv. Tomáše Akvinského a Teilharda de Chardina.

Hollywood byl důležitější – zatím

V roce 1959, předtím než ukončila dohodou s divadlem v New Yorku a vrátila se zpět do Hollywoodu, strávila týden v Regina Laudis. Na závěr pobytu se před-

Svatba se nakonec nekonala, ačkoli svatební šaty se už šily pod dohledem Edith Headové, osminásobné držitelky Oscara za filmové kostýmy, a jachta na svatební cestu už byla rezervována.

Obal audioverze vzpomínkové knihy (2013) matky Dolores Hartové s její fotografií z obřadu oblačky v roce 1963

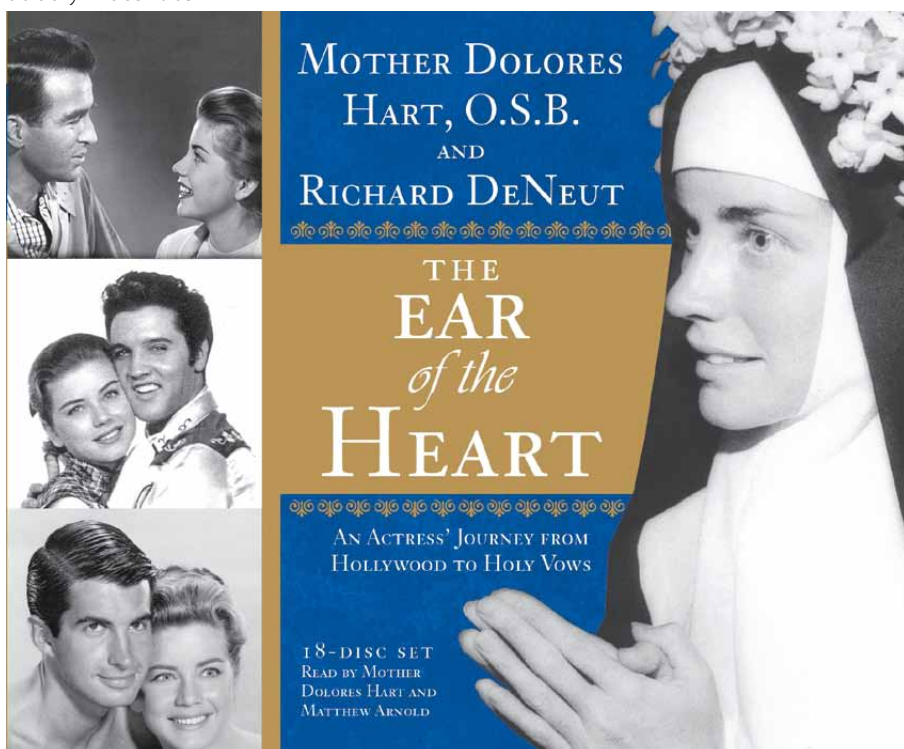

Foto: Amazon

Na adresu jejího fanklubu v Hollywoodu přišlo víc než dva tisíce dopisů, v nichž mladí lidé psali, jak moc je ve víře posílilo její rozhodnutí žít pro Boha.

*„Najdeme ho (Ježíše) jen tehdy, když s ním sdílíme jeho samotu v Getsemanské zahradě. Samota je nejhorší utrpení, ale když ho prožíváme ve víře, je cestou k Bohu.“
(sestra Dolores)*

Foto: Pexels, Karolina Grabowska (CC0)

stavené kláštera světila s pochybnostmi o své životní cestě. „Není to náhodou hlas Božího povolání?“ ptala se jí představená. Dolores však odvětila, že jejím povoláním je být herečkou, ne benediktinkou. Hollywood byl pro ni nejdůležitější. Zatím...

Rozlišování povolání

V průběhu několika následujících let měly pro její život zvláštní význam dvě situace, které přispěly k jejímu pozdějšímu rozhodnutí vstoupit do kontemplativního kláštera.

První událost se odehrála v šatně během natáčení filmu *The Plunderers*. Herečka si před zrcadlem česala vlasy, když náhle zaslechla vnitřní hlas: „Víš, že tohle není to, co chceš opravdu dělat.“ A přestože zpočátku toto vnuknutí nebrala

vážně, neboť byla přesvědčená, že nejlíp ze všeho si přeje hrát ve filmech, tento hlas se v ní opakovaně ozýval během následujících dvou let a působil jako kapky vytrvale padající na skálu.

Druhá ze zmíněných událostí se zase odehrála v Itálii během natáčení filmu o sv. Františku. Dolores se při té příležitosti zúčastnila audience u papeže Jana XXIII. Svatému otci ji představili jako hollywoodskou hvězdu, která ve filmu ztvární sv. Kláru, načež ji papež pozdravil oslovením: „Kláro.“ Herečka si pomyslela, že papež nepochopil, jak to mysleli, a proto mu sdělila své jméno a příjmení. Jan XXIII. však navzdory tomu dvakrát zopakoval: „Ne, ne. Ty jsi Klára!“

Tato prorocká papežova slova podnítila Dolores, aby si hlouběji osvojila nábo-

ženský rozměr úlohy, kterou ztvárňovala, a z Jana XXIII. učinila jejího duchovního otce.

Rozloučení s Hollywoodem

Kromě sester v Regina Laudis, kam mladá herečka ve volném čase chodívala, málokdo tušil, že se v ní rodí řeholní povolání. Navenek nic nepoukazovalo na to, že zanedlouho přeruší slibně se rozvíjející herečskou kariéru. Hrála ve filmech, dostávala ocenění a velmi dobré recenze, byla členkou Americké filmové akademie, poskytovala novinářům rozhovory, měla svého agenta a fanklub. Její fotografie s podpisy šly na dračku. Během pobytu v Paříži byla schopna jít s hercem Garym Cooperem na nákupy a za jeden den utratit všechny peníze za módní oblečení. Hodně cestovala, stěhovala se do stále luxusnějších bytů, měla mnoho přátel a nakonec se připravovala na svatbu s elegantním architektem Donem Robinsonem.

Svatba, která nakonec nebyla

Svatba se nakonec nekonala, ačkoli svatební šaty se už šily pod dohledem Edith Headové, osminásobné držitelky Oscara za filmové kostýmy, a jachta na svatební cestu už byla rezervována – o což se postaral filmový producent Hal Wallis. Několik měsíců před plánovanou svatbou totiž Dolores rozpoznala hlas povolání a šla za ním.

V průběhu půl roku si uspořádala všechny záležitosti a 13. června 1963 vstoupila do kontemplativního kláštera sester benediktinek v Regina Laudis. Zanechala snoubence, rodinu i Hollywood. Navzdory tomu, že málokdo věřil, že filmová hvězda vydrží v klášteře déle než několik dnů, sestra Dolores Hartová v něm žije už téměř 60 let!

Těžké začátky

Dolores věděla, že když si zvolila mnišský život, její dny bude odteď usměrňovat pravidlo sv. Benedikta *ora et labora* (modli se a pracuj). Čas postulátu a noviciátu byl pro ni velmi náročnou zkouškou. Učila se vykonávat těžkou fyzickou práci na zahradě a v prádelně, musela se přizpůsobit náročnému dennímu režimu (první modlitby se konaly v 1.30 h v noci) a zvyknout si na spartánské podmínky v klášteře (chlad, společnou koupelnu pro 10 sester a žádné zrcadlo v cele). Stejně jí chyběly i rozhovory se sestrami, během dne bylo na rozmluvy vyhrazeno jen 45 minut v době tzv. rekreace. Život jí komplikovala i neznalost latiny, která ▷

„Jedinou odpovědí na utrpení je ztotožnit se s Božím Synem, který bolest proměnil skrze lásku. Tehdy se tvá bolest stane modlitbou.“

sestra Dolores

Foto: Unsplash, Randy Fath (CCO)

se používala při všech osmi breviářových denních modlitbách. Největší utrpení jí však způsoboval pocit nepřítomnosti Boha, který se tak velmi lišil od pokoje a pocitu naplnění, které zakoušela během svých předcházejících návštěv v klášteře. Teď se sestra Dolores cítila Bohem opuštěná. Během prvních dvou let řeholního života každou noc v cele plakala a uvažovala o tom, zda si nespletla životní cestu.

Bylo paradoxní, že právě během těchto dvou let přišlo na adresu jejího fanklubu v Hollywoodu víc než dva tisíce dopisů, v nichž mladí lidé psali, jak moc je ve víře posílilo její rozhodnutí žít pro Boha.

Její pocity nezměnila ani obláčka, která se konala o rok později 29. června 1966, ani první řeholní sliby. Během slavnosti složení řeholních slibů policie dohlížela na pořádek, protože novináři a fanoušci chtěli vidět hollywoodskou hvězdu. Díky

nim však pochopila smysl „temné noci ducha“. Mladá mniška si uvědomila, že Bůh je velmi blízko při ní a stará se o ni i navzdory své zdánlivé nepřítomnosti. Řeholní formace, čas reflexe a integrace přispěly k rozvoji jejího povolání. Sestra Dolores pochopila, že těžkosti ji zvou následovat Ježíše v jeho utrpení a že on chce, aby žila v řeholi a nesla svůj kříž. Do deníku si napsala: „Milovat Ježíše znamená přijmout námahu spojenou s jeho hledáním. Najdeme ho jen tehdy, když s ním sdílíme jeho samotu v Getseman-ské zahradě. Samota je nejhorší utrpení, ale když ho prožíváme ve víře, je cestou k Bohu.“

Boží pokoj uprostřed těžkostí

Nemoci a utrpení, které ji časem postihly, prožívala v duchu víry. V tomto duchu

snášela i neuropatii, která jí do značné míry znemožňovala normální život. Když se pro bolest nemohla hýbat, napsala: „Jedinou odpovědí na utrpení je ztotožnit se s Božím Synem, který bolest proměnil skrze lásku. Tehdy se tvá bolest stane modlitbou.“ Zdůrazňovala význam každodenní mše svaté, modlitby liturgie hodin a sesterské lásky.

V průběhu následujících let života s pokorou vykonávala různé klášterní povinnosti: práci v kuchyni, v dílně na výrobu náboženských předmětů a v truhlárně, kde kromě jiného víc než 25 let vyráběla rakve. Své zkušenosti odevzdávala mladým sestřám a hostům, kteří navštěvovali opatství anebo se zapojovali do projektů kláštera (ochotnického divadla a zemědělských prací). Díky svému ponoření do modlitby mohla jiným odevzdávat Boží pokoj a radost. Opakovala, že už zde na zemi jsme staviteli věčného života.

Bůh je větší, Elvisi

Matka Dolores Hartová byla v letech 2001–2015 představenou v klášteře Regina Laudis. Nyní je jí 83 let. Od roku 1970 má na starosti vzdělávání mnišek v klášteře. Její příběh nadále fascinuje lidi na celém světě. V roce 2012 byl natočen dokumentární film o jejím životě *God Is the Bigger Elvis* (Bůh je větší, Elvisi), který byl nominovaný na Oscara. Bývalá herečka během slavnostní ceremonie vydala svědectví o Bohu, který je láska, a to nejen svými slovy, ale i svou osobní přítomností v benediktinském hábitu. Jako velvyslankyně Boha v Hollywoodu zopakovala slova sv. Benedikta: „Nejmilejší bratři, co může být pro nás krásnější než hlas našeho Pána, který nás volá? Pán nám ve svém milosrdenství ukazuje cestu života.“

Maria Zboralská ■

Zdroj:

Hart, Dolores (OSB). DeNeut, Richard. *The Ear of the Heart: An actress' Journey From Hollywood to Holy Vows*. San Francisco, 2013.

Opakovala, že už zde na zemi jsme staviteli věčného života.

Vůně

Indové si vyprávějí zvláštní legendu. Legendu o srnci z hor.

Před dávnými lety žil jeden srnec, který v nozdrách stále cítil příjemnou vůni pižma. Stoupal po zelených stráních hor a cítil tuto podivuhodnou vůni, pronikavou, sladoučkou. Zaběhl do lesa a ta vůně byla ve vzduchu, všude kolem něho.

Srnec nemohl pochopit, odkud se bere ta vůně, která ho tak vzrušuje.

Bylo to jako volání vábničky, kterému nemohl odolat.

Srnec začal běhat z lesa do lesa a hledal původ té podivuhodné a vzrušující vůně.

Byl tím hledáním úplně posedlý. Přestal se starat o jídlo, o pití, nemohl spát, byl posedlý jen touto jedinou věcí. Nevěděl, kde se bere ta vábívá vůně, ale stále ho to nutilo probíhat rokle, lesy, hory a doly. Až úplně vyhledal a vyčerpával se. K smrti unavený najednou klopytl a uklouzl na skále. Zřítíl se a smrtelně se zranil.

Jeho rány byly sladké a voňavé. Srnec si lízal zakrvácenou hrud a teprve teď odhalil neuvěřitelnou věc. Vůně, ta vůně, která ho dohnala až sem, byla tady, na jeho těle, ve zvláštním váčku, který mají všichni srnci jeho druhu.

Ubohé zvíře se zhluboka nadechlo té vůně, ale bohužel už pozdě.

„Příliš pozdě jsem si zamiloval tebe, krásno, stále stejná a vždy nová, příliš pozdě jsem si tě zamiloval. Byla jsi ve mně, ale já jsem byl venku a bez tebe a hnal jsem se za krásami, které jsi ty učinila a které bez tebe nemohou existovat. Ty jsi vždy se mnou, ale já jsem nebyl vždy s tebou.“ (svatý Augustin)

Bruno Ferrero („Příběhy pro potěchu duše“, Portál, 2012 – k zakoupení i jako e-kniha nebo audiokniha na <https://obchod.portal.cz> – viz upoutávka na této straně) ■

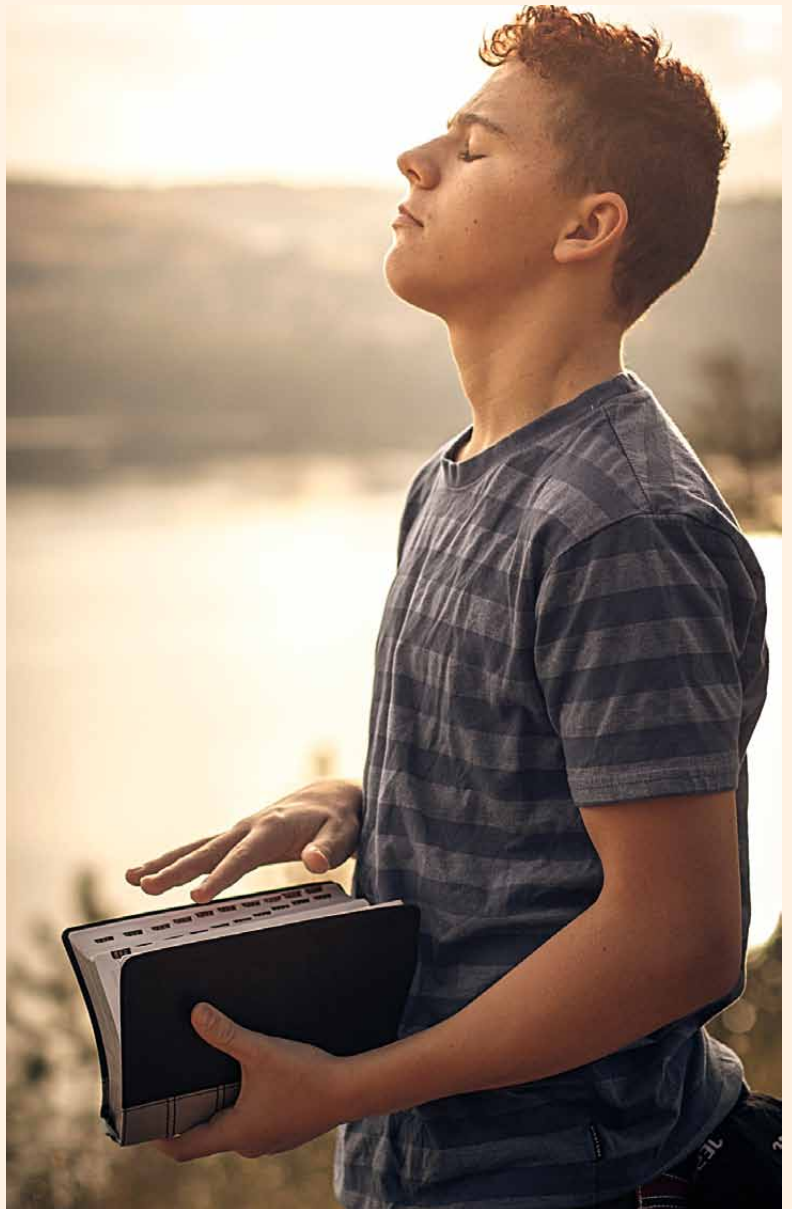

Foto: Unsplash, Timothy Eberly (CC0)

„Ty jsi vždy se mnou, ale já nebyl vždy s tebou.“

sv. Augustin († 430)

Knihy z Portálu

<https://obchod.portal.cz>

Portál byl založen v roce 1990 Salesiánskou provincií Dona Boska s cílem pomáhat při výchově dětí a mládeže. Od začátku se proto zaměřil především na publikace z oborů pedagogika, psychologie a sociální práce, a to na odborné i populární úrovni. Později přibýly knihy pro rodiče i děti, jak z oblasti beletrie, tak rozvíjející tvořivost. Nedílnou součástí knižní produkce jsou rozhovory, spirituální tituly, beletrie a non-fiction. Veškerou produkci nakladatelství Portál (včetně akčních slev) najdete na webu obchod.portal.cz.

Duchovní impulsy „od svatého Josefa“ (první čtyři impulsy – z mnoha...)

Když papež František vyhlásil Rok svatého Josefa (2020/2021), nešlo mu o jednorázovou připomínku významné osobnosti. Měla to být příležitost, abychom příkladem a poselstvem svatého Josefa trvale objevili a vzali za své. Abychom s ním navázali vztah a udělali zkušenost s jeho mocnou přímluvou.

Impuls první: Neboj se!

Svatý Josef slyšel ve snu povzbuzení, které si odnesl pro celý svůj další život. Anděl – Boží posel – mu totiž ve snu řekl: „Josefe,

synu Davidův, neboj se k sobě vzít svou manželku Marii.“ (Mt 1,20) Čehopak se mohl Josef obávat? Může nás napadnout hned celá řada důvodů, proč bylo namísto napomenutí Boží skrze anděla: „Neboj se...“ Mohl se obávat např. velkého nečekaného úkolu, kterým mohl být zaskočen. Mohl si představit černý scénář tak, jako to dělají někteří: „Co by, kdyby... A co když...“ Možná ho mohl ohrozit i strach, že má vychovávat cizí dítě. A mohla zde být i obava z toho, co na to vše řeknou lidé...

Naštěstí vzal vážně to povzbuzení „Neboj se...“ a v duchu této výzvy pak i celoživotně jednal. Když je totiž člověk znesvobodněn strachem, nejen že kvůli tomu může promeškat i příležitosti konat

dobro, ale dokonce může hrozit, že by ze strachu udělal něco nesprávného. Tu výzvu „Neboj se...“ vůči Josefovi bychom si měli přivlastnit i my pro všechny situace, kdy jsme Bohem vystaveni nějakému úkolu, který jsme si sami nevybrali. Ujistění „Neboj se...“ vůči Josefovi znamenalo i povzbuzení, že Bůh ho v tom nenechá a dá mu dost milostí, aby svůj úkol mohl dobře zvládnout. A tak je Bůh ochoten jednat i s námi. Jen je zde otázka, zda my jsme ochotni poslechnout jeho výzvu vůči nám: „Neboj se...“

Impuls druhý: Svatý Josef ochotně poslechl

Bůh dává Josefovi pokyny ve snu. Např. se mu zjevil ve snu anděl, když už chtěl propustit Marii poté, co se zjistilo, že čeká dítě. Anděl mu tehdy řekl: „Josefe, synu Davidův, neboj se k sobě vzít svou manželku Marii. Vždyť dítě, které počala, je z Ducha Svatého. Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš; on totiž spasí svůj lid od hříchů.“ (Mt 1,20–21) V Betlémě mu anděl ve snu říká: „Vstaň, vezmi dítě i jeho matku, uteč do Egypta a zůstaň tam, dokud ti neřeknu.“ (Mt 2,13) A v Egyptě pak Josef dostal pokyn ve snu, že je možné, aby se vrátili domů.

Pro Josefa je typické, že vždycky ochotně a hned poslechl. Vidíme, že právě díky jeho poslušnosti se mohl realizovat velkolepý Boží plán, a kdyby např. v Betlémě Josef ochotně a hned neposlechl, mohl by pak do Egypta možná utíkat

Ten, který jako otec učil Pána Ježíše, má co říct svým příkladem i nám.

Foto: Freepik, pressfoto

Kdy zvlášť máme na sv. Josefa myslet?

Na jeho tři svátky: na Slavnost sv. Josefa 19. března; 1. května v den památky sv. Josefa Dělníka a na Svátek Svaté rodiny, který se slaví v neděli ve vánočním oktávu. Kromě toho je podle staleté tradice Církve úctě ke sv. Josefovi zvlášť zasvěcen celý měsíc březen, každá středa a po vzoru papeže Františka na něj zvlášť vzpomeňme každého 19. dne v měsíci.

A. Palomino: *Sen sv. Josefa* (okolo 1697, detail)

I když svatého Josefa zmiňují všichni čtyři evangelisté, zvýšenou pozornost mu věnují dva z nich – Matouš a Lukáš. I ti však o Josefovi napsali jen stručně a ani nezachytili žádná jeho slova, ale i tak je to dostatečné k pochopení, jakým byl otcem a jaké poslání mu svěřila Boží Prozřetelnost.

Co nám tedy o Josefovi Bible říká? Víme, že byl obyčejným tesařem (Mt 13,55), který byl zasnouben s Pannou Marií (srov. Mt 1,18; Lk 1,27); byl „spravedlivým mužem“ (Mt 1,19), jenž byl stále připraven plnit Boží vůli, vyjádřenou v Božím Zákonu (srov. Lk 2,22.27.39), ale

jen s Marií... Ta ochotná poslušnost Boží vůli je pro nás výmluvným příkladem a výzvou.

Hned ochotně poslechl, na Boha se spolehl.

Jenomže někdo řekne: „Mně Pán Bůh takové pokyny ve snu nedává, tak co mám poslouchat?“ Boží vůli můžeme poznávat i jinak. Každý máme svědomí, a to nám říká, co je dobré a co je zlé. Známe Desatero a Bůh k nám promlouvá i skrze učení Církve... (Pozn. redakce: Někdy nejtěžší může být umět rozpoznat Boží hlas v tom, co nám říkají naši nejbližší – např. manžel, manželka – a nejen ho rozpoznat, ale i poslechnout.) Každý z nás může dobře rozpoznat, co od nás Pán Bůh čeká. Jde jen o to, abychom měli podobnou ochotu Pána poslechnout jako Josef. Pokud budeme tak ochotní a poslušní jako Josef, dá se očekávat, že Bůh podobně požehná i našim snahám, jako požehnal jemu.

Impuls třetí: Dal se k dispozici Božímu plánu

Svatý Josef měl sice svoje představy o životě, ale když mu bylo andělem ve snu oznámeno, jakou roli v Božím záměru spasit všechny lidi mu Pán svěřuje, tak se

dal ochotně k dispozici tomuto Božímu plánu a podřídil mu vše. Bůh totiž chce, aby všichni lidé byli spaseni, a každému člověku v tomto svém záměru vyhrazuje určité místo. Možná nemáme tak důležitou roli jako svatý Josef, který měl chránit Pannu Marii i Ježíška, ale každému z nás Bůh svěřuje úkol přispět k tomuto jeho všeobecnému plánu záchranu celého lidstva. Když Josef svůj úkol ochotně přijal, stal se v Božích rukou nástrojem obrovského díla. I naše ochotné přijetí Božího úkolu spolupracovat na díle spásy, nakolik dokážeme, může přinést nečekané a velké plody. Jde jen o to, abychom měli ochotu podříditi se Božímu plánu tak velkoryse jako svatý Josef.

Když Bůh svůj plán představí, opustil své představy.

Impuls čtvrtý: Svatý Josef nechtěl jít proti Božímu plánu

Vždy když byl Josef seznámen s tím, co chce Bůh, vidíme, že rozhodně neprosazoval svůj plán, ale vždycky ochotně přijal za svůj plán Boží. Byl totiž pevně přesvědčen o dvou důvodech, které ho ▷

Život svatého Josefa – co o něm říká Bible

i ve čtyřech snech (Mt 1,20; 2,13.19.22). Po dlouhé a úmorné cestě z Nazareta do Betléma spatřil Mesiáše, který se narodil ve stáji, protože jinde „pro ně nebylo místo“ (Lk 2,7).

Byl svědkem toho, jak k Mesiáši přišli pastýři (srov. Lk 2,8–20) a jak se mu klaněli mudrci od Východu (srov. Mt 2,1–12), kteří reprezentovali pohanské národy.

Josef měl odvahu ujmout se zákoného otcovství Ježíši, jemuž dal jméno zjevené andělem: „... dáš mu jméno Ježíš; on totiž spasí svůj lid od hříchů.“ (Mt 1,21) Jak známo, pojmenovat někoho nebo něco znamenalo ve starověku stát se toho vlastníkem, podobně jako Adam v knize Genesis (srov. Gn 2,19–20).

V chrámu v Jeruzalémě pak, čtyřicet dní po Ježíšově narození, představil Josef spolu s Marií Dítě Pánu a s údivem vyslechl prorocství, které pronesl stařec Simeon o Ježíšovi a Marii (srov. Lk 2,22–35). Aby

ochránil Ježíše před běsnícím Herodem, utekl s rodinou z Betléma a přebýval v Egyptě jako cizinec (srov. Mt 2,13–18). Po návratu do vlasti se usadil ve skrytu v poměrně neznámé obci Nazaret v Galileji daleko od Betléma, svého rodného města, i od Jeruzaléma, kde stál chrám – centrum židovského kultu. Bible dále vypráví, že když se během poutě do Jeruzaléma ztratil dvanáctiletý Ježíš, hledal ho Josef v úzkosti spolu s Marií a našel ho právě v chrámu, kde Ježíš rozmlouval s učiteli Zákona (srov. Lk 2,41–50). A zde zprávy o Josefovi končí. Dál můžeme doplnit, že Josef jistě též Ježíše vyučil v poctivém tesařském řemeslu (opakovaně je označován jako syn tesaře – srov. např. Mt 13,55). Podle zbožné tradice zemřel ještě dřív, než Ježíš veřejně vystoupil. O jeho smrti se mluví jako o šťastné smrti, protože umíral v přítomnosti Ježíše a Marie.

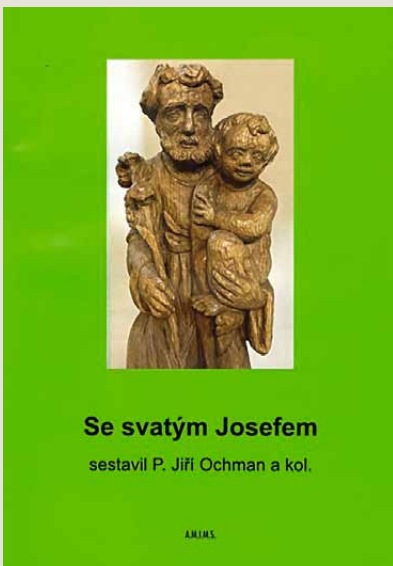

Foto: Freepik, arbotoleen (CCO)

Josef plnil Boží plán, každý z nás je k tomu zván.

k tomu vedly: jednak mu bylo jasné, že proti Božímu plánu by nenadělal vůbec nic, a pak také věděl, že Boží plán je pro něj i pro všechny, na kterých mu záleží, tím nejlepším. Bohu totiž jde o naše štěstí. Kdybychom si toho byli vědomi i my, že Bohu jde o naše štěstí, dokonce bychom toužili po tom naplňovat Boží plán, který s námi má.

P. Jiří Ochman a kol. (z knihy „Se svatým Josefem“, A.M.I.M.S., Vranov nad Dyjí, 2021 – viz upoutávka na této straně), pokračování příště ■

Poznáte pravdu a pravda vás osvobodí. Jan 8,32

související body učení učitelského úřadu Církve k dalšímu studiu

Co říká katechismus?

Proč máme ctít a vzývat svaté v nebi?

Máme ctít a vzývat svaté v nebi, protože jsou Bohem oslavení a také našimi pomocníky.

Proč máme nad ostatní svaté ctít a vzývat Pannu Marii?

Nad ostatní svaté máme ctít a vzývat Pannu Marii, protože je pomocnicí v díle vykoupení, matkou Boží, ze všech nejsvětější a svou přímluvou nejmocnější.

Viz: František Tomášek: *Katolický katechismus, Praha, 1968.*

Z nauky Církve¹⁾

Pojem a skutečnost společenství svatých

Lidé posvěcení Kristovou vykupitelskou milostí, kteří žijí na této zemi, i ti, co jsou již na věčnosti, žijí navzájem v nadpřirozeném společenství spolu s Ježíšem Kristem, svou Hlavou.^[Sent. cert.]

Společenství věřících žijících na zemi

Věřící žijící na zemi mohou obdržet od Boha dary skrze vzájemné přímluvy.^[Sent. cert.]

Věřící na zemi mohou skrze dobré skutky

vykonané ve stavu milosti zasloužit jiným *de congruo* dary od Boha.^[Sent. probabilis]

Věřící si mohou – a to skrze skutky pokání vykonané ve stavu milosti – navzájem pomáhat dostučiněním.^[Sent. cert.]

Společenství věřících na zemi se svatými v nebi

Je dovolené a doporučené uctívat svaté v nebi a prosit je o přímluvu.^[De fide]

Rovněž je dovoleno a doporučuje se uctívat i jejich ostatky a obrazy.^[De fide]

Společenství věřících a svatých s dušemi v očistci

Žijící věřící mohou pomáhat svými přímluvami duším v očistci.^[De fide]

Také svatí v nebi mohou svými přímluvami pomáhat duším v očistci.^[Sent. comm.]

Duše v očistci se mohou přimlouveat za jiné členy mystického těla Kristova (tj. Církve – pozn. redakce).^[Sent. probabilis]

Zavrženým nelze pomoci přímluvou modlitbou, protože nepatří k mystickému Tělu Kristovu.^[Sent. comm.]

Srov. *Dogmatika. Olomouc; Matice cyrilometodějská, 1994*

¹⁾ Dogmata jsou mimořádným projevem učitelského úřadu Církve zpravidla v oblastech, u kterých došlo v minulosti ke sporům. Vyhlášená dogmata se vzájemně doplňují, proto není možné některé z nich ignorovat. Zde uvedená dogmata nevyjadřují celou nauku Církve k danému tématu, ale pouze zdůrazňují některé oblasti. Uvádíme stručné formulace, které je třeba chápat v kontextu, v jakém byla dogmata vyhlášena, a v souvislosti s dalším učení Církve.

Poznámka: **De fide** – pravda víry; **Sent. cert.** – logický závěr vyvozený z pravdy víry; **Sent. comm.** – všeobecně rozšířené mínění teologů; **Sent. fidei prox.** – pravda považovaná za zjevenou Bohem, kterou však Církev definitivním způsobem neprohlásila za pravdu víry; **Sent. probabilis** – názor považovaný teology za pravděpodobný, ale nikoliv jistý.

Se svatým Josefem (P. Jiří Ochman a kol.)

Praktická, lidově pojatá příručka vydaná proto, aby se poselství Roku svatého Josefa, vyhlášeného v roce 2020, mohlo v následujících letech (a třeba i desetiletích) hlouběji zakořenit v našem duchovním životě. Formát A5, 32 stran, příspěvek na tisk 10 Kč – objednávka tištěné knihy pomocí kuponu na str. 60 nebo na www.fatym.com – zde je také text zdarma ke stažení on-line.

Evangelizuj dárkem

Napadlo vás, že prostřednictvím dárku je možné i evangelizovat? Dárek málokdo odmítne, a když vyberete opravdu zajímavou a přitom stručnou knihu, co se čte jedním dechem... Pár takových tipů vám přinášíme. V objednacím kuponu jsou vyznačeny takto:

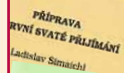
- N** knihy i pro nevěřící,
- P** knihy vhodné pro plošné rozdávání, např. při tříkrálové sbírce

P. Marek Dunda,
P. Pavel Zahradníček ■

Název publikace, popis a doporučený příspěvek na tisk		kusů	
Jitka Krausová: Příběhy moudrosti (formát A5, 96 stran, 20 Kč)	P N		
Jozef Luscoň: Do akce jde Titus! (A5, 128 stran, 25 Kč) Napínavý příběh nového blahoslaveného kněze, saleziána. Nejen pro mládež...	N		
Jana Zehnalová: Nebraňte dětem přicházet (formát A5, 88 stran, 20 Kč) Katecheze pro děti			
Josef Janšta: Eliška a Víta (A5, 76 stran, 15 Kč) Čtivý příběh pro děti staršího školního věku od známého autora příběhů pro děti a mládež			
Josef Janšta: O výchově (A5, 40 stran, 10 Kč) Několik užitečných poznámek a doporučení k nelehkému úkolu, jakým je výchova			
Josef Janšta: Od šikany ke spolu I. + II. (A5, 80 + 68 stran, celkem 40 Kč) Napínavý příběh pro děti školního věku (ve dvou svazcích)			
Josef Janšta: Prázdniny bez tabletu I. + II. (A5, 76 + 84 stran, celkem 40 Kč) Napínavý příběh pro děti mladšího školního věku (2 svazky)			
Omalovánky od ATER: Šebestián Kubínek (A5, 21 stran, 5 Kč) Zajímavý život muže, který pro Pána Ježíše všechno opustil...			
P. Marek Dunda a kol.: Hesla pro skvělý život (A5, 104 stran, 20 Kč) Zveršovaný katechismus v heslech (pracovní verze k YOUCAT)			
Pojď si hrát: Stvoření světa (A5, 32 stran, 8 Kč) Domalovánky, luštěnky, křížovky, spojovačky			
Pojď si hrát: Sv. Zdislava (A5, 20 stran, 4 Kč) Domalovánky, luštěnky, křížovky, spojovačky			
Sestry dominikánky: Vaříme se sestrou Flavii (A5, 76 stran, 20 Kč) Recepty řeholní sestry, která vařila v litoměřickém semináři bohoslovcům	N		
P. Josef Soukop: Velký náčelník dává Základní kurz křesťanské nauky (A5, 60 stran, 15 Kč) Velmi srozumitelně a přitom do hloubky (a ještě k tomu velmi poutavě s použitím velkého množství příkladů)			
P. Martin Sedloň, OMI: Doprovázení (12 x 21 cm, 44 stran, 10 Kč) Řada myšlenek a impulsů – kniha, kterou můžete kdekoliv otevřít a hned se do ní začtete. Stručné, jasné, čtivé – výborná dárková kniha			
P. Martin Sedloň, OMI: Poutníkem naděje (12 x 21 cm, 44 stran, 10 Kč) Kniha o tom, co tak mnoho lidí potřebuje, ale přitom to postrádá: o naději. Kniha na četbu již trochu náročnější než ta předchozí	N		
P. Marek Dunda (ed.): Tak kázal Vianney (A5, 72 str., 15 Kč) Tiskový apoštolát A.M.I.M.S. postupně publikuje kázání svatého faráře arského. V této a následujících čtyřech publikacích najdete již více než polovinu z celkem osmdesáti dochovaných kázání sv. Jana Marie Vianneye.			
P. Marek Dunda (ed.): Jak kázal Vianney o svaté zvědi (A5, 68 stran, 15 Kč)			
P. Marek Dunda (ed.): I tak kázal Vianney (A5, 68 stran, 15 Kč)			
P. Marek Dunda (ed.): Promluvy sv. Jana Marie Vianneye (A5, 60 stran, 15 Kč)			
P. Marek Dunda (ed.): Z myšlenek sv. Jana Marie Vianneye (A5, 36 stran, 10 Kč)			
P. Jan Richter (ed.): Zajeď na hlubinu (formát A5, 56 stran, 15 Kč) Mozaika z myšlenek svatého papeže Jana Pavla II.			
P. Marek Dunda (ed.): Řekli svatí a to platí I., II. a III. (A5, 80–84 stran, 3 x 20 Kč) Rozsáhlá sbírka stovek citátů svatých a blahoslavených	I.	II.	III.
sv. Jan Zlatoústý: Kázání na Janovo evangelium, kázání 1–15 (A5, 84 stran, 20 Kč) Kázání, ve kterých jeden z nejvýznamnějších kazatelů starověké Církve probírá takzvaný „Prolog“, tj. prvních osmnáct veršů Janova evangelia. Editorem celé série je P. Marek Dunda.			
sv. Jan Zlatoústý: Kázání na Janovo evangelium, kázání 62–75 (A5, 84 stran, 20 Kč) Kázání na 11.–14. kapitoly Janova evangelia, tedy o událostech předcházejících Ježíšovu utrpení a o části poslední večeře			
P. Ladislav Simajchl: Stáří (A5, 48 stran, 10 Kč) Jak prožívat stáří tak, abyste se na něj mohli téměř těšit...			
P. Ladislav Simajchl: Rodiče a školáci (A5, 76 stran, 15 Kč) Čítanka o výchově dětí od školáčků po studenty. Pro rodiče dětí školního věku (od 1. třídy až po pubertu včetně)			

objednávkový kupon

Název publikace, popis a doporučený příspěvek na tisk	kusů
Jitka Krausová: <i>Eskulapova hůl, lampa a kříž</i> (A5, 288 stran, 40 Kč) Svatí a věřící lékaři a zdravotníci (17.–21. století)	NOVÉ
Jitka Krausová: <i>Manželství – cesta ke svatosti</i> (A5, 322 stran, 40 Kč) Příběhy svatých manželů 20. století – a dokonce začátku 21. století	
Nálepky s hesly (dva archy A4, 24 Kč oba archy dohromady)	
Joseph Fabelle: <i>Cena, kterou zaplatíš</i> (A5, 160 stran, 30 Kč) Muslim z Iráku napínavě vypráví o svém obrácení, křtu, útěku...	N
P. Marek Dunda, P. Pavel Zahradníček (ed.): <i>Dotyky nebe a země</i> (formát A5, 128 str., plnobarevná obálka, 30 Kč) 7 událostí a předmětů v dějinách křesťanství, které zvou k zamyšlení	N 2.VYD.
P. Pavel Zahradníček: <i>Dějiny, jak je možná neznáte</i> (A5, 128 stran, plnobarevná obálka, 30 Kč) 10 mýtů o křesťanství ve světle historických faktů	N 2.VYD.
P. Josef Doubrava, P. Marek Dunda: <i>Mozaika duchovní moudrosti</i> (A5, 96 str., plnobarevná obálka, 20 Kč) Výběr citátů známých osobností	N 2.VYD.
Jaroslav V. Polc: <i>Jan Hus v představách šesti staletí a ve skutečnosti</i> (A5, 128 str., plnobarevná obálka, 30 Kč) Kým byl Jan Hus ve skutečnosti – ve světle faktů, jeho klady i zápory...	N
Thomas E. Woods, Jr.: <i>Jak katolická církev budovala západní civilizaci</i> (A5, 208 stran + 16 stran barevných příloh, 180 Kč)	N
P. Marek Dunda: <i>Krokodýl aneb můžeš růst</i> (A5, 64 stran, plnobarevná obálka, 15 Kč) 36 impulsů pro růst lásky k Bohu i k bližnímu	
<i>Ze života pro život</i> (A5, 96 str., plnobar. obálka, 20 Kč) Výběr z nejzajímavějších svědectví, která vyšla v prvních dvaceti číslech časopisu <i>Milujte se!</i>	P
sestra Cecílie: <i>Útěk sestry Cecílie</i> (A5, 96 stran, plnobarevná obálka, 20 Kč) Napínavé, ale i humorné vyprávění řeholnice, která v 50. letech ukrývala kněze před StB a pak před ní sama utíkala	N
sv. Alfons M. Liguori: <i>Návod na dobrý život</i> (A5, 96 stran, plnobarevná obálka, 20 Kč) Stručně a jasně o základech duchovního života – dobrého a radostného	
P. Jan Kabeláč: <i>Základy křesťanské víry</i> (A6, 44 stran, 5 Kč) Stručně a srozumitelně nás toto dílko uvádí do křesťanských postojů. Je to jedna z nejžádanějších brožurek A.M.I.M.S. – vytištěno již přes 110 000 kusů.	P N 2.VYD.
P. Marek Dunda: <i>To promodlím</i> (A6, 42 stran, 5 Kč) Další z evangelizačních publikací s modlitbami – také s těmi nejzákladnějšími	P
P. Josef Havelka: <i>Rozmlouvej s Bohem</i> (A6, 24 stran, 5 Kč) Nejen modlitby, ale také stručný úvod do modlitby – publikace hlavně pro mládež	P
P. Petr Šabaka: <i>Pane Bože, co mám dělat?</i> (A5, 44 stran, 12 Kč) Aneb manuál pro člověka, který si v kostele připadá jako Alenka v říši divů	N
P. Marek Dunda a kol.: <i>Příprava na svátost smíření dnes</i> (vydala MCM, A6, 48 stran, doporučený příspěvek na tisk při objednání naším prostřednictvím je 25 Kč) Publikace nabízí víc než jen zpovědní zrcadlo...	
P. Leo Zerhau: <i>Vyřídte sijónské dceři. Kázání pro nemocné</i> (A5, 24 stran, 7 Kč)	
Níže můžete dopsat objednávané tituly podle www.amims.net	
Nezapomeňte prosím uvést své jméno, adresu a PSČ:	
Jméno:	
Adresa:	PSČ:
Vyplněný kupon zašlete na adresu A.M.I.M.S., Náměstí 20, 671 03 Vranov nad Dyjí. Knihy vám přijdou jako obyčejná poštovní zásilka České pošty s vloženou složenkou na úhradu příspěvku na tisk a poštovné (možno uhradit i bezhotovostně). Možno objednávat i na apostolat@fatym.com .	

Viděl jsem mnoho obrazů,
na nichž je znázorněna Smrt.
Utkvěla mi v paměti jedna
Dürerova rytina.

Je to už tak dávno, že má vlastní fantazie dodala k ní asi mnoho, co vzala z jiných obrazů. To, co mám před očima, je obraz Smrti, která jde krajinou v letní den. Cesta vede mezi lány zralého obilí. Smrt nese na rameni kosu. Jde ke žni. U cesty stojí jablonoň, už stará, z části uschlá. Několik jejích suchých větví podobá se průhlednému tělu kostlivé Smrti. Smrt vztahuje ruku k jednomu z plodů a hledí na něj svými neočima. Jen slepec a Smrt mohou se dívat do slunce. Jen Smrt může vidět okamžik Božího rozhodnutí. Dürerova Smrt se dívá na plod stromu, ale do její tváře padá plná zář letního poledního slunce. Člověk by byl oslepen. Smrt však vidí. Hledí, zda plod uzrál ke žni. Zůstane hádankou, zda Smrt utrhla jablko nebo je nechala a pokračovala na cestě kosit. Jen Bůh zná odpověď, neboť jen On ví, kdy uzrává život a pošle svého žence. Je to záhadný obraz a dlouho jsem nerozluštil jeho moudrost.

Foto: Pixabay, Meili (CCO); Unsplash, Tadeusz Lalota (CCO) / montáž: MSJ

jsem ho nepřikrýval sám. Snad nikdy jsem necítil přítomnost mateřsky laskavé kmotřičky Smrti, jako když kladla lehoučkou přikrývkou z tiše ležícího bělostného sněhu na mysl toho osmdesátiletého dítěte, které se mělo probudit do mně neznámého světla. Stejně tak jsem viděl i to, jak náhle začal usychat život lidí, kteří dospěli k dokončení velkého díla anebo se dočkali shledání a hovoru, bez něhož by jejich životní příběh neměl závěr. Viděl jsem i děsivé případy, kdy v poslední chvíli přicházely rány a utrpení, které zřejmě patřily k dozrání a poznání. Dürerův obraz čtu dnes tak, že není tak důležité, zda je život člověka dlouhý či krátký, ale že je zásadní, zda je plný či nehotový, a smrt že značí, že život uzrál.

Dvojí boj

Tu pak nastane dvojí boj pro ty, kdo zůstávají. Jeden je veden s obavami, že ten, koho milujeme, byl utržen dříve, než se jeho život naplnil. Vždyť přeci víme, že nám samým něco dluží, že nás něčím zranil a rána není zacelena. Někdy víme >

Viděl jsem i děsivé případy, kdy v poslední chvíli přicházely rány a utrpení, které zřejmě patřily k dozrání a poznání.

Dürerův obraz

Viděl jsem, jak život uzrál

Setkal jsem se v průběhu svého života se smrtí různě starých lidí. Zemře-li stařec, přijmeme to s vědomím, že je to úděl člověka. „Byl už starý,“ řekneme. Zemře-li však člověk mladý a někdy i dítě, nemůžeme se ztišit touto moudrostí. Viděl jsem

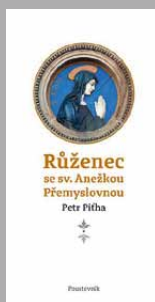
také dlouhá utrpení, kdy se mi zdálo, že smrt je krutá právě tím, že otálí. Viděl jsem vícekrát, že stařec žil vůlí dočkat se něčeho. „Přál bych si ještě jedenkrát vidět poletující vločky sněhu,“ řekl v září. Když začalo sněžit, usmál se, okouzlenýma očima sledoval tančící vločky a já měl pocit, že večer

Vánoce

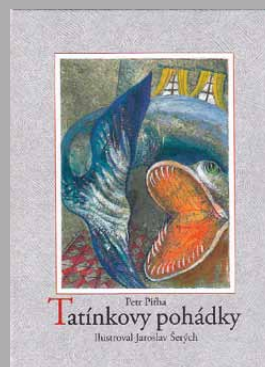
Drobná brožurka do kapsy o významu Vánoc a vánočních zvycích. 35 Kč

Knihy Mons. prof. Petra Piňhy z nakladatelství Poustevník

Růženec se sv. Anežkou Přemyslovnou

Drobná brožurka do kapsy. Výklad o růženci, rozbor jednotlivých tajemství, vzbuzení tří božských ctností, výklad pojmu radost, bolest a sláva. 90 Kč

Tatínkovy pohádky

Šest pohádek zcela odlišných od těch běžně známých. Jsou napsány s vybraným humorem, aby se při předčítání dětem bavili i dospělí. Ilustrace: Jaroslav Šerých. 245 Kč

... je zásadní, zda je plný či nehotový, a smrt že značí, že život uzrál.

Foto: Flickr, Vainsang (CC BY-NC-ND 2.0); Unsplash, nine koepfer (CC0) / montáž: MS!

i to, že zahynul v hněvu a páchal nepravosti. Co můžeme udělat proti této útočící skutečnosti? Předně odpustit dluhy a vydat svědectví: „Mně už tento člověk nic nedluží. Nežádám, aby mi cokoli vrátil, nechci, aby na něho dopadla odplata.“ To ovšem nelze učinit s jinými dluhy, které mohou odpustit jen právoplatní věřitelé. Můžeme se pokusit splatit za něj věřitelům, můžeme prosit soudce. To vše je nejisté a často nezvládnutelné. Zním jedinou cestu, která skýtá naději. Žít tak, abychom sami vešli do ráje. Bůh, který ví všechno, obmyslí myšlenky pokoje

a chce, abychom byli šťastni, přijme pak jistě do ráje i ty, bez nichž by pro nás ráj neměl valnou cenu.

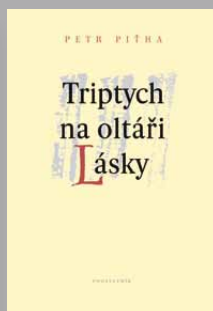
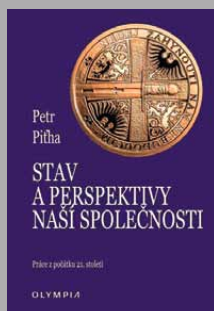
Druhý zápas je veden s výčitkami, které na nás vyrazí. My sami jsme dlužní a věřitel není, my sami jsme zasadili rány, jež zůstaly nezhojeny. Někdy jde o vážné věci, pak nezbyvá než zkusit splacení dědicům. Poškodil jsi muže? Podporuj vdovu a syna! Zvláště však bolívá to, co jsou opominuté maličkosti. Tento typ výčitek je třeba pevně odmítnout. Láska je totiž pouto a každé, sebelibeznější pouto, je-li pevné a napjaté, občas zatrhne.

Kdyby naše láska byla ochablá až k lhostejnosti, a nebyla proto ani hodna toho jména, nic bychom si nevyčítali. Výčitky tohoto typu jsou jediné svědectvím, že naše láska byla živá, neboť všechno, co žije, na světě bolí. Bylo by neblahé, kdybychom pro tyto černé tečky neviděli světlo našeho soužití.

Mons. prof. Petr Pitha (z knihy „Dušičková zamyšlení“, Poustevník, 2004; mezititulky a zvýraznění redakce; informace o objednávkách knih P. Petra Pithy viz infobox na této a předchozí straně) ■

Stav a perspektivy naší společnosti

Soubor přednášek, studií a společensky významných kázání z doby prvních 20 let tohoto století. Kniha je rozdělena do částí: Současná krize obecně, Školství a výchova, Jazykověda, Historie... 300 Kč

Triptych na oltáři Lásky

Básnické dílo obsahující fiktivní hovor dvou osmdesátiletých mužů, umělce a kněze. Dílo je koncipováno jako gotický skříňový oltář. Centrální obraz znázorňuje Mužný věk díla a popisuje jednotlivé druhy umění. Levé křídlo odpovídá vzpomínkám z dětství a mládí, pravé zachycuje názory ze stáří. Tomuto základnímu obrazu předchází Prolog a následuje Epilog, jakožto výzdoba při zavřených křídlech. V Prologu se naznačuje vše, co bude následovat. Epilog je vyzrálou syntézou životní moudrosti. Kniha je graficky skvěle provedena. 250 Kč

K objednávkám bude připočteno poštovné. Ceny knih jsou uvedeny bez slevy. Při objednání na základě tohoto inzerátu bude odečtena sleva 15 % (do objednávky uveďte: „Objednávka z časopisu Milujte se! – se slevou 15 %“). Knihy objednávejte na k.poustevnik@seznam.cz

Společenství čistých srdcí

Kontakty na Společenství čistých srdcí
www.spolcs.cz

P. Vilém M. Štěpán, O.Praem.
Římskokatolická farnost, 439 63 Liběšice u Žatce 1
farnost.libesice@seznam.cz, tel.: 608 831 584
P. Marek Dunda, Náměstí 20, 671 03 Vranov nad Dyjí
marek@fatym.com, tel.: 731 402 742

Vidět v pravdě

Když jsem byl před léty kaplanem ve Velkém Meziříčí, občas jsem děkoval jednomu ze vzorných kostelníků panu Vávrovi za jeho obětavou službu. Vždy mi odpovídal otázkou: „Otče, co mám, co bych nebyl dostal?“ Tento jeho pokorný přístup jej vedl k pravdivému pohledu na realitu.

Ti, kdo vstupují do SČS (Společenství čistých srdcí), chtějí denně usilovat o růst k ideálu čistého srdce. Tato snaha musí jít ruku v ruce s pravdivým pohledem na sebe i na druhé. Sám Pán Ježíš říká: „Poznáte pravdu a pravda vás osvobodí.“ (Jan 8,32) Zde se chci pozastavit u pravdy, že my všichni jsme různě Bohem obdarováni.

Jak se tedy můžeme nechat osvobodit touto pravdou? Uvedu příklad. Někdo z našeho okolí je v něčem pomalejší než my, méně chápavější, méně spolehlivý nebo nešikovnější. Často můžeme být vůči němu v pokušení netrpělivosti, ostré kritiky, vzteku nebo pohrdání. Pravdivý pohled na skutečnost však říká, že to, v čem jsme my lepší než ten druhý, není naše zásluha, ale pravdou je, že jsme dostali víc od Pána. Ale pozor: také platí, že komu bylo více dáno, od toho se bude také více požadovat!

Může se však stát, že ten druhý je ve skutečnosti inteligentnější a schopnější než my, jen to správně z nějakého důvodu nevyužívá. A to už nás pak bere jakoby oprávněný hněv: Lajdák jeden! V takové chvíli se ptejme: Je to pro mě už ten oprávněný důvod ke „spravedlivému

hněvu“? Odpovím: Vůbec ne! V tu chvíli se ve svých soudech musíme zastavit, dát si tu práci a vrátit se do pohledu v pravdě. Ptejme se pak: To, že není ochoten nebo schopen využívat vyšší obdarování stejně dobře nebo lépe než my, není to dáno

také tím, že ve skutečnosti dostal méně v něčem jiném, např. v oblasti pevné vůle, obětavosti, rodinného zázemí nebo vytrvalosti?

Opět si uvědomujeme, že pravda nemusí být taková, jak se může jevit na první pohled, a že ve skutečnosti ani náš rádoby „oprávněný hněv“ vůči druhému nemusí být z pohledu Božího vůbec oprávněný. Vždyť jsme byli tolik obdarováni a to, co nám vadí u druhého, by nás spíš mělo vést k pokornému přiznání: Nemůžu za to, že já v tomto směru můžu lépe než on – vždyť jsem byl nezaslouženě obdarován a dostal jsem i milost s tím obdarováním spolupracovat víc než ten, který ji asi ani nedostal.

P. Marek Dunda ■

Co mám, co bych nebyl dostal?

Foto: Pevels, Anastasia Kolichina (CCO)

Maria, pomoz

Starobylá modlitba k Panně Marii – prosba
o pomoc v těžkých až (z lidského hlediska)
bezvýchodných situacích

Maria, pomoz, přišel čas,
milostná Matko, slyš náš hlas!
V nebezpečí a strádání
přímluva Tvá nás ochrání.
Lidská kde síla bezmocná,
Tvá kyne ruka pomocná;
neoslyš proseb dítek svých,
k Tobě tak vroucně lkajících;
Matkou ukaž se laskavou,
sešli nám v nouzi pomoc svou;
Maria, pomoz, přišel čas,
milostná Matko, slyš náš hlas.
Amen.

Podle www.vojtechkodet.cz

Když jsi to
přečetl, promyslel a promodlil,
běž, žij a šíř to dál!

Milujte se!

Římskokatolický farní úřad, Náměstí 20
671 03 Vranov nad Dyjí
e-mail: redakce@milujte.se